

NOTICE.

CUTTACK MUNICIPALITY

The following tenders are invited.

- (A) Shoeing about 20 bullocks on forefeet only and on pony monthly.
- (B) Feeding charges of about 20 bullocks and a pony.
- (1) The tenderers can tender for whatever articles of food they wish or for all of them.
- (2) Unless low rates are accepted, no contract will be given.
- (3) The contract will be for 12 months commencing from 1st April 1882.
- (4) An average rate for the whole year must be given and not a rate varying with the market.
- (5) The tenders will be filed before the Vice Chairman during the office hours and will be received up to 1st March and arrangements made that day at 1 o'clock precisely.
- (6) The tenders will be of the following form

Description of articles	Quantity required for each bullock or pony per diem	Total quantity for 30 days.	Rate.	Price.
Birki (kallai)	12 chittacks	0—22—8		
Koonda	1 seer	30 seers		
Kulhi	2 seers	60 seers		
Straw	12 bundles	360		

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କଟକ ମିଉନିସିପାଲିଟି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ବାନ୍ଦୁରାଶୀ ଫେବୃଆରୀ ମସିହା ବିଦେଶ ।

- (୧) ଗ୍ରାୟ ଖୋଜା ବିଭାଗ କେବଳ ସାମନା ଗୋଡ଼ ଓ କୋଣ୍ଡା କିମ୍ବା ପତ୍ର ପତ୍ରମାଟିର ବଳବକା ହେବ ।
- (୨) ବିଭାଗ ଓ ଖୋଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ କଷି ସହ ଜଳମ ସବାରେ ଫେବୃଆରୀ ବର୍ଷ ପାଇଁ କଷା ଚାର୍ଦ୍ଦିଶରୁ ହୋଇଥି ବନ୍ଦ ସବାରେ ମଧ୍ୟ କରିଗାରେ ।
- (୩) କମ୍ପିରରେ ଫେବୃଆରୀ ନ ହେଲିବ ବାନ୍ଦୁରାଶୀ ବିଦେଶ ନାହିଁ ।
- (୪) ବାନ୍ଦୁରାଶୀ ମାତ୍ରୟ ନିମ୍ନରେ ବିଧିବିର୍ତ୍ତ ଏବଂ କଷି ସହ ଅପ୍ରେକମାସ ତା ୯ ଦିନରୁ ଅବସିଦ୍ଧ ହେବ ।
- (୫) ଏକବର୍ଷ ନିମ୍ନରେ ହାରାହାର ମେତେ ବବାକ ହେବ ଓ ସେତେକେବେଳେ ନିଲାରର ସେ କର ଏବଂ ସେହେତୁ ରେଣ୍ଡରେ କରିବ ନାହିଁ ।
- (୬) ଫେବୃଆର ବରଷାପୁରୁଷମାନ ବିଭାଗ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ସର୍ବକାନ୍ତ କେବଳମେହ ପାତ୍ରମାଟିର ବଳବକା ଅବସାନ ମାର୍ତ୍ତମାସ ତା ୯ ଦିନରୁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ସେହେତୁକାର ବେଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାନ୍ଦୁରାଶୀ ବିଦେଶ ବିଭାଗ ହେବ ।

ଯେତେ ସିଦ୍ଧ ଏବଂ ଖୋଜା ବିମ୍ବ ଏକବିଭାଗ ନିମ୍ନରେ ବିନ୍ଦୁରୁ ବରଷାର ତାହା ।	ଦ ୨୦ ନଇ ମୋଟ ।	ରେଟ	ଟଙ୍କା
ଟ ୨୦	ଟ ୨୦		
ଟ ୧୫	ଟ ୧୫		
ଟ ୧୦	ଟ ୧୦		
ଟ ୫	ଟ ୫		
ଟ ୨୦୩	ଟ ୨୦୩		

Cuttack Municipality,
1st April, 1882.

G. E. MANISTY

Vice Chairman.

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

୫୨

ମନ୍ୟବର ଉତ୍ସନ୍ମାଦିକା ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟୁ
ସମୀପେଷ ।

✓ ବପିଲାଶ ଶିବଯାତ୍ରା ।

ଓଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟରେ ଏ ଗୋଟିଏ ହୃଦୟମାନଙ୍କର
ପ୍ରଥାନ ଯାତ୍ରା ଅଟେ । ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ ଅନେକ
ଦୂରରୁ ଯାତ୍ରୀ ଆସନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ଦୂରେର ଉଚନମର
ଦୋକାନ ଓ ମହାଜନମାନେ ଅସି ଲେବକର
ଅଧିକାଂଶ ଅତ୍ୱବମୋତେ ବରାଅଛି । ଅନ୍ୟ-
ନ୍ୟ ବର୍ଷାପେଷା ଏବର୍ଷ ଦେଖି ବରୁ ଯାତ୍ରା
ହୋଇଥିବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି, ଅନାକ ୨୦
ହଜାରରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ୍ୟ ଯାତ୍ରୀ ଦେବ । ଠାକୁର ଦର୍ଶନ
ଏବି ସମୂଦ୍ରାୟ ବଢ଼ି ଉଚାଗର ଦୋର ଜାଗର
କାଳିବା ଆରୁ ଜାଗାଦି ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ
ବାକାଇପାଇ କରିବା ଏମାନଙ୍କର ମୋତ୍ତମର୍ମ ଓ
ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏବର୍ଷ ଦର୍ଶନକୁ
ଯାଇଥିଲା । ଦେଉଳ ଦୂରେର ମନ୍ଦିରରେ ଦେବର
ଗର୍ଭକ ଓ ଲେବକର ଦୋକାନକ ଦେଖି ଶୁଣି
ଏବକାରି ମୋହେର ହୃଦୟମ ହୋଇଭିଲ
ଦିପର ଫେର ଯିବି ହତକୁଦି ଦୋର ରହିଲ,
ତେବେଳ ଉତ୍ସନ୍ମାଦି ଗଲେ ଲାକାନ ଧର ଫେର
ଅସିବା ସହଜ ବ୍ୟାପାର ନୁହେ, କେବାଯାଇ
ଦୂରରେ ଅଧିହାଂଶ ଲେବ ଶାଦିବ କର ଦର୍ଶନ
କରିବାକୁ ଅବେଳୀ ରହା କର ନାହାନ୍ତି, କେ-
ତେବେକ ଅନେକ ଦୂରରୁ ଅସିଥିବାକୁ ଠାକୁର
ଦର୍ଶନ ନ କଲେ ସହ୍ୟ ବିଷଳ ଦୋରପିବ,
ଏପରି ମନେ କର ଶାଦିପଦକ ଯାଇ ଦେଉଳ
ଦୂରେରେ ଜୀବଦେହଙ୍କ ପର୍ବତ ଗର୍ଭନାରେ

ପୈର୍ଯ୍ୟବଳମନ କର ନ ପାଇ ବଠାଇ ଫେର
ଅସାଇନ୍ତି । ଏପରି ବେତ୍ତାଯାଇରେ କେବେଳ
ଲେବକର ଅନ୍ତିଷ୍ଠ ଦୋରଅଛି । ଜଣବର
ମୁଁ ପାଇ ଯାଇଅଛି । ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଲୁଗିବାରେ
ଗୋଟିଏ ଶୀଳେବର ଗର୍ଭପାତ ହୋଇଅଛି ।
ବାହାରୁ ନାକ ବାନ ପାଇ ଯାଇଅଛି । ଏପରି
ଅବସ୍ଥାରେ ଯାତ୍ରିବର ଓ ଦର୍ଶକବର ଅବସନ୍ଧ
ଅସମ୍ଭୋଗ ଜନ୍ମଥିବ ଏଥରେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ନେହ
ନାହିଁ । ଏହିକାର ବଢ଼ାମାନ ଦେଖି ଲେବେ
ସେ ଧୂତ ଏଠାକୁ ଅସିବାକୁ ଲହା କରିବେ
ଏଥୁପରି କିଛି ଭଲ ଅଧା କରିଥାରୁ ନାହିଁ ।
ଏହାର ହଲ ବନୋବସ୍ତୁ ନ କଲେ ଏ ଯାତ୍ରା
ଶୀତ୍ର ରୟ ହେବାର ସମ୍ମାନା, ଅତେବି ଉପ-
ସବାର ପୁଲେ କାହାର ମାନେଜର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତିପଣୀୟମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୟ ପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ
ଗୋଟିଏ ବଜାଳା କର ଅନେକ ଲେବକର
ରହିବାର କଷ୍ଟ ଯେପରି ମୋତକ କଲେ ସେହି
ପର ଏ ବିଷୟରେ ଅନ୍ତିଷ୍ଠିତମର୍ମ କିଛି ତୃପ୍ତି-
ପାତ କଲେ ଯାହିବର ଦର୍ଶନ ପରିବରେ ବିଶେଷ
ସୁଦିଧା ହୋଇ ଉଠିବ ଆରୁ ଗୋଟିଏ କଷ୍ଟ
ଦେବ ନାହିଁ । ଲାଭ ।

। ୩ । ଜରେ ଦର୍ଶକ
ତେବାନାଳ

ଏହି ଯାତ୍ରା ଫରବେ ଯାଦିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦର୍ଶନ କରିବ-
ନା ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ଯାତ୍ରିଦଶ ବହିବା ବର୍ତ୍ତିପଣୀ-
ନର ପ୍ରକାଳ ବର୍ମ ହେବାନ୍ତି । ଏହାମୁକୁ ରହିବା ଅବସନ୍ଧ
ଅବସନ୍ଧ—ର, ଲ, ଗ, ।

ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ଦର୍ଶି ଦେବ ।

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ ମୁଦ୍ରା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୫୨

୩୧ ଏବେ ମାତ୍ର ସଂ ପାତ୍ର ମେଲିଥାମ୍ବା ମୁଦ୍ରା ପାଇସନ୍ତ ଓ ଏହି ସଂ ସାପ୍ତାହିକ ପତ୍ରର ଉପରେ

କାହାର କାହାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷରୁ ଟ ୨୫
ମଧ୍ୟସଲାଞ୍ଚିର ତାତ୍କାଳି ଟ ୨୫

ଗତ ଶୋମବାର ଏଠାର ଗତଜଗନ୍ଧି ପୁଲିସ୍
ପରେବ ପ୍ରାପ୍ତ ଏକଶତ ଛଣ କଳିମୁଖରୁ
ସଙ୍ଗେ ଘେନ କଳିମାନ ଦଗରୁ ଚତାର ବଲେ
ଏଥର କିମ୍ବୟ କାରଣ ଅମେମାନେ ହିନ୍ଦି
ତାହଁ । କଥାର କୁଆର ଯେ କଳାହଣ୍ଡି କବି-
ତ୍ରସ୍ତ କଳିମାନ ବି ଗୋଲମାଳ ଅରମ୍ଭ କରି-
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରକାର କଥା ଅନୁଦନରେ ପ୍ରକାଶ
ଆଇବ ।

ଟେଲି ଟାଇକ ଲାଇଟ୍‌ରେ ସନ୍ଧାନକ ଏ
ପ୍ରାପ୍ତରେ କଳିମାନ ପ୍ରକାର କାନ ଧାର୍ମି
କାର କୁତୁହାଳ ସହିତ ମୁଦ୍ରାର କର ଅଛନ୍ତି
ଯଥା—

ତେଣୁ ଏହିବ—ବାରୁ ଗୋଲମାଳର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହି ଏହି ବାରୁ ଗୋଲମାଳ କରି ମୁଦ୍ରା
କରିଥାଏ ।

କଥାର ପଢ଼ିବା —ମୁଦ୍ରିତାବାଦ ପଢ଼ିବା ।

‘କୁତୁହାଳ ସନ୍ଧାନପ୍ରକାର’ ପ୍ରଦତ୍ତ
ମୁଦ୍ରାର ବାରୁ ଗୋଲମାନରୁ ମୁଦ୍ରିତ ମୁଦ୍ରା
ମୁଦ୍ରିତ ଯାଇବିବ ରତ୍ନ ମହାନନ୍ଦପିନ୍ଦ
ଚନ୍ଦସ୍ତ ଅର୍ଥର ଗୁମର ରାତରେନାଥର ମୁଦ୍ରା
ଗୋଲମାଳକାରିର ବଜା କାରାରେ ଏବି ଧ
ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଏବି ଅମେମାନେ ଆନନ୍ଦ ସହିତ
ମୁଦ୍ରିତ ଯେ ହାତ ସ୍ଵର୍ଗକ କାହା ଏବେବିବ
ମୁଦ୍ରା କୁତୁହାଳରୁ ଦେଇବ । ଏ ବନୋବସ୍ତର

ଏକ ଗଣ୍ଡ ଦାଳ କରିବାରୁ ମନସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏ ସ୍ଵର୍ଗକ ମହାମାନ ସଜ୍ଜପ୍ରକଳନିଧି ସହେବକୁ
ଭସିଗିର ହେବ ଏବି ହାତ ମହୋଦୟ ବହିରେ
ସମ୍ଭବ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଳିମାନ ସହେବରେ
ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିବା ଏ ବିଷୟର ପ୍ରେରଣପଥ
ପାଠକ ଅବଧି ଅନନ୍ତ ଲଭିବେ । ଦସ୍ତଖତ
କମାକୁତ୍ରିତାମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଅଟନ୍ତି
ଦେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ ପ୍ରଥା ପ୍ରକଳନ ହେବା
କତ ପୁରୁଷ କିମ୍ବୟ ଅଟଇ ଏବି ଏଥିପାଇଁ ବଣିକ
ଶେଷ ରମକୁଣ୍ଡ ସେହି ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କ ଧନ୍ୟ-
ବାଦର ଯାଏ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବାହୁଦରେ
ଯେଉଁ ଲୋକ ଆପଣା ମତ ରଖା କରିବା
ନିର୍ଭର ପରିମାଣ ଓ ଧନ କରିବା କରିବାରୁ
କଳିମାଳ ଦ୍ୱାରା କରଇ କାହିଁ ସେହି କବୁଦ୍ଧ
ମୁଦ୍ରା ଏବି ଏହିପାଇଁ କୌଣସି ଦେଖା
ଯେବେ କବି ହେବ ରାତରେବର ଦେଖେ
ପ୍ରକାର ଦେଇବ ।

ମହାନନ୍ଦ ତଥାନନ୍ଦ ଏ, ଉତ୍ତିରୂପର
ଗୋଲମାଳ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି କଳିମାନ
ତା ଏ ରଧାରୁ ଧନ୍ୟ କୌଣସି ପରିମାଣ ସର-
ବାନ୍ଧ କଳାକାରିନ ପ୍ରକାର ମହାନନ୍ଦ ଏବି
ଗୁମରାର ଦେଇ ଏ ଏହି ସମୟରେ କଟକ-
ନାରୁ ପୁନଃ ଏ କଳିମାନରୁ ଦେଇବ । ଏ ବନୋବସ୍ତର

କାରାର ଏହିବ କଳିମାନରୁ କୁତୁହାଳରୁ ପ୍ରକାର
ବୁଧବାର ଏବି ଶରବାର ଏହି ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଦୁଇଥର ଜାହାଜ ଆବିବାର ନିଷୟ ହୋଇଥିଲୁ
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦୁଇଥର କଟକ ଓ କଳିମାନ
ସଙ୍ଗେ ଜାହାଜବାଟା ଯୋଗ ଦେବା କବି
ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ ଏବି ଏହା କରିବାର
କୁତୁହାଳ ପାଇଲେ ବିଶେଷ ସାଧାରଣ ଦୂପକାର
ଦେବ । ଅନ୍ତମାନ ଦୁଇଥରସ୍ତ୍ରର ଗୋଲମାଳାକୁ
ଅନେକ ଯାହା ଆସୁଥିବାରୁ ଏହା ହେଇଅଛନ୍ତି ।

— * —

ପ୍ରେର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ସେ ବନ୍ଦୁଦେଶର ରଜା ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବାକଣ୍ଠ
ବାର୍ଷିକ ଗତ ମାତ୍ର କି ଏହି ରହିବ
କଥାରୁ ଏବି ରଙ୍ଗରୁ କରିବାରେ ଥୁବା
ବଜାକ ଏବେବି ଏଥର ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାରେ
ଶେଷ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତର
ବନ୍ଦୁଦେଶର ରଜା ଅମ୍ବନଜକ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର
ରହିବ ନିଜକିମ୍ବା ପଞ୍ଜିତନାନ୍ଦ ଉତ୍ତିରୂପରେ
କବିତେ ଲୋକ ତୁବ ସୁରୁଧ ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ଏବି
ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ରହିବ ଯେ ମହାନନ୍ଦ କରିବାର
କାହାର ପ୍ରକାର ଏବି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ରେ କିମ୍ବା ଥୋଇ ସଫେଲାଗୁଣ ବୋଲା
ଆଗହେ ।

ବୋଧ ଦୁଆର ଶମଣ ରମାବାହିନ୍ୟ ପାଠକ-
ମାନେ ବିଷ ତ ହୋଇ ଲାହାନ୍ତି ଦୂରବର୍ଷ ତଳେ
ଏହି ମରଦ୍ଵାଢ଼ା ରମଣୀ ଲାହାନ୍ତି ଜୀବି ସମ-
ସାଧୁରଣ ଏବଂ ଦ୍ୱାପୁର କବିତା ଛରନାରେ
କୁରୁ ଗାନ୍ଧି ଲଭିଲେ ଏହି ଦେଖିଲା ତ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେବ ପ୍ରାକରେ ସମ୍ଭବ ଏବଂ
ପ୍ରଶଂସାଧାରୀ ହୋଇ ଘେଷରେ ବାବୁ ବିଧିନ-
କିହାଏ ଦୟା ଏମ, ଏ ଓ ହ, ଏକଙ୍କ ସହ-
ଦିବାତ ସୁନ୍ଦରେ ଆବଦି ହେଲେ ଦିପିଲ ବାବୁ
ଆପଣା ବାହୁଦଳରେ ଏକଙ୍କ ପ୍ରଶଂସନୀୟ
ଫାନ୍ଦୀ ଦୋଦ୍ଧର୍ମରେ ଏହି ଭାଗୁରୁର ଅଧା-
ରିତରେ ବର୍ଷନ୍ତ ପୋଣିତା ସହିତ ଭାବାନ୍ତି
କହି ମନ୍ଦିର ଉଦ୍‌ଦିତ ମାର୍ଗରେ ଅଶ୍ଵର ଦେଉ-
ଥିଲେ । ଜାଗ ପରିଦର୍ଶକରୁ ଅତିନ୍ତି ଦୃଶ୍ୟ
ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ସେ ଲାହାନ୍ତି ଅବଳ
ମୂଳ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଏମନ୍ତ ପରବୁ ଦସଇ
ରମାବାହି ଆପଣା ବୈଷନ୍ଵ ଦଶା କପ୍ରିତର
ଶୋବରେ କଟାଇଥିଲା ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା ବରବା
ଧ୍ୟକ ଅଟିଲ । ପରମେଶ୍ୱର ଲାହାର ଲୁଗିରେ
ତ ଘଟାନ୍ତି ବିଏ ବୋଲି ଥାରେ ! ରମାବାହି
ପରିମାନ କରାନ୍ତି ନିର୍ମାଣୀ ଦୋଷାତ୍ମକୀୟ ଏବଂ
ଦୂରଧ୍ୟାତ୍ମକ ସଂବନ୍ଧାଧାରଣ ଲାହାନ୍ତି ପ୍ରତି
ସଥାନକ୍ରିୟ ସଥଳ କରବେ ।

ହନ୍ତିଶେଷ ଅଟକରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ମୋ
ଦୀର୍ଘର ପ୍ରଜାମାନେ ନାଲବର୍ଣ୍ଣିତ କରି ଏ
ଥାରୁ ଏହି ଅଳ୍ପାୟତର ଥହାୟୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ରେ ବଜାନା ବନ୍ଦର୍ମେଷ୍ଟରେ ଅପେକ୍ଷକ କରିଥିଲେ । ତରୁ ଦରଖାସ୍ତମାନ କହେବୁବ
ଏହି ସଂରକ୍ଷଣଶୈଖ ଭାବମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛବିତ
ତଥା ଏହି ଉପାର୍କ କମ୍ପେଡ ଅଧିକାରେ ମୁସି
ମାନେ ହିଁର ଦେଲେ ବାଗର କମ୍ପ୍ସଟାରୁ
ଏହିର ଫଳ ଜାଗା ଏହି ପ୍ରତିର ଦୃଷ୍ଟି
କମାଇଥିଲେହେସମାନଙ୍କ ଦୂଷରେ ଦ୍ୱାଦ୍ସତ୍ୟ
କଲାବ ରାଜା ମାତ୍ରକୁ ଥର କଠିନ ଦୃଷ୍ଟି
ଅନ୍ତରେ ଏହାବ କଥାର ଯେଉଁପାଇେ ପ୍ରକାଶ
ମାନେ ଲହା ସବରି ଦେଇନାହାନ୍ତି ମୋ
ରେ ଥାର୍ପିଟଟ ଅଳ୍ପର ମନ୍ଦିର ଦେବାରେ
ଅର ଏହି କାହିଁ କଥାର ଦ୍ୱାଦ୍ସତ୍ୟର ଭାବ
କମାନ ଯାଇନ ହେବିଲପାଇଁରେ ଯାଇନ

ତ ଦେଉଥିଲା । ଏହା ରପୋର୍ଟଗୀର ଶେଷକଳ-
ସାମନ୍ଦିବ ଅଜ୍ଞାନେଇଥରିଲା ବ ଯେଉଁଠାରେ
ଖୋଲ ହେବୁ ମେଳକୁ ବାଧାକୁ ମୋ କବାର
ନାହାର ବନଗଣେ ଦେଇଥିବା ବଣିପଣିରେ
ନାହିଁହୋଇ ଯାଇଅଛି ସେଠାରେ ଜଳକର
ସମା ଦୟାଧିକ ଏବଂ ଆହୁ ସବଲପୁନରେ ଯା
ଜଣାଥିବା ଜଳକରିଲା ଆଜନମରେ ଅବଶ୍ୟ
ଅଧାୟ ବେବ । ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖି
ବେଗେ ଧୋର ଅବା ଅନ୍ତର୍ଜାପ୍ରସ୍ତରୁ ହେବୁ
ଜଳକର ନିମାଦିବାକୁ ଶେଷକଳକୁଷାଦେବ ପ୍ର-
ମୁଦ ଅବହିନୀ ।

ମୁଖ୍ୟିପାଳଙ୍କେ ମୋରତ୍ରା ।

କିନିଜଙ୍କ କଜ ତେଣୁଳକୁ ନାମରେ ମୁଦୁଳ-
ହିପଲ ଅଧିକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଥିବା ମନ୍ଦି-
ରମା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗନ୍ଧ ପ୍ରାଦୁରେ ଆମେମାନେ
ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଗହଁରେ ଅଛି ଏହିକ କେ-
ହେବ ହିତକର ଅପରି ତେଣୁଳକୁ ପରାରୁ
ହୋଇଥିଲ ତାହା କୁମବଦିଗଃ ଭାବେ ହୋଇ
ନାହିଁ ତାହା ଏହି-କେ ମନ୍ଦିରମାତ୍ରମେ ଜୀବ-
ଜମାକ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଲ୍ଲା, ତେଣୁଳମାନେ ଅପରି
କଲେ ଯେ ଜନମେଜୟାର ମୁନିଷିପାଲିଟିର
ସଦକାରୀ ସକଳ ଅଟନ୍ତି ଓ ତାହର ଅଟଦାନ-
ନୁହାରେ କେବଳିଷ୍ଟର ଅଭିଯୋଗ କରାନ୍ତିରୁ
ଅଛି ଏହି ଉଦ୍‌ବାଦିତ ମନ୍ଦିରର ବିଶ୍ଵର
ଦୋଷ କି ପାରେ କରିବିମେଜ୍ଞାର ଏ ଆପ-
ଦିକୁ ସକ୍ଷିପ୍ତ କାହିଁ କରି ମନ୍ଦିରମା ଦେଖ-
ମେଜ୍ଞାର ଅଧିକ କଲେ । ତେଣୁଳଙ୍କ ତାମରେ
ଯେହିଁ ସମନ୍ତ ହୋଇଥିଲ ଗେଥୁରେ
ଆମଙ୍କ ହରିପେଣ୍ଟଙ୍କ ବାହମା ମୁହଁର ଲେଖି
ହୋଇଥିଲ ତେଣୁଳମାନେ ଅପରି କଲେ ଯେ
ଏ ମନ୍ଦିରମା ମୁନିଷିପାଲିଟିର ଅଟେ ସବକାର
କର ନିହେ ଜମାକ ଜାରିଦେଇଲୁ କାହିଁ
ହୋଇ କି ପାରନ୍ତି ଏହି ଅନ୍ତର ସମନ୍ତରେ
ମନ୍ଦିରମା ତଳ କି ପାରେ । ଦେଇର ପ୍ରଥାନ
ମେଜ୍ଞାର ଏ ଆପଦିକୁ କୁତୁହା କରି ସଂଖ୍ୟା
ଧର ସମନ ବହୁଜାତ ତେଣୁଳମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଜାଣ କଲେ ପିତ୍ତୁଁ ସେମାନେ ଅପରି କଲେ
ଯେ ଦେଇର ଦୂରତା ମେଜ୍ଞାର ମୁନିଷି
ପାଇ କମିଶନର ଅଟନ୍ତି ଓ ଏହା ମୁନିଷିପାଲି
ମନ୍ଦିରମା ଅଟନ୍ତି ମୁହଁରଙ୍କ ଦେଖିବେ ଏଥିରୁ
ମୁହଁର ଦେଇବି କି ପାରେ । ଏ ବିଷୟରେ
ଅନେକଦିନ ଜାଣି କରିବିତରୀ ଲାଭିଲ ଯଜମାନ

ଷେ ଦେବର ପ୍ରଥାକ ମେଲଙ୍ଗୁର ମନ୍ଦିରମା
ପୁଅର ରୁହି ଆହରି କଷୟ ଜାହମେଳଙ୍ଗୁରଙ୍ଗୁ
ଜାଲାଇଲେ । ତତ୍ତ୍ଵ ଜାହମେଳଙ୍ଗୁର ତେଷେଷ
ମେଲଙ୍ଗୁରଙ୍କହାଏ ଏ ମନ୍ଦିରମାର ବିଶୁର
ଦେବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ମାତ୍ରଲେଖିଲେ ସେ
ଆହରି ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ମାନ୍ଦିବର ନୁହେ । ଅମ୍ବମାରଙ୍କ
ଦେବତାରେ ଏ ଆହରି ଅବ ଯଥାର୍ଥ ତେ
ମାନ୍ଦିବର ଅଟର । କରିଛିତାରେ ଏକ ମନ୍ଦିର-
ମାରେ ଏହପର ଆହରି ପ୍ରବର ହୋଇଅଛି ।
ମୁଣ୍ଡିପିଲ ମନ୍ଦିରରେ ମୁଣ୍ଡିପିଲ ତମିଶର-
ରଜହାର ମୁହୂର ଦେବାର ଦ୍ୱାରା ନୁହେ ତେ
ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାରାର ମଳ ମାନ୍ଦିବ କାହିଁ ।
ଲେଖମେଲଙ୍ଗୁର ଯେ ଅନ୍ତିକ୍ରିତ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ
ମନ୍ଦିବର ଜ୍ଞାନ କି ବରହି ଏକା ଚଙ୍ଗକ ଦ୍ୱାରା
ଅପରି । ଅନେକ ପୁତ୍ରକ ଦେଲଙ୍ଗୁର ବା ଜାହ-
ମେଲଙ୍ଗୁର ନବଦିମା କରିବାର ଆପଣାର
ଅଧ୍ୟ କରିବାରୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ ଆପେ ତର୍ହିର
ବିଶୁର କରିଲା ଏହା ଅର ଅଧିକତ ହଟେ ।
ବସନ୍ତପୁରକେ ଉପର୍ଦ୍ଦୁରଜାର ଆହରି ଦେବାର
ଦୂରତ ଦେବାହାର ପାନଲକ୍ଷତାବର ଏକା
ହଜାର ନ ଥିବାରୁ ଏପରିଲ୍ଲ ତେହି ଜହାନ
ଆହରି କର ନ ଥିଲା ଏହାର ଦେବାର ସମ୍ପର୍କ ଅବଶ୍ୟକ । ଆମ୍ବମାରଙ୍କ ଅନ୍ତିମାନ କିନ୍ତୁ ତେହି
କେମୁଠେ ମୋହନମା ଦେବାରଙ୍କିରୁପ ଶ୍ରୀମାନ
ସାନ୍ତ୍ଵନ ଏବେଦନେ ରଜାରମାନେ ମୁଦ୍ରିତ
ସାନ୍ତ୍ଵନ ଜାଲରେ ଧ୍ୟାନ ପରିବାର ଅକୁଳର
ଶର୍ତ୍ତ ଗାହାରର ଏକ ଗାହାର ଶ୍ରୀମାନ
ଦେବାହାର ଘାଗାରର ମୁପକାର ଦେଲେ ।

ଓঁ কদেশ ।

ରବୁଣ୍ଡମେଳ ରତ୍ନାକାର ଏବେଷର ପିଲାହାରୀ
ଅନୁଦନାଳ କମିଶ ଗୋଟିଏ ଫରିଯାନ ପଦ୍ମପୁ
କରଅଛି । ଶାସ୍ତ୍ର ଜାଗର ଦ୍ୱାରା ଧାରନ
ଏଥିବେ ସଂଧାର ହୋଇଅଛି । ଏକ ଶତବୀ
ପ୍ରାମାୟ ବଦୁଣ୍ଡମେଳରୁ କିମ୍ବା ତଥା ମୋର ଲାଖା
ଲାଖଶହାରୀରୁ ଏବେ ଦେଖାୟ ମେନ୍ଦର କମ୍ପୁଟର
ହୋଇ ଅଛି । କମିଶକରବାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଏବେ ଗୋଟିଏ ଜର୍ଜରିବାଣି ଲାଗୁଥିଲା ତାହେ
କରେ ଦାଢାର ଅଛୁ ଏବେ କର୍ମଚାରୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦୂର୍ଧ୍ୱ ଅନୁଷ୍ଠାନକ ସମୟ କରିଥିଲା ଏବେ ପ୍ରାମାୟ
ଦେଖା ଅଛି । ମହାମାନ୍ୟ ଲାଖ ରାଶକ କହୁ
ଅନୁଦିତ ସନ ପାଇଁ ସାଲବେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଦିନ କର୍ମଚାରୀ ମେହିଁ ଏହି କରି

କରି ଦେଖିଲେ ଲେଖି ଥିଲା ଅଛି ଏହି
ଯତ୍ନର ପତ୍ର ଓ ନମ୍ବୁ ଶ୍ରୋର ବିଷା ସମ୍ପଦ-
କ୍ଷର ସକଳ କଷମ୍ଭ ଉତ୍ସମରୂପେ ଲେଖା ଅଛି
ପଥନୀୟରେ ଲେଖେ ଦୂର କର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲି
ତଥା ଅନ୍ୟକାଳ କରିବା ନାହାନ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥିଲି ଏବଂ ବାଦାରୁ ବର୍ତ୍ତମନ କରିବାର
ନିଯୋଗ କରିବାର ମେଲେ ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟର ।
ବର୍ତ୍ତମନକୁ ରହି ଯେ ତୁ ଏବଂ ନମ୍ବୁ
ଶ୍ରୋର ବିଷା ସମାନରୂପେ ଅତ୍ସବ୍ରତ ଦେବ
ତୁ ନମ୍ବୁ ଶ୍ରୋର ଲୋକଙ୍କ ବୌଧିକ ଲଭି-
ବେଣୀୟ ବଜ୍ରର ଅବର୍ଥରେ ଶିଷ୍ଠ ଦେବାକୁ
ଚିତ୍ତା ବଳେ ଫହୁଁ ସବାରେ ଅନେକ ଅର୍ଥର
ପଥ୍ୟ ଜଳ ଏବଂ ତେବେ ଟବା ଗର୍ଭମେଶ୍ୱର
କ୍ଷେତ୍ରକାଳ ପର୍ବତୀ ଦେବାକୁ ସମ୍ମନ ଦେବେ
ଏମନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରା କରିବା ଅପରାଦ ଅଟର । ସୁଭର୍ଣ୍ଣ
ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ସା-
କାଳୀ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଶାସ୍ତ୍ରା ଯିବ ଆହା
ଅଭିଜନନ କରିବା ଉପର । ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର
ଅତ୍ସବ୍ରତ ସମ୍ମନ ପେ ସେମାନେ ଆପଣା
ଲୋକର ଶିଷ୍ଠାର ପର୍ବତୀ ବନ୍ଦୁ ନବାବ କରି
କରିବି ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଧାରାରେ ଧଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍
କରିବା ଉପର ନହିଁ ଏ କଥା ପରାର୍ଥ ଦେ-
ବେଳେ କେବେଳେ ବର୍ତ୍ତମନର ଏମନ୍ତ ଲୋକା ନହିଁ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଶ୍ରୋର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଉପରୁକ୍ତ ଭାବରେ କରି
ତୁ ଶିଷ୍ଠାରେ କୌଣସି ବାଧା ଦେବେ ।
ବେଶ୍ୟର କରିବା ବଜ୍ରମରର ବିବୁଦ୍ଧ କେବଳ
ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ସାହେବ ଶାଶ୍ଵତ କରି
ଅତ୍ସବ୍ରତ ତେ କେବଳ ଶାସ୍ତ୍ରା ବବନ୍ଧୁ କରି
ଏହି ମଧ୍ୟମଶ୍ରୋର ଶିଷ୍ଠା ଅଧିକ ପରିମାଣରେ
ଆହାରା କରି ନିୟମରେ ମୂଲ୍ୟ ପାଇଲେ ବର୍ଦ୍ଧି-
ପାଇ ଏହିପାଇର ଶାସ୍ତ୍ରାରେ ତେବେ ଧଳ ବନ୍ଦୁ
କେତ୍ରଥିଲୁ ପଢ଼ିବ ଦେବେଳ ଅଂଶ ନିମ୍ନଶ୍ରେ-
ଣୀର ଶିଷ୍ଠାରେ ନିଯୋଗ ହୋଇ ପାଇବା
ଗର୍ଭମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମର ସବାର କରିବି ଓ ଶାହା-
ଶାହାକାଳ ନିୟମରେ କେବୀୟ ଲୋକମାନେ
ତୁ ମଧ୍ୟମଶ୍ରୋର ଶିଷ୍ଠାର ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତ୍ର-
କଳ ପର୍ବତୀ ପାଇଲେ ଶବ୍ଦାଙ୍କ କେବଳ
କମ୍ପଶ୍ରେଣୀର ଶିଷ୍ଠା ଦସ୍ତାର ନିମ୍ନର ଅଧିକ ଅର୍ଥ
ପ୍ରାପ୍ତି ଦେବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଦେଶୀୟ ଲୋକ-
ମାନେ ସୁଧାର କୁଣ୍ଡ ନାଲା ପରାର ଶିଷ୍ଠାର
କରିବାକୁ କରିବାରେ ସମସ୍ତକୁ ଏକପ୍ରକାର
ଶିଖିବେଳା ବାହୀନ୍ୟ ନହିଁ ବିରଂ କରି
ଶାହାଶାହାକାଳ କେବୀୟ ଲୋକମାନେ ଶାହାକ

ପେରୁ ଶିଶ୍ରା ଅଥବା ପ୍ରଯୋଜନ ତହୁଁ ର ବିଧାନ
କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଦେବେ ଏବଂ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ୍-
କର ଲାଗେ ଯେ ତୃଷ୍ଣୟକୁ ସ୍ଵକରେ କୌଣସି
ଦେବୀୟ ସମାଜ ପ୍ରଗତିରୁ ପ୍ରାପ୍ତି ନିଖାଳେ
କର ପାଇଲେ ତାହାକୁ ପ୍ରତି କଲେଜ ବା
ମୁଲ ବିଶେଷର ଭାର ଅର୍ପଣ କର ପରିବେ ।
ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ସମେଷ
ଦ୍ୱାରା ଅଟଇ ।

ଆମେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁଁ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ୍ ଉତ୍ତି-
ପ୍ରା ଶିଶ୍ରା ବିଷୟ ତଥାନ୍ କରିବାର ଭାର କମି-
ଶନ ପ୍ରତି ଅର୍ପଣ କର ତହୁଁରୁ କରିବାକାଳୟ,
ଚିକିତ୍ସା, ଆଜଳ ଟେଲିକ୍ଷମ୍‌ଯତ୍ନଂ ପ୍ରଭାବ କିମ୍ବା-
ଲାଗୁ ଏବଂ ରହିବେଥିପୁ ଓ ଫିରଙ୍ଗଜକ ଶିଶ୍ରାର
କ୍ରିୟା ନିଲା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି
ଦେବା ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥରେ କମି-
ଶନର ବର୍ଯ୍ୟ ସକାଙ୍ଗ ସୁନଳ ଦେବାର ଅଧା-
ନାହିଁ । ଆହୁର କମିଶନ ମଧ୍ୟରେ ସେଇମାନେ
ମେମର ନିଯମ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ତହିରେ ଶାଖାନ
ଲେବନ୍ ସଙ୍ଗା ଜଣା କିଶେଷର କରିବାର
ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀରାମନ୍ ବିଦ୍ୟସାରର ଏହି ଜାଗାର
ବକେନ୍ଦ୍ରିଯାକାଳ ମିହ ଓ ଜାଗାର କାନ୍ଦିଦା ଓ
ସେଇମାନେ ଶିଶ୍ରା ଦୟକର ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଦ
ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମେମର ଶ୍ରେଣୀ ରାଜ୍ଞୀ କି
କରିବା ଦିଲ ହୋଇ ନାହିଁ । କମିଶନ ପ୍ରତି
ମେହୁଁ ଉପଦେଶମାଳ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ୍ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ତହୁଁରେ ଅମ୍ବାନକର ଅଥବା ବନ୍ଦିବ୍ୟ
ନାହିଁ । କେବଳ ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ
ଶିଶ୍ରାର ଅଧିକ ସମୋଗ କରିବାକୁ ହଜିଶିଶ୍ରା-
ର ଗଢ଼ିବେଧ ସେମନ୍ କି ହୁଏ ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀ ମେଳଦୁର୍ଗା, ତୋମାର ପ୍ରଧାନ ପଦ ଅଧିକ ଏହା
କାର ମୁଠାରେ ଥିବା ବିଷୟ । କିନ୍ତୁ ଗନ୍ଧାରୀ ସ୍ତରା-
ବିଷୟ ଏବେ ଦେଖିବାରେ ଅସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କଲେଚର ସାହେବ ଅଜ୍ଞା ମାର୍ତ୍ତିବାଦିତୀର୍ଥ
ରେ ଥୋରୁ ବଜାଯାଇ ମୁକ୍ତ ଏମନ୍ତମାତ୍ର ମିଶରଣ
କରି ଆବିବେ ।

ଭବ୍ୟତ ମାର୍ଗନୀତି ପିଥା କାଣ ଦେଇ ଅପରାଧରେ
ଠାଳ ନିର୍ବନ୍ଧ ମନିଷୁଙ୍କ ହତାହ କର ଏହି ଘାରବାସ ହେଲା
ରୂପ । ଏହିରେ ହତ ସହେଲ କର ମନିହାର
ଶାହାର ରସର ଦେଲେ । କୁଠର ପାଇବଜ୍ଞ ଏହାର
ଦେବମା କରି ଥାଏ ।

ଜୀବନ ଖେଳାବୋଇ ବୋଇ କୌଣସି ଆମାର ପଦିକ

ଏହି ଏହି ମାସ ଯା ୨୦ ଦିନରେ ବାଲେଷ୍ଟରରେ ଖୋଜି
ନିଷଳ ବିଦିତ ।

ପ୍ରକଟ ପ୍ରକାଶନ ଏତ ବର୍ଷ ସହାଯେ ଅଧିମାନଙ୍କ
ଗତିକ ଟ ୧୫ ଲା ଲେଖାଏ ଲାଭ ଦେବାର ଛିର କରି
ଅଛନ୍ତି ।

କାନ୍ତି ନରନାଳିଙ୍କ ପାଶ ପାଇଗଲୁ ଦିକ୍ଷାରୁ ସଞ୍ଚିତ ଅନ୍ଧମୁଖ
ଜହାନିଲାପାଦ କର୍ମ ପ୍ରାଣ କଲେ ଜୀବି । ଆଜ ଦେହ
କର୍ମି ଏ ପଦରେ ଏହାହୁ ଦିମ୍ବତ୍ତ ହେବ ।

ଲୁଣିମନଙ୍କରେ ପାଠ କରୁଣ୍ଟ କି ଏଠାର ଉତ୍ସବର ଜୀବନ
ଶ୍ରୀମୁଖ ଦକ୍ଷବିଦ୍ୟାହେତୁ ପାଠିଥାଇବ ଏବଳୁ ଜଳ କରୁଣ୍ଟ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଜ ଜୟନ୍ତୀ ମାକିଶ୍ରେଷ୍ଠୀ କରୁଣ୍ଟ
ଫେର ଶିବାର ଦେହ ଲାଗୁ । ପର ସୂର୍ଯ୍ୟର ବନ୍ଦମୁଖ ପାଠିଥାଇବ
ପାହାରୁ ଅହମତ ଦେଲୁ ଯେ ତା ମାର ତାଙ୍କରକୁ
ବେ ଶ୍ରୀମୁଖ ବନ୍ଦମୁଖ ବାହେତ ବାଲେବୁର ନନ୍ଦାରେ
ପଢ଼ୁଥିଲେ । ତହିଁ ପୂର୍ବ ଦିନ ସେ ଜଳିତିରେ ଥିଲେ ଏବଂ
ବାଲେବୁର ମାକିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ମନୁଷୁକଳର ନନ୍ଦାବାର ଆହୁତି
ପାଠ ଅବେବାକାରୀ ସେଠାର ସାଇଥିଲେ ।

କୁଷ୍ଠରମ ତାହିରଗୋହନ ପିଣ୍ଡକର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନକ
ଅବିକା ସ୍ଵାଧୀନ ଅନ୍ତର୍ମାନେ ଗତ ସପ୍ରାତିରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଗତ ଦେଶାବଳୀ ସେ ଏ ନଗରକୁ ଫେର ଥିଲି ଗତ ମଞ୍ଜଳି
ବାର ସୁନ୍ଦର ଲାଗାଟେ ଉଦ୍‌ବିନାଶ ଯାଇ ଦିଲେ । ସତାହେ
ଅକୁଳାଳ ସ୍ଵଲେହେ କରିରେ କବି ନଗର କୁମର ହନ୍ତ
ଦେଖିବାରେ କୁଣ୍ଡ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ଅସମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଜଳରେ ପରୁର ସେଇ ଗାନ୍ଧି
 (ବୋଷ) ପ୍ରତି ବସନ୍ତ ଛାତ୍ରରେ ଅନେକ ସ୍ଵର୍ଗତ ଜଳ
 ହୋଇଥାଏ ଗୋଟିଏ ତଳ ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା । ସିଂହର
 ଦଳରୁ ଏହି କାହାଯାଇ ଚଢ଼ିଥାଏ ହେଉଥିଲା ସ୍ଵର୍ଗତ
 ବାହାର ବନ୍ଦାଯାଇଥାରେ ଠାରୁ କଥ ଏହି ଦଳର କଥ-
 କଥା ବୁଝି ଦୂର, ସୁଧେବୁନ୍ଦ ନିଧ ଲଳ ମିଳେ ଅନେକଥାର
 ଦେବଦଳ ଅତ୍ୱବାସୀୟମରୁତ ପାଇଇ ଦୂର ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ
 ଥିଲା । ସେବାକେ ଦଳରେ ସ୍ଵର୍ଗତ ବାହାର ବୁଝି ହେବାନ୍ତିର
 ଅସମାନଙ୍କ ପଢ଼ିର କିମ୍ବା ଅନଦାନ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି
 ପ୍ରକାଶ ଅତ୍ୱବାସୀୟମରୁତ ପ୍ରତି ବହନ ପାଇଲେ ଅସମାନ
 ନିରାପଦ ଏହି ବନ୍ଦାଯାଇ ଦଳର ଦେବଦଳ ହୋଇଲା ଏହି
 ମାତ୍ରମା ।

ବୁଦ୍ଧରେ ଅର୍ଥକଣ ସାହେବ ମୁଠ ଶାକ ଉଚିତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଦିବୀର ନିୟମ ବିଦ୍ୱାନ୍ ବରତୀ ବରତୀ ବରତୀ ପ୍ରଧାନ
ବରତୀଙ୍କ ବରତୀ । ସବୁ ଯ ତାହାର ମୁକୁତ ହୋଇଥିଲା ।
ତାହାର ହେତୁବ ଦିବୀର ବରତୀଙ୍କ ବରତୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ହେତୁବ
ଏହି ବାର୍ଷି ପ୍ରିଯ ବରତୀ ରଦେଶରେ ସେ ପ୍ରାୟ ଏବହେତୁ
କବା କବ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅପରା ମନ୍ଦ ଭଜା ବରତୀଙ୍କ କାହାର
ମୁଣ୍ଡକମାନେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାର ଶୁଭାର କରିବୁ ଏହା
କହିଲା କିମାତରର ଅରା । ଗରବକାରୀମାନେ କୈପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏଥର ଅନବର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷ ତାହାକୁ ସେବର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାରକ
କାହାର କିମାତରର ଅରା ।

ବନ୍ଦିତାର କରାନ କାହିଁକି ଘର ରଠି ଗଲା । ୫୯

ପରିଶ୍ରମ କରିବାରେ ନବାବ ଏଥି କିମ୍ବା ସଂଖ୍ୟାରେ
ଏଥି ମୀଳଜାଦୁ ମୂରମଦାବାଦର ନବାବ ହାତାକୁ ପଠି
କରି ମୁହଁରେ କରିଲାମର କରିଥିବାରେ ଦୋଷ ଯାଏ
ଏହି ଧାରେ ଉପରେ ।

କଣେ ଦେଖିବା ତିଥିରୁ କାହାର କହ ଦେଇଅଛି ।
ଯେଠାର ଦଳ ନାହିଁ ସାଧିବାର ହିତର କାର୍ଯ୍ୟରେ
କହିବ କବା କବ ଦେଇଅଛି ଏହା କହିବିଲେବ ତଥାକୁ
କୌଣସି ନାହେ ସମ୍ମାନ କବ ନାହାନ୍ତି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ରାର ଅଧି-
କ୍ୟମ୍ ପଢ଼ି ସହ ସମ୍ମାନରେ ଆଶେ ଦେଇଅଛି ।

କୁଟୀ ଗାଁରୁଙ୍ଗ ମହାଦେବ ଜନମାତ୍ର ୧୦୫୫ ପରେ
କଥିବା ନବବେଳେ ଉଚ୍ଛିତ ହେଲା । ମହାଦେବ ସଂଗ୍ରହ-
ଶାଖା କୁଟୀ ୧୦୫୫ ମ ମହିନେ ଜନ୍ମନ୍ତି ହେଲା । ଏହାର
ବିଳା ପଢ଼ିବା ଏହାକୁ ହାତଠିଠି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବନ୍ଦ-
ମାନ୍ଦରେ ଦୟା ଦିନମରାହୁ । ଏହାକି ଅନ୍ତରିମ ସମୟରେ
ମୋ ୧୫ ମ ବ୍ୟାସି ଗୋପନୀୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଏକା ହୃଦୟରେ ଦେଖୁ ନିଜ ପଣ୍ଡିତୀ ବେଳବେଳାଙ୍ଗ
ଶତକାବ୍ଦୀ ଅଧିକ ପର୍ବତ କଷ୍ଟରେଇ ।

ବାହାରୀଙ୍କ ମହାଦେବ । ଏବେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣିତ କଲାପୁରୁଷ
ଏହି ତାତୋଦିନାବ୍ୟ ଧୂର୍ଣ୍ଣା ଖେଳ ଏହି ପଥ୍ର କୁ ନାହିଁ । ତୁମର
କରୁଥାର ଦିନେଶ୍ଵର ଖେଳେ କରୁଣ ହେବ ବିଧିବେ ।
ଅର୍ଜନ ଗାହା ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ହୋଇଥିଲା । ବାଣୀରରେ
ପ୍ରତି ହୋଇଥାର ନାହାପରିବାର ବୟଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର ହନ୍ତରେ
କୁରତକର୍ଷର ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ପାଇଁ । ଏହି ରେ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ହନ୍ତର ହନ୍ତରେଷ୍ଟ ହେଲାଥିଲା । ଏହିକାର ଦୟାପରେ ।

କେବେଳ ମହାଦେବ ଏଥର ବସନ୍ତରୁ ଅଛି କୁନ୍ତା
ଶେଷ କେବେ ପାଇ ଆଜେବେ ବନଧାଗୁରେ ହୀ ପାଇଲ
କେବେଳ ମନ୍ଦିର ଦେଖିବୁ । କେବେ ଚିତ୍ତରେ
କେବେ ଅବେଳ ମନ୍ଦିରରେ କୁଟୀ ବନ୍ଦବନୀ ହୋଇଥାଏ
କେବେଳ ଏବେ ବାହିର ଥିଲା କିମ୍ବା ।

ଦେସ କ୍ଷମିତରଙ୍ଗ ଯୁଧାର ହେଲେକୁ ଏ ପ୍ରତି ସନ୍ତିରେ ଯେ ହାତୁ କହିବାର କଣ୍ଠ ଏବଂ କାହାର ହେଲା
କୌଣସି ଦେଖିବାର କାହାର ଏବଂ କହିବାର ହେଲାକୁ
ହେଲାର ମଧ୍ୟ କଥା ପାଇ ଛାଡ଼ି ।

କାହାର କଣ୍ଠେ ଏହାକିମ୍ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ଏ ସେବାରେ
ଯେବେଳୁଙ୍କ କବ୍ରି ପାଇଁ ଏହାକିମ୍ ଏହାକିମ୍ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା
ଯାହାରଙ୍କ ମୁଖେ ସବୁ ଅଛି ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା
ଯାହାରଙ୍କ ମୁଖେ ସବୁ ଅଛି

ବେଳୁ କରିଲା ମହାନ୍ତିର ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଶରେ ପାରିବା
କିମ୍ବା ପାରିବା କିମ୍ବା ପାରିବା କିମ୍ବା ପାରିବା

ମାତ୍ରବଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କ ବୁଝିବ ବୁଝିବାକୁ ହେଲା ଏହି ଜୀବନ
ବାବେ ସମ୍ମାନ ପାଇବାକୁ ପାଇବା କାହାରେ ବହୁ-
କାହାର ଘେର ଥିଲାବେ ।

ପର୍ବତୀର ଦେଖିଯାଇ ମେଘର ଶୁଦ୍ଧ ଦବାନାହେ-
କୁ ମାତ୍ରେ ଏହାର ସଂଥ୍ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବାର ସେ ଶାପ
ଦେବାର ସାତାହୁଷ ଏହି ଜାହାଙ୍କ ଗତରେ ଦେଖି, ଯଦୁକାଳୀ
ମାତ୍ରେ, ଦେବାର ଶିଥରେ ହୋଇ ଅରାଧନା ।

ଦେଖିଲେ କହିଲା ଏହିକିମ୍ବ ଏହି ଦେବତାଙ୍କ ଦସାଧନ
କରିବା କିମ୍ବା ଆହେବ କରି କେବୁ ହେଲାଥାରୁ ଦେଇଲୁଛା । ଦେଇଲୁଛା
କେ ସମୟକ ମାତ୍ରକରି ଏହି ଦ୍ୱାସ ହେବ କାହାରୁ ?

ପ୍ରେସର୍ସ୍ ।

ଶ୍ରୀ କିନ୍ତୁଲଜ୍ଞପାଠୀ ସପାଦକ ମହାପ୍ରେସ୍ ।
ମହାଶୟ !

ଅନେକ ଦକ୍ଷତାରେ ମାତ୍ରାକ ଯାଇଥିଲୁ
ଆଜିଦିନ ଆପଣଙ୍କ ଶ୍ରମରେ ହାଜର ହେଲା
ଏବଂ ଦିନରିତ ଧଂକୁମଳକୁ ଦେଲୁ ଅତରଙ୍ଗ
ପହିକାରହୁରେ ସ୍ଥାନଦାକ ଦେଇ ବାଧର ହା-
ରବା ହେବେ ।

ରାଜମହେନ୍ଦ୍ର୍ୟ (Rajmahendry) ପ୍ରା-
ମରେ ସେତେ କମାଦଳୁ ଗର ବିଧବା କଲାପୁ
ହୁଲକର କମାଦଳୁ କେବିଦିଖାଳରେ ବିବା-
ଦ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସେ ବିବାଦିଧର ଏ କଲାପୁ-
ଳ ପିତା ମାତା ଦ୍ୱେଷକମାନେ ହେଠା ତ
ଶ୍ରୀ କର୍ମ ମାତ୍ରକୁ ସାହେବ ଓ ଘୋଲାସ କର-
ଦେବୁର ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ବିପଦରେ ସ୍ଵର୍ଗ-
ମାତ୍ରକୁ ସାହେବ ଓ ଘୋଲାସ ଲନ୍ଧେବୁର
ସାହେବ ଉଚ୍ଚରାଜକର ଫାଦରାର୍ଥେ
ବୈଶ୍ଟ୍ର ସାହେବ ଘୋଲାସ ଗରି ସରେ ଘୋଲା
ବିବାଦ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବିବଜମାଳ କର ନିର୍ଭୟ-
ବେ ଦିବାତ ବିବାଦ ହେଲାଥାଏନ୍ତି । କଲାପୁ
ପିତାମାତାମାନେ ଅନେକ ବାଣମାନକ ଜାଗ
ଦିଦ୍ୟମନର ସେତାର ଏହାତ ଦାରାନାନ
ଦେଖାଇ ବାତାମାନକରି କହୁଛି ଏହାକ
ଦେଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଧିବ ବରାଥାଏନ୍ତି । ପ୍ରାଣିତ
ସାହେବମନେ ଅନ୍ତରୁ ଅମୋଡ଼ପ୍ରମାଦ
ଦେଇ ଏହାକ

ଦେବ ସେ ହୁବ ଦେବ' ପାରମପତ୍ର
ଦୃଶ୍ୟ ଏ କ୍ରିଷ୍ଣମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅମ୍ଭତ ଘର୍ଜିବ
ମୂର୍ଖମୁଖୀ (ପଠାଇବାରେ ମନ୍ଦରୀ) ଭାବର
ଗାଢ଼ିବ ବାରାଣ ଦିଲ୍ ଦୋଳ ପାତ୍ରଦର
ଦେବବୁ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ପଠାଇବଚାର ଛାନ୍
ବରପର୍ଯ୍ୟକ ଉପରେ ଛାନ୍ ବରତନ୍ତ୍ୟାମ
ପତିମାତ୍ର ଭାବକୁ ଦେବବରଙ୍ଗ ସଜ୍ଜନବ୍ୟାପ
ମୁଦ୍ରଣ୍ଡ୍ୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ମୁଦ୍ରଣ ସେହି B. A. B. L
ମେଲାର୍ଯ୍ୟ କାଳେ ଏବେବେବେ ମନ୍ଦରୀ

ବୁଦ୍ଧିରେ କୁ ଉତ୍ସବରେ ମନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ବୁଦ୍ଧିରକ୍ଷଣ
କୁ ଅଲୋଚନାରେ କି କିମ୍ବା କେବଳିକେ
ଖରିବ । ଏ ହୀର ବିବାହକୁ ଯେତେ ପ୍ରମାଣିତ
କରିଥିଲୁ ବିଶେଷ ପାଇମନ୍ଦିରରେ ଥିଲା
ଅରେ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ଏଣେକ କଥକାଳୀ କି ଯେ
ବିବାହ ଦେବ ଲାହାରୁ ଟ ୫୦୦ ପ୍ରଦାନ କରିବା
କୁ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏବେଳାଗାତେ
ବୁଦ୍ଧିରେ ଘରାଦୂରେ ଉତ୍ସବରେ ଆଜିକାର
ଏଣେକ ଅଛେଇ ମନ୍ଦିରରେ । ତ ଯନ୍ତ୍ରଧାର
କମା କୃତ୍ସମାନରେ, ସର୍ବେଦିକାଳରେ
ବୁଦ୍ଧି ବିବାହ କରିବାକି ।

ବସନ୍ତବାଦ ।
ଶ୍ରୀ କାଷାୟଙ୍କ ବଜାପେଳା ସାମନ୍ଦ
ମାନ୍ୟବର ଭଲବତ୍ତାପେଳା ସଞ୍ଚାଦକ ମହାବୟୁଧ
ସମୀପେତ ।
ମହାବୟୁଧ ।

ପରିବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖୁ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ
ଯେଉଁ ଲଗଭ ପରିଷାରରେ ଥିଲେବ ସହ କାଳ
ବୁଝିଲୁ, ଲଗଭ ଅନେକ ଘରମଳାରେ ଘର
ଫର ଥିଲୁ, ମହି ସାତେବ ଯେଉଁ ପଥରେ
ଗତାୟାତ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତି, ସେହି ପଥରେ ଗାହା
କର ପୁଣ୍ୟ ପଢ଼ିଅଛି, ମାତ୍ର କୁକମାଳବନ୍ଦ
ନିତିତର୍ଣ୍ଣ ଗରମଳ ଯେ ମନ ମୁଠରେ ଦୂର୍ବଳ
କମ୍ପୁ ହୋଇ ଭାବ ପାଇଁ ଗାହାକ ସେ ବିଷ-
ପୁରେ ଏ ବଦନବସ୍ତ୍ର କରିଥିଲୁଣି ସବସାଧାର
ଶ ଲୋଭ, ଜାହିକାଳେ କୁଗା ଦେଇ ଦେହ
ପଥମଳଙ୍କର ଗତାୟାତ କରୁଥିଲୁ ଦୃଷ୍ଟିର
କଷ୍ଟ ଅନେକ ଉତ୍ସବୀ ଦିଲେଖର ଓ ମେଲିନ୍ଦର
ପଲ ଦକ୍ଷିଣ ମେଲିନ୍ଦାଳେ ଯେହ ପଥମଳ
ଦାର ଗତାୟାତ କର ପହିର ପଲିକର
କଷ୍ଟପୁରୁଷ ତେଣୁ ଏହ ନାହିଁ । ।

ବୁଦ୍ଧିକୁ

ଭୁଲାପିକା ରା ୪ ରିଖ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ ୧୯୮୨ ମସିବା ।

ବନ୍ଦବାନୀ ପାଇଁକ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାଧୀକା ସମ୍ମାଦକ ମହାଶ୍ରୀ
ସମୀକ୍ଷା ।

ମହାର୍ଷ !

ଏହି ନୂରଜିତ ବେଳେକ - ପଂକ୍ତିର
ଅପରାଜିତ ଜଗତବିଜ୍ଞାତ ପଡ଼ିବାରେ ପୁନଦାନ
ହେଉ ତିବନ୍ଧୁର କରିବା ହେଲେ ।

ଭାର ଦେଖୁଣ୍ଡାରୀ ମାତ୍ର ତା ୧୧ ରୁଗ୍ର ପନ୍ଥି
ଦାର ବହୁରେ ଏହି ନିଶ୍ଚର କଳାପୃଷ୍ଠା ଦୂର-
ଦିଦି ପୁରୁଜଙ୍କଦାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶାର୍ଣ୍ଣକିରି
ନାଟକର ଅଭିନ୍ୟା ସନର୍ଗର କର ଆମ୍ବେସନେ
ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାତିନିଧି କରିଥିଲା । ବାବୁ ମନଶକର
ମୟୀ ଏହି ନାଟକର ରତ୍ନୟାନା ଏବଂ ପ୍ରଧାନ
ଅଭିନ୍ୟାନଗା । ଏହାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ଓ ପର
ଦ୍ୱାରେ ଏହି ଅପମାଦନ ନିଟକାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵ-
ଅନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ବଜାଦେଶ-ସୁଲଭ କିଛିବା
ନିଜକାହିଁ ଚିହ୍ନିତଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ନାଟ
କାରନ୍ୟର ଅଭିନ୍ୟାନକ ଉପକରଣମାନ
ଏହୀନରେ ଦୃଶ୍ୟ ସ୍ଥଳେହେ ଅଭିନ୍ୟାନ
ମାନଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଅନେକେ ଅଗବ ମନୋଦୂର
ଅଭିନ୍ୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ଦର୍ଶକମଣ୍ଡଳର
ଅନ୍ୟମ ଆନନ୍ଦବର୍ଷନ କରିଥିଲା । ଅଭିନ୍ୟା
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଘେରେ ତୁଟ୍ଟିଲାକିରି ଦେଇଥିଲା
ତଥା ସର୍ବାମାନ୍ୟ ଅଟେ, ସୁଭବଂ ଛିରେଇର
ପ୍ରସ୍ତୁତକଳ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତମଳ ନାଟକରତା
କିମ୍ବଦ୍ଵାରେ ମନଶକର ବାବୁ କେତେବେଳ
କୁଠକାର୍ଯ୍ୟ ମୋରିଥିଲୁଣ୍ଡ ତାଦା କମ୍ପେ ପର୍ଯ୍ୟା-
ନେତାରା କର ଯାଉଥିଲା ।

— । — ଅଖ୍ୟାତିକା — ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା,
ଏହା ଲେଖକଙ୍କର ଦୃଢ଼ତର କମ୍ପାଗନ୍ତିର
ପରିମ୍ବନୁ ଅଟେ । ଅଖ୍ୟାତିକାଟି ଏହି—
ଏହି ହାତିବେଶରେ କାଗେଶ କାମକ ଏକ
ପରିଚାଳନ ଦରସନ ଥିଲେ । ଭାବାକର ମଧ୍ୟାର
କାମ କାଗକେଇ । ଏକବା ଚରୂପର କାମକ
ଏକ ଦୁଷ୍ଟ କଷ୍ଟପାତ୍ରଗତ କାଗଲେବକୁ ପର୍ଯ୍ୟା-
ଗମନ କଲାବିଳେ ଓଡ଼ିଯଥିଲକ ଠିକ୍ ଲେଖା
କାମୀ ଗୁରୁବର୍ଷବୟସ୍ତା ଏକମାତ୍ର କଳିଖାଲୁ ସଜମା-
ର୍ଗରେ ଏତାକିମା ତୁମଣ କରୁଥିବାର ଦିନେ

ଅନ୍ଧବ୍ୟାଙ୍ଗ କରିବାର ଛଦ୍ମୋଗ କରିଲୁ
ଦତୀର ସଜମଣ୍ଡଳ ହେଠାରେ ଆଖି ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ ମାତ୍ର ଏହି ଅସମ ବିପଦରୁ ସଜବ-
ନଦୀଙ୍କୁ ଉପାରକରୁ । ଦୁଷ୍ଟ ନିଶାଚର କନ୍ଦା-
ପଦ ମାୟାର ଅନୁର୍ବଦ ହେଲ ଏବଂ ସୁମଧୁର
ଧୂର୍ବଳ ଗୋପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମହା ନାଗ-
କେବଳ କର୍ତ୍ତୃକ ଗାନ୍ଧକନ୍ୟା ଅନୁଭାବ ହୋଇ-
ଥିବାର କଥା କୌଣସରେ ଲଗଇ ମଧ୍ୟରେ
ରଙ୍ଗନା କରି ଦେଲା ସଙ୍ଗ ନାଗଶ ଏହି
ନିର୍ଯ୍ୟା ଦୋଷଗାରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ମହାକି
ଯାବଜ୍ଞାନକ ବନ୍ଦବାସର ଦୟାକୁ ଏହିକୁପରେ
କଲେ ଯେ ମୃତବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କଳାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ ନ ମିଳିଲେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ତେଷ୍ଟା କରି
ଯାଇ ପେର୍ହିଠାରେ ମିଳିବେ ସେହିଠାରେଷିକ-
ମେହନ ହେବ । ମହା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟା ବାଧ ହୋଇ
ଶୀଘ୍ର ପୃଣ୍ଣଗର୍ତ୍ତ ସହମର୍ମଣୀ ସହିତରେ ବାହାର
ଆଖି ବରୁଣେର ପରାତସ୍ତ କନମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ
ପ୍ରବଶ କଲେ, ଏହି ମିଳନପ୍ରଦେଶରେ ଢାର୍ମାବ
ଗର୍ଭ ବେଦନା ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ନାଗକେତୁ
ଏକାବେଳକେ ବିଷାଦ୍ୱାଗରରେ ନିମନ୍ତୁ
ହୋଇ ବୈଦିକ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏମଙ୍କ
ସମୟରେ ଦତୀର ଏକଧାତୀ ଆଖି ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲ । ଗନ୍ଧବ ନନ୍ଦ ତତ୍ତ୍ଵେନ ଉତ୍ସବକୁର
ଶୀଘ୍ର ଦୂର ପରାବର୍ତ୍ତିତାର ଭାବରୁ ହରାନ୍ତି ଅରୁ
ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ମାୟାବଲାରେ ଏହି ଏକ ଧାତୀର
ଉପସ୍ଥିତ ବବଦ୍ୱାମେ । ମରୀଧା ଅନ୍ତର୍ବଳରେ
ଏକ ପରମସନ୍ଧାନ କନ୍ୟା ପ୍ରବଦ୍ଧ କଲେ । ଏହି
କଲ୍ୟାର ନାମ “ବନ୍ଦବାଳା” । ଅନ୍ତର୍ବଳ-
ମରେ ଗନ୍ଧବରୁ ମାତ୍ର ପିତା ଓ କନ୍ୟା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁବଳର ଅନୁରବର୍ତ୍ତୀ ଶୀଘ୍ର ନନ୍ଦ-
ରବୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ କରିଲ । ଏଠାରେ ଏକବର୍ଷ
ଉତ୍ତରାନ୍ତେ ନାଗକେତୁକ ପଢା ବିଷେଗ ହୁଅନ୍ତେ
ସେ ଜନ୍ମି ରାଜାକ ପ୍ରମୋଦ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁ
ଏକ କୁଟୀରରେ ବନ୍ଦବାଳା ସହିତ କାଳାକା-
ପର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଗନ୍ଧବରୁ ମଧ୍ୟ
କୁମୃତୀ, ପ୍ରେମମୟୀ, କୃଷ୍ଣମରତା, ପାରତାରୀ
ଓ ହେମବଜ୍ରମାୟୀ ଶୀଘ୍ର ପରାବନନ୍ଦକୁ ଅଲଭିତ
ରାବରେ ବନ୍ଦବାଳାର ଶୃଷ୍ଟାରେ ନିୟମିତ କରିଲ

ନାଗବେଶକ ଅରୁପ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣାରେ ରଜକଳ୍ପା
ତିଥିଲେଖାର ଭକ୍ତର ଦେଖାରେ ରହିଲେ,
ତବକଳ୍ପର ରଷ୍ଟ ଓ ଗନ୍ଧର ମଧ୍ୟରେ ଘୋର-
ଭରି ସୁବ୍ରଦ ହେଲା । ଗନ୍ଧବ୍ସଙ୍ଗ ଜୟୀ ହେଲେ
ତେ ତିଥିଲେଖା ଗନ୍ଧବ୍ସଙ୍ଗକୁ ଆମାର ହେଲେ ।
ଏବେ ତେଣାଥ୍ୟଗତି ନାଗେଶ ଗୁରୁଚର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ସ୍ଵାୟ କଳ୍ପାର କୌଣସି ଭବେଶ ନ ଘର
ନିଷାମିତ ମନୀକ ଶରସ୍ତେବନ ନମନ୍ତେ ପ୍ରଚାର
ସେନ୍ୟବସମ୍ମନ ସମଭବ ସାରରେ ଝାୟ ଏକ-
ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଗରବକୁଳୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସୁତ-
ବକ ପ୍ରାୟ ଦଶବର୍ଷବାଳ ନାନାପୁନରେ
ନାଗକେଶକର ଅଳ୍ପକୁଳ କରୁ ଅବଶେ-
ଷରେ ବନଧାତଳରେ ସମୁପସ୍ତିତ ହେଲେ ।
ଏହି ଘରନାର କିଛିବାଳ ପୂର୍ବରେ ମନୀ ନାଗ-
କେଶ ମାନବଲାକା ସମରଣ କରିଥିଲେ; ସୁତରୁ
ପିତୃମତ୍ତୁନାନା ବନବାଲାର ଭାସ ଶୁଭ୍ରଶୁଭ,
ଗନ୍ଧବ୍ସଙ୍ଗକାଳେ ଦସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ଗନ୍ଧବ୍ସଙ୍ଗ, ଶକ୍ତିର ସବତକୁ ଥଗମନ
ସ୍ଵାୟ ଦୂର ମୂର୍ଖରୁ ଅବଗତ ହୋଇ ତହାଙ୍କ
ଦୂର୍ଲଭିକା ବନବାଲା ସହିତ ମୁହମହାକ ଅଳ୍ପ-
ନଷ୍ଟର ପରଶୟ-ସୂତ୍ରରେ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାରୀର
କୁଳଧଂକଳ ହେଲେ ଏବି ଶୁକ୍ଳାୟ ଗନ୍ଧକ
ମାୟବଳରେ ସତରକକୁ ସହିତ ବରିଷ୍ଟକ କର
ନିକ ସଜ୍ଜମଧରେ ଅବରୁଦ୍ଧ କରି ରଖିଲେ ।
ପର ନୁହର ଭକ୍ତନାଥ୍ୟଗତି ଶ୍ଵାୟ ପୁତ୍ର କଳ୍ପା
ଗନ୍ଧବ୍ସଙ୍ଗରେ ଅବରୁଦ୍ଧ ଥିବାର ଶାଶ୍ଵତ ଗନ୍ଧ-
ଦୂର 'ବ୍ସୁମନ୍ତ' ଠାରୁ ଅବଗତ ଏବି ଅସ୍ତର
ପରାକ୍ରମ ସହାୟ ଦାନ ଓ ଉତ୍ସବବାକ୍ସ ଶବ-
ଶରେ ପ୍ରସେତିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଭରାର
ନମନ୍ତେ ସେନ୍ୟ ସାମନ୍ତ ସମଭବାହା-
ରରେ ରହିଗଲା ଛପରବାରେ ଅବି
ଜେବର ସମ୍ମିଳିତ କରିଲ । ଦୁଃଖାଳ
ବର୍ତ୍ତାପାତ୍ର ଏହାକୁ ଦେଇନର୍ଥାନର ଏକମାତ୍ର
ସଂସାର ମଣି ସଂସାରକେ ତେଣ୍ୟାଖ୍ୟତିଙ୍କ ସହିତ
ସମ୍ମିଳିତ ହେଲେ । ସମରତଳ ପୁନଃ ପ୍ରକୃତି
ହେଲା । ଗନ୍ଧବ୍ସଙ୍ଗ ଦୃଢ଼ ସାରସମାନେ ସମ-
ଲେ କିନ୍ତୁ କୁଅନ୍ତେ ସଜା ନାଗେଶ ଅଳ୍ପ-
କେନ୍ୟାୟ ହୋଇ ବିଜୟ ଗନ୍ଧବ୍ସଙ୍ଗକାଳ

ଶରଣାପଦ ହେଲେ । ପରିଶେଷରେ ଧର୍ମଶାକ
ଗନ୍ଧାର୍ଥପଦ ଦ୍ଵାଳାଥୀଶ୍ଵର ତଥା ମଙ୍ଗଳ
କାମଳା ଅବଗତ କଷାୟ ନିଜପତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରସେନ-
ଙ୍କ ସହି ଚଢ଼ିଲେଖାର ଓ ସୁବଦନ ଦରତନ-
ଙ୍କ ସହି ବନବାଲାର ସୁଭବାଦ ସଙ୍ଗଦହୃଦୀ-
ଶ ପରମ ପ୍ରାଣବି ଲବ କଲେ ।

— । — ଲାଟିକ ତୁମ୍ଭକାବ୍ୟ ଥିଲେ । ରାଜୀ
ମୃତ୍ୟୁ ସହ ଲାଟିକରୁ ତାହୁଁ ଲକ୍ଷଣଦିଗ୍ନିଷ୍ଠ
କରିଅଛୁଟି କି ଲାହୁଁ ଥାବା ଦ୍ରୁଷ୍ଟବ୍ୟ । ପୂର୍ବକ-
ପ୍ରାୟ ଅର୍ଥରେ ଲୋକମାନେ ରହୁଁ ମନୋଦୂରିତା-
ରୀ ମୁକୁଳ ହୋଇ ଲେଇଁ ହାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡ
ଏବଂ ତହିଁରୁ ବିଧର ଦିଲ ମନ୍ଦ ଅନ୍ତର୍ବ୍ୟ ଫଳ
ପ୍ରତ୍ୟାମନ ମେହ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଦେଇ ସମ୍ମାନ
ଦିଲ ବିବାହଦ୍ୱାରା ବିପ୍ରାର ଦର ଦେଖାଇବା
ବାବ୍ୟର ପ୍ରଥାକ ଭବେଶ୍ୟ ଥିଲେ । ଲୋକ
ଲାଟିକୋରିଟିର ରହୁଁ ବ୍ୟାକ୍ରିଯ ଦେଇଁ ପରିଚ୍ଛି
ହାର ଏହ ଉଦେଶ୍ୟ ତହିଁଲ ପରିମାଣରେ ସା-
ଧନ କର ଥିଲ ଅଛନ୍ତି । ଜନମୟକ ତତ୍ତ୍ଵବେଳେ
କାର୍ଯ୍ୟବଳିଦ୍ୱାରା ଅସାଧାରଣ ଦୃଶ୍ୟମୟ, ଦୂର-
ଦୂରିତା, ଦୟା, ଦାର୍ଶନିକ, ସହିତ ମା, କାମ-ପୂରିତ
ତା ପ୍ରତିବି ସହିଁର ସମ୍ମତ ବିବକୁପେ ତତ୍ତ୍ଵ
ହୋଇଥିଲା । ମହା କାଗରେତ୍ରକୁ ଆଶ୍ୟ ଦେ-
ବା, ପିତୃମାତ୍ର-ବିପ୍ରାଗ-ବିଧ୍ୟା ସରଳା-ବନ-
ମାନାରୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରିତ୍ୟେ ପାଇଲ କରିବା,
ଯନ୍ତ୍ରମୂଳ ତତ୍ତ୍ଵାଳିକ ପ୍ରଗତିଦାରେ ହେବାନ୍ତ
କୁହ କ ହୋଇ ଧୀର୍ଘ ମହିନ୍ଦି ରଖା କରିବା,
ଧରି ସ୍ଵରସରକ ସରବରିକୁ ଅବମୋଦ କରିବା-
ହୀର, ଏକା ଲାଗେଇବୁ ସ୍ଵରଙ୍ଗେ ଆମ୍ବିମୁକ
କର ତାହାକୁ ସମ୍ମତରେ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞା ସହିତରେ
ଦିକ ପୁରୁଷ ଦିବାତ ଦେବା ଇତ୍ୟାବ କାର୍ଯ୍ୟମାନ
ମହିମାଧୂର ପକ୍ଷରେ ବିଷତ୍ୱ ହୋଇ କାହିଁ ।
ଏହପରି ସଜା ଲାଗେଗ, ବିରୂପାତ୍ମ ଓ ଅନ୍ତର୍ବ୍ୟ
କ୍ରମ ପାଇ ପ୍ରଦେଶଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦର୍ଭରୁତି ସମ୍ମହିତ
ଦିକାର ପ୍ରତ୍ୟାମନ ପ୍ରତିବି କର ଲେଇଲ
ଶୀଘ୍ର ଦିବ୍ୟବର୍ତ୍ତ ଓ କରିବୁପାଇଁର ବିଶେଷ
ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲା ।

“ ।—ଶୋର୍, କଦମ୍ବତା, ପ୍ରିୟଭାଇଙ୍କ,
ବାଚିକ, ଲେବରକୁଳତା, ଶାନକା, ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ
ପରିଷତ୍ ଶବସମ୍ବରେ ଅବ୍ରଦ୍ଧ ସହିଂଶୁ-
ମୁଦ୍ର ସହାରୁ କହିଯାକେ ଲାଭକ ପଦରେ
ଅରସିକ୍ର କର ଆଶ୍ରୀ : ଲାଦିବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣ-
ଏ ପଥ ଥିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଲେଖକ ଲାଭକ-
କୁ ନାୟବୋହିର ପୁରସମ୍ବରେ ଉଚ୍ଛିତ

ବରବାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଗୁପେ ସନ୍ମ ହୋଇ କାନ୍ଦାରୁ ।
ବନବାଲାକୁ ଦେଖି ପାରିବାକୁ ବ୍ୟବହାର
ଦେବା ବାପୁରୁଷଙ୍କଥାଦିକ ଅଟେ । ଯୁଦ୍ଧ
ଦିନାବର ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସରସ ଅବା ପତ୍ରିଗୁ
ଦୂରକ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ପ୍ରଥାଳ ନା
ୟିବା ବନବାଲାର ଚିତ୍ତ ଅଜକ ମହୋତ୍ତର
ହୋଇ ଅଛୁ । ଲେଖକ ବନବାଲାକୁ ଯେପରି
ପଢ଼ିବୁଲବୁ ବେଳଦୂଷାରେ ଅଳକୁଣ୍ଡା ଦୟ-
ଅଛନ୍ତି ଯେହପରି ଭାବାର ଅନ୍ୟଦିରଙ୍ଗକୁ ଅ-
ଲୈବିକ ଭାବୁଶ୍ୟ, ସରଳତା ପ୍ରଭାବ ଧର୍ମ-
ଶାଶ୍ଵତ ଶୋଭନୀୟ କଥା କହିଲୁ ବନବାଲାପଣ୍ଡିତ
ପରତୟ ଦେଇଥିଲୁ । ଲେକ ସମାଜମୟନ୍ତ୍ର
ପାଞ୍ଚବିଦ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଅଳକ ପ୍ରତିପାଦିତବା ବନ-
ବାଲାର ସାଧାରନକିନ୍ତା-ବ୍ୟକ୍ତିକ ବାନ୍ଧାନ୍ତର
ସଥାପନ ଓ ହୃଦୟଗୁଣ ହୋଇ ଅଛୁ । ବ-
ଜୀଧି ବାବେଦ୍ୟାଦ୍ୟାନରେ ଏପରି ସୂରମ୍ୟ ସନ୍ଧି
ଦୂରକ ଅଟେ, ମଧ୍ୟ ସେତୁମାନେ ନହାକି ଦେ-
ଦ୍ୱିଷିଷ୍ଟଙ୍କର ରତ୍ନ “ହଟ୍ଟିକା”(Tempest)
୩୦ବର ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବନବାଲାକୁ
“ପରିବେ”କ କିମ୍ବା “ମିରନା” ପଢ଼ିବୁଛ
କୋଇ କୋଥକର ପାରନ୍ତି । ଯାହା ହେଲେ
ମଧ୍ୟ ଏତିଦେଶୀୟ ଜୀବନକର ସ୍ଥାମଧ୍ୟ ଭାବା-
କର ମିରନାକୁ ବନବାଲାରେ ପରିଗତ କରିବା
ପ୍ରଥମନୀୟ ଅଟେ । ମିରନାକୁ ବନବାଲା
କୌଣସି ଅନ୍ତରେ ନୂଳ ନୂହ କେବଳ
ଏକକ ମାତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଦେଖିଯାଏ ଯେ
ପୂର୍ବୋତ୍ତର ତଥା “ମିରନା” ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁହଁକରିବା
ଅଳୁକୁଥିବ । ସେପାଇଁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପଢ଼ିବିବ
ଅନ୍ତରେ ଖାତା ଉପଲବ୍ଧିର ହେଉଥିବା ।

୪ ।— କାଳକରେ ଅବଶ୍ୟ ବାରୁଦର୍ବଳ
ପ୍ରାଥମିକ ଖୁବାର ହତିର, ସମୟରେ କାରୁ ଏହି
କାଳକରେ ଏହିହୁଦୂର୍ବଳ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଉପାଦିତ
ବାକୁ ପ୍ରତି କରି ନାହାନ୍ତି । ହାସଯ କରୁଣାବ
ଅଲ୍ୟାନ୍ଦରିବର ଯେତେବେଳେ ସହଯୋଗିତାର
ଆବଶ୍ୟକ ଭାବୀ ମଧ୍ୟ ପର୍ବତୀ ପରମ ଗରେ
ସରଷିର ହୋଇ ଅଛି । ମାତ୍ର ଏହି କାଳକରେ
ବିଦୃଷ୍ଟର ପ୍ରବେଶ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଖୁବାର
ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଲେଖକ ନାଟକ
ଶ୍ରୀକୃ ଆଦେଶାପାତ୍ର ଯେଉଁର ଗାମ୍ଭାର୍ଯ୍ୟ ଭୁବା-
ନ୍ଦ କର ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ରେ ବଦ୍ଧତକ ହାତ
ବିବଳ ଉଥିଜଣା ହୋଇ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ
ଅଛି ।

* ।— ନେଷ୍ଟ କାହିଁଏକେ ଯେଉଁ

କୁତବାର୍ଷିଗା ଲହ କର ଅଛୁନ୍ତି ନାଟକର ଜ୍ଞାନ
ଓ ରତନା ପ୍ରଶାନ୍ତି ଦିଦୁପୋଣୀ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ନାଟକରେ ବାଗାଡ଼ର ଅଥବା ବାଗୁଳିଗାଠାଠାରୁ
ମିଚିଲିଗାର ସହି ବାଗୁଳିଗା ସମୟକ ଅଦର-
ଶୀଘ୍ର ଅଛେ । ସୁଧାର ଅନ୍ତରୀଳର ଏହି କୁତକ
ଅବୀ ଶ୍ରୀଯୁଷାନନ୍ଦ ଓ ପ୍ରାଦିକର ହୋଇ
ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ହୀମାଳରର କଥୋପ-
କଥାର ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରକରେ ସ୍ଵର୍ଗର ଓ ସ୍ଵାର୍ଗୀୟ
ହୋଇଥିବାରୁ ପିଣ୍ଡୋତ୍ତ୍ର ଦୋଷ ବିସ୍ତୃତପରମା-
ନରେ ଖଣ୍ଡକୁର ହୋଇଅଛି ।

୨।— ଲାଟକରେ ପ୍ରାନେ, ଲାନିସୁ-
ଦିଶୁରେ ସୁମଧୁରସଙ୍ଗର ପ୍ରେସ୍‌ବାଗର ଆବଶ୍ୟକ ।
ନାଟକ ଉତ୍ସ୍ଵରା ଏହୁ କଷ୍ଟପୁରେଅଳବଧାଳ-
ଦା ପ୍ରଭାଗ କର ଲାହାରୀ । ଲକ୍ଷବା ସଜ୍ଜକନ୍ୟା
ପ୍ରେସ୍‌ବୀର ଗୋଟିଏ ସୁତକ ଅଜ୍ଞବ ସ୍କଲକର
ବସାରେ ଉଚିତ ହୋଇଥିବ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍କ୍ରିପ୍ଟରେ କମ୍ବୁଦ୍ଧ ଏହାକ ଏହା
ନାଟକ କୌଣସି ବଜୀୟ ଲାଇଟିଂଗ୍ ନିର୍ମାଣ
କରେ । ଭୁବନ ଜ୍ଞାନାରେ ଅର୍ଥ କୌଣସି
ବହୁଷ୍ମି ଲାଟକ ଉଚିତ ହୋଇ କି ଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧର
ବାବୁ ଏହା ଏହା ଲାଟକ ଉଚିତାହାତ୍ମକ ଯେତେ
ଅଛିବ ପୂର୍ବିକଙ୍କର ଆମ୍ବାନନ୍ଦର ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣିର
ସ୍ମୃତିକର ଖୋଲାଅଛନ୍ତି । ଜଗନ୍ନାଥର
ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ଯେ ସେ ପାର୍ଦ୍ଦନାର
ହୋଇ କୁଳକୁଳରକାବଳିନାଟକାଟିରକଳାହାର
ଭୁବନ ସାହୁଭାବ ଉତ୍ତରଗେତୁର ଜ୍ଞାନିକ
ସାଧକ ଦରନ୍ତୁ !!!

କଟକ
ପାଞ୍ଚମ } ଶୀ ହିମ ପ୍ରଦୀପରେ

NOTICE.

Wanted an Overseer for the Balsore Municipality on salary Rs. 40 per mensem from the 1st April 1883.

Preference will be given to those who have passed the Sub-Overseer Examination with a fair knowledge of English.

The applications with copies of certificates should be sent to the undersigned on or before the 15th March, 1882.

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପ୍ରମେୟ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜ ୨୭ ଶ

ଫ ୧୦ ଖୋ

ମାଁ ୧୯୩୯ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୨ ୧୯୩୯ ମର୍ବା । ମୁଁ ପାଇସୁନ ୧୦. ୨ ସତ୍ତା ୨୦୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ପରିବାର

ଅଭିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫
ବର୍ଷାକ୍ରେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ ୩୫
ମଧ୍ୟମଳିଖାର ଜ୍ଞାନମାସିକ ଟ ୨୫

ମହାମାନ୍ୟ ବବର୍ତ୍ତିର କେନରିଲ ବାହାରୁର
ଆମା ସଂକାନ୍ତ ସହିତ ଆମା ତା ୨୭ ରି-
ଗରେ ମିଳାକୁ ଯଥା ବିଦ୍ୟବେ । ଉଣ୍ଡିଯା
ବବର୍ତ୍ତିମେଷ୍ଟର ଅଧୀନମାନ ସେଠୀକୁ ଯଥାର
ଅର୍ଥ ଦେଇଗି । କଲିକତା ପୁଣି ଏକବର୍ଷ
ସକାଗେ ପଢିଥ ଘଟିଲ ।

୪୩୪ ବିଦ୍ୟବୁ ସାହେବ ତଳିର ମାସ
ତା ୨ ରଖରେ ମୟୁରହରୁ ବାଲେଇବରୁ
ଫେର ଅସି ଦୂରଦିନ ବିଦ୍ୟବେ ତା ୮ ରି-
ଖରେ ବାହୁଡ଼ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଗନ୍ଧବାଲୀ ଓ
କେନ୍ଦ୍ରୀପଡ଼ା ଦର୍ଶନ କର ଏ କଗରରେ ଦୂର
ଏକଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ିଛବେ । ସାହେବ ପ୍ରଶାନ୍ତ
ସତ ବାଲେଇବରେ ଥିଲ ବେଳେ ଅଜଗୁଳ
କରିବିଲଦାସ କିମ୍ବା ବାହୁ ନିଜାନନ ଦାସ
ଏବଂ ବାହୁ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତିର୍ମାନର କି-
ର୍ମାନ୍ତରେ ମାତ୍ର ଏମାନେ କେହି ସକ ଦେଲେ
ନାହିଁ । ମୁଣ୍ଡ ବାହୁ ଷେଷମୋହନ ମନ୍ଦିରମାଳ
କର୍ମରେ ଅବସଥ ଦେଇ ନିୟନ୍ତ୍ର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।

କଲିକତା ବିଦ୍ୟବୁଦ୍ୟାନ୍ୟର ଏମ, ଏ, ଓ
କ, ଏଲ, ପାଇସାର ଫଳ ଶକେଟରେ ବାହାର-
କୁ । କ ୨୫ ଶ ଅନର ଏବଂ କ ୨ ଶ ଏମ
ଏ ପାଇସାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେକ୍ଟର ହାତ ଅଧିକ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେକ୍ଟର ହାତ ଅଧିକ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲେକ୍ଟର ମଧ୍ୟରେ ହୃଦୟ ମୁସର

ପାଠକା ଓ ଲହୋରର ନାମ ଦେଖାଯାଏ ।
ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେକ୍ଟର
ଏକଜଣ ଗୁଡ଼ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି
ଦେଇଅଛନ୍ତି ବଜ ପ୍ରଶାନ୍ତାର ବିଷୟ ଅଟି ।
ବ, ଏଲ ପାଇସାରେ କ ୨ ଶ ଉତ୍ତାପ୍ତି ଦେଇ
ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତାପ୍ତି ଦୂରଜଣ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ୨୭
ଜଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେସିଡେନ୍ସିରେ । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ
କେବଳ ଦୂରଜଣ କୃତବ୍ୟାର୍ଥ ଦୋଷ ଥିବାରୁ
କଣାଯାଏ ସେ ଏଣିକି ଏ ପାଇସାର ବଜ କଟିଲ
ଦୋଷ ଅସୁର୍ବଦ୍ଧ ।

ମୋଟପର ଗ୍ରାହ କିମ୍ବା ପ୍ରଗର୍ହ ଦେବାରେ
ନିତ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟା ଦୂରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମଦ ସ-
ଜରେ ସର୍ବିମାନେ ଅନିଷ୍ଟକର ଦ୍ରୁତ୍ୟ ନିଶ୍ଚାର
ବିକୁଅଛନ୍ତି ବୋଲ ଜଣେ ପାହୁ ବବର୍ତ୍ତିମେଷ୍ଟ
ଉଣ୍ଡିଯାରେ ଦରଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ବଜାଲା
ବବର୍ତ୍ତିମେଷ୍ଟ ବହିରୁ ଅନୁସନାତ କର ଯେଉଁ
ପିପୋର୍ଟ ଦରଖାସ୍ତି ତାହା କଲିକତା ଜନେଟରେ
ରେ ଶପା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବହିରୁ କଣାଯାଏ
ସେ ମଦ ସଙ୍ଗେ ଅନିଷ୍ଟକର ଦ୍ରୁତ୍ୟ ନିଶ୍ଚାର
କଥା ଅଣ୍ଟେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନାହିଁ । ଅର୍ଥ
ମଦର ଦୋକାକ ପ୍ରଥମରେ କେବେ କିମ୍ବା
ଦୂରି ଦେଇଥିଲ ହଜ୍ୟ ମାତ୍ର ଶେଠୀ ବଲେକୁ
ରମାନକ ବଜାକ ବବର୍ତ୍ତିମେଷ୍ଟ ବିଷୟଦେଇ
ଦେଇ ତାହାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବ ଶିଖା ଦେବାରୁ
ତମଙ୍ଗେ ସେ ସବୁ ପ୍ରକରେ ଦେବାକରୁ ଏଣିକି

ଜଣା ପଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ମଦାକ ସଂଖ୍ୟା ଦେବକର-
ର ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସ୍ଥା ଦେଇଲେ ସାଧାରଣଗୁଣେ
ସେପର ବୁଦ୍ଧି ଦେବାର କଥା ବହି କୁ ଅଧିକ
ବୁଦ୍ଧି ଦେଇନାହିଁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମି କଗରକୁ ଅଧିକାରୀ ତଳିମାସ
ତା ୨ ରଖରେ ବାଲେଇବରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ଝମିତ
ମହାଶାରୀ ଆମାନା ନିର୍ମାନ କରୁଥିଲା
କରିବାବେଳେ ଏକବିଦ୍ରି ତାହାକୁ ଲକ୍ଷକର
ବନ୍ଧକ ମାରିଲା । ଏ ଲକ୍ଷବ୍ୟର୍ଥ ଦେବାରେ
ଆର୍ତ୍ତ ଥରେ ଶୁକମାରବାର ଭିପକ୍ଷ କରୁଥିଲା ।
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ବିକଟସ୍ତ ଲେବମାନେ ତାହାକୁ
ଗିରପ୍ରାର କଲେ । ଏ ଦୁରସ୍ତ ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ-
ଲେବ ଏବଂ ପାଗଳ ବୋଲ ଅନମାନ ହୁଅଇ ।
ଆମଙ୍ଗ ମହାଶାରୀ ଏଥରେ କିମ୍ବା ମାତ୍ର କିମଳିତ
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ମହାଶାରୀଙ୍କର ଏହି ଅକ୍ଷୁ-
ଦ୍ରୁ ଦିପଦ୍ରୁ ଦିବାର ଦେଇ ଆମେମାନେ
ଜଗରକ ଭିକରିଦ୍ବାକୁ ଧର । ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଭିତମ ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଧାର-
ଣ ପ୍ରିୟବଜା ମହାଶାରୀଙ୍କର ଜାବକ କେବାରୁ
ସେହି ଅଧିମନୋକ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କର ଥିଲ ସେ ସେ
ଅଭିନ୍ନ ଦୁଶ୍ମା ଏବଂ ବାଗର ପାହ ଅଟିଲ ଏ
ବାଥା ବୋଲିବା ବାହୁଦ୍ରୀ । ଧର୍ମର ବଳ ଏଠା-
ରେ ଦେଖା ଗଲ ଏବଂ ଆମଙ୍ଗ ମହାଶାରୀଙ୍କର
ଶକ୍ତିବଜା ବୁଦ୍ଧି ଦେଇ ପରମ ପୌରଗନ୍ଧ ଓ
ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଟିଲ ।

ପରିଜ୍ଞାନ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧର ନୂତନ ପାଶୁଲ୍ଲିପି
ଆଜନ ରୂପ ଧାରଣ କରିଅଛୁ । ନେହାମାନ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନରିଲଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସତ୍ରର ଗତ
ଅସୁବେଶକରେ ଏହା ହେଲା । ତହୁଁ ପୂର୍ବରୁ
ଭରତବର୍ଷୀୟ ସଙ୍ଗ ଏହା ପାଶୁଲ୍ଲିପିର ଦେବେ-
କବିଧାନ ପ୍ରକି ଅପରି ଦର୍ଶାନ ଖରୀଏ ଥିବେ-
ବଳପତ୍ର ପଠାଇଥିଲେ ପାଶୁଲ୍ଲିପି ସମସରବିରୁଦ୍ଧ
ଝଲକ ବିଚୁବ୍ଦରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ପରିବୁ ଅପିଲ
କାଲରୋଟ ବନ୍ଦୁଦୂରି କରିବାର ସମତା ଏବା
ବିଜଗ ଲେଜମାନେ ମୋଦିଲ ଅଦାଲତମା-
ନକ୍ଷର ଅଧୀନରୁ ବହୁବୂର୍ତ୍ତ ହେବା ବିଧମାନ
ବହୁବ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥିଲ କିନ୍ତୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ସେ ସବୁ କିଛି ଘେନକଲ ନାହିଁ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର କେବଳ ବଥାରେ କିନ୍ତୁ କି
ସେ ହଲଗ ଓ ଦେଶୀୟ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଏକ ଦୃଷ୍ଟି-
ରେ ଦେଖିବେ କିନ୍ତୁ କର୍ମଚ କେଳେ କେ
ବବେଳ ରହିପାରେ ନାହିଁ । ସବୁ ନନ୍ଦନ
ଅଭିନନ୍ଦରେ ବିଶେଷ କିଛି ଲାଭ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ତେବେ ସବର କଷ୍ଟୟ ସେ ଗୋଟିଏ କଷ୍ଟୁର
ବ୍ୟବହାର ହେଲିଥାଏ । କେହି ଦିନ ପ୍ରାପ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅପିଲ ଲାଲେ ସମୀକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାମ୍ଭ
ଘାହାର ନାମ ଦେବ କରି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ଅପିଲ ଅଭିନନ୍ଦକୁ ଦିନ କୁଣ୍ଡ କରିବା
ର ସମତା ନୂତନ ଆଜନରେ ଦଥ ଯାଇ ନାହିଁ
ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ଭାବ
ଅନୁମାନକର କରିବାର ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥାଏ-
ନି ସହନବ ନାହିଁ ବନ୍ତୁ ବେତାଗାତ ବନ୍ଦୁ-
ପୂର୍ବପାତ୍ର ରଜି ଆଜନକୁ ନିଷ୍ଠୁରିବା ଦେଇବୁ
ମୁକ୍ତିଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଯାମା ହେଉ ଆଜନ
ଜୀବ ହେଲ ଉତ୍ସର୍ଗ ଅତି କିଛି କୋରିବାର
ନାହିଁ । ଯଥା ଲାଭଜନରେ ସହୃଦୟ ଦେବାର
ହୃଦୟ । ଯାମାନ୍ୟ ଧରବର୍ତ୍ତନ ନମିତ କହି
ଆଜନ ସବୁ ବ୍ୟବହାରିବା କେବଳ ଆଜନ
ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଅଛଇ । ପାଇଁ ପାଠ
ପାଇଁ ପାଇଁର ନୂଆ ପାଠ ମିଶିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ
କରିବା ଲାଗୁ ପାଇବେ ।

ବ୍ୟୁଧ ପୋତିପକାଇବାକୁ ହେବ ଓ ରହୁଇ
ବ୍ୟୁଧ ଜମିକାର ଅପଣା ହାତରୁ ଦେବେ ।
ବୌଦ୍ଧି ପଣ୍ଡର ତମ ବାହାର କରିଦେଲେ
ଜାହିଁ । ଏ ନିୟମ ଜାର ଦେବାରୁ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ-
ରେ ୧୫ ସତ୍ୟ ମରବାର ଜଣାଗଲୁ ଦ୍ୱାରୀ
ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ସଙ୍ଖନା ୩୦ ଏବଂ ଚାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଷ-
ରେ ଦେବଳ ୨୦ ଦେଲ । ଏଥରେ ତମାର
ଅର୍ଥାତ୍ ହାତମାନେ ସେ ପ୍ରାମ ଛାତ ପକାଇଲେ
ହାତ ବିଳା ପ୍ରାମବାସୀଙ୍କର ମହା ଅସୁଦିଧା
ଦେଲ ଏବଂ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ଶୁଦ୍ଧିର୍ମ ସମୟ-
ରେ ବାଦ୍ୟକାରଙ୍କର ଅପ୍ରାପ୍ତି ଦେଲ । ତହୁଁ
ପ୍ରକାମାନେ ଜମିକାରଙ୍କ ଅତିନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟୁଧ କର-
ବାରୁ ସେ ରେକଞ୍ଜ୍ମ ନିୟମ ଉଠାଇ ଦେଲେ
ଓ ଚମାରମାନେ ଅପଣା ୨ ଦରକୁ ଧେର ଆସ-
ଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଙ୍ଗ ଜମିଦାରରେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ
ଗୋରୁ ମରୁ ଥରନ୍ତି । ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ
ଅମ୍ବାୟୁସରେ ଜାଣିପାଇବେ ଯେ ଚମର ମୂଳ୍ୟ
ବୁଦ୍ଧି ଦେବାରୁ ହାତ ଓ ପାଖମାନେ ଲୋହରେ
ଧତି ଗୋରୁଙ୍କର ମୂଳ୍ୟଙ୍କା ବିଭାଜିତ ରଖିଛି ।
ତେଣାବ ଅନେକ ଜଳା ଅପଣା ୨ ଏକକାର
ଚମତ୍କାର ମହାଲ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଉକଣ୍ଠ ଦେଇ
ଥରନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବୁର ଏକକାର ଯେତେ
ତମ ଦେବ ସେ ସବୁ ଭାଙ୍ଗ କରିବାର ନେବା
ଏବଂ ଭାଙ୍ଗ୍ୟାଦ କାଣ୍ଡର ଏତେ ଟଙ୍କା ଦେବ ।
ଅମ୍ବମାନେ ଅନ୍ତମାନ ଭାବୁ ବିହନ୍ତ ବଜାର
ପଞ୍ଚରେ ଅବେଳୀ ଗୋ ପ୍ରକାରର ଚମବାର
ବୌତ ଉପାର୍ଜନ କରିବା ଦୁଃଖୀୟ ଅଟିକ
ତହୁଁ ଉପରେ ଏଥର ଲଜଗ ଦେବାହାର
ଗୋମଜକ ହରି ଭରିବାର ପ୍ରକାରର ଭାଙ୍ଗ-
ୟ ଅଟିର ସହେତ ଜାହିଁ । ତମ ବିହନ୍ତ କର
ଟଙ୍କା ଅର୍ଜିବା ଲାଲମରେ ଦତ୍ତ ପ୍ରଭାତ ଚର୍ମ
ବ୍ୟକ୍ତମାନେ ବର୍ଷ ପ୍ରଦୟୋଗ ପୂର୍ବକ ରୋକ
ବଧ ଭରିବାର ଅନେକ ଘଟଣା ଶୁଣା ଯାଇଥିଲୁ
କୁନ୍ତ ଏ ପାପକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବୁ ଭରିବାର ଅବସ୍ଥା
କହିଛ ତେଣୁ ନ ହେବା ନାହିଁ ପୁଅଖର ବିଷୟ
ଆଇଲ ।

ର । ଏକଗରଇ ହବୁ କର୍ତ୍ତାମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀ-
ପତ୍ରଙ୍କ ସିଂହାଶ ସେଠା ହୋଲେଯାଣାର
ଦୁଇଷୁଟା ଏକପ୍ରବାର ସନ୍ଧାନିତ ହୋଇଥିବା
ଏ କଗର ମଧ୍ୟରେ ଦୋଳଯାଣା କି ଦୁଆଳ
ଏବନ୍ତି ନୁହେ । ନଗରିବାସୀ ସାଧାରିତ ଲୋକେ
ମେଲକ ଓ ଦୋଳରେ ଏକପ୍ରବାର ଆମୋଡ
କରନ୍ତି ମାରଖୋଡ଼ିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ପଳିଟନରେ
ଓ ବକରିବଜାରର ଗ୍ରେଜ୍ଯୁଲ ମହାଜନକର
ଉଣା ଅଧିକରେ ହୋଇ ଝେଳ ଦୁଆଳ କିନ୍ତୁ
କଗରବାସି କେହି ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦିକ ଘରଠା
ରେ ଦୋଳ ଯାତ୍ରାର ଉତ୍ସବ ହେଉ ନ ଥିବାରୁ
ଅନେକ ଦୃଢ଼ଳେବକର ଏ ପଥରେ ଆମୋଡ
ହେଉ ନ ଥିଲା । ଆମେମନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତ
ସହିତ ପ୍ରକାଶ ବରୁଆର୍କ ବିବାହ ବିଚାରିଲୁ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଯୋଗେ ସେ ଅଭିନ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ
ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମହାଶୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ସହିତ
ଏ ବର୍ଷ ହେଉ ପରି ରକ୍ଷା ବହିଥିଲେ ଏବଂ
ଶାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ଅଭ୍ୟନ୍ତ-ପ୍ରାଚିବ-
ର ଏବଂ ପୁରୁଷସ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ମଜଳସର
ସ୍ଥାନ ଶାହାଙ୍କର ଦୃଢ଼ଳ ହୋଇଥିଲେ ହୋଇଥିଲୁ
ଓ କଗରବାସି ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଦୃଢ଼ଳେବକରୁ
ଅମେରିକ କର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମିଶ୍ରମ ଲୋକଙ୍କ
ଏବଂ ପରେତିତ ଆମୋଡ ପ୍ରଦାନରେ ଯଥୋ-
ତିତ ସମ୍ମାନର କରିଥିଲେ । ସମ୍ବୂଦ୍ଧାରୁ
ବାହ ବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ନୁହ ଗାନ ଏବଂ
ଦୋର ଖେଳ ଛାଇଥିଲା । କାହିଁ ଏ ନଗରର
ଜଣେମାନ୍ୟ ଲାଦ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟକି ଶାହାଙ୍କର ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ଭବନ ଦୋଇଥିଲା । ଆମେମାନେ
ଅଭିଗତ ଦେଲୁ ଯେ ଶାହାଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମା-
ନେ ପୂର୍ବେ ଏହିପରି ଆମେବ ଦୁଆଳରେ
କାହିଁ ବହୁରୁ ପୁରୁଷର ଅଭିବରଣୀତାର ଅ-
ପଣ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ କୌରିତ ଦୁଦି କରିଥିଲାନି ।

ଏ ବଣ ବାଟୁ ସମସ୍ତକୁ ଦିନ ଲାଗୁ
ରହୁ ସହିରେ ଲଗଇବାପି ପୁଲିବ କର୍ମଜୀବିନୀ-
ନେ ମଧ୍ୟ ଧେନ୍ତି ଦଳ ଭାବୁ ସମାବେଶକର
ହୋଇ ଖେଳ କରିଥିଲେ ଏହି ଏହା ଚେତ୍ର-
ବଳ ସନ୍ତର ହେଲାଫୁଲ ।

ପଶୁ ମତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଦେଖାଯି
ଦରାବ ଫୁଲରେ କେମ୍ବା ଥାବୁ କି ଗୟୁରେ ଜଣେ
-ବଜାଳୀ ଜନେବାର ଆପଣା ହମେଦାବାରେ ପଶୁ
ନାଶର ଏହି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉତ୍ତିବାର ନିର୍ମନ
କରି ଏହି ଦିଲୋବତ୍ତ କଲେ କି କୌଣସି ପ-
ଶୁ ମରାବାର ଦୂର ସବ ଘୋଡ଼ବାରା

ଦୋଷପାତ୍ର ହେଉଥାର ପ୍ରଥାଳ ଦେବ ଅଟିଲ
ମୋଦେଲରୁ କାଳାଧ୍ୟାକରେ ବିଧେଯରେ
ଦେବପାତ୍ରରେ ଏ ସମ୍ମ ଶେଷନାର ପାଦ
କୃତ୍ୟ ପାଦ ଓ ଅବର ରଙ୍ଗକଳ ଉତ୍ସବ କା
ନୀପଦ୍ମାତ୍ମ ସମ୍ମରେବେଳେ ଏ ସମ୍ମ ରଜା ହେ

ମିଶ୍ରବିଧାନଚର କାଳସଂକଷେ ।
ମିଶ୍ରବିଧାନଚର କାଳସଂକଷେ ।

୧୯୯ ରାଷ୍ଟ୍ର ମର୍ଜନ ୧୮୮ ମେଦି

ନେପାଲର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ସ୍ଵରୂପରେ
ମୁକୁତ । ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ଦୁଃଖର ହୋଇ
ଥିବା ପାଠକମାନଙ୍କ ଜଣାଉ ଅଛୁ ଯେ ମରି
ନେପାଲ ଟାକ୍ସ ଅସ୍ତର ରହୁଥିଲ ବିଷୟରେ
ପ୍ରକାଶପତ୍ର ଯେଉଁ ବୟକ୍ତର ଅଭ୍ୟାସର ଓ
ବେଅଭ୍ୟାସ ବାର୍ଷିକମାନ ହେଉଥିଲ ଜୀବିତେ—
ଆମାନ ଅବୋ ଛହିର କରୁଥି କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ହୋଇ ପାରେ ଯେ ଏହିକର
ଆମାନୁର ଜାହାନ ଗୋଚରରେ ଅଧି ଜାହିଁ
ତେଣାବା ଅସମ୍ଭବ ନାହିଁ । ବାରଣ ଏପ୍ରକାଶ
ଆମାନୁର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଦୁଃଖୀ ପ୍ରକାଳ
ହିପରେ ହୁଅଛି । ସେମାନେ ଗୁହାର କରିବାକୁ
ଅସମ୍ଭବ ଏବଂ ଛହିର ଶାତ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ
ମରବାଂ ଭୁଲ ଦୋତ ରହନ୍ତି । ଅନେକ ପ୍ରକାଳର
ଏପରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ଯେ ଟାକ୍ସ ଅସ୍ତର
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୁଃଖ ମାଲିକ୍ଷେତ୍ର ମୋ ଜାହାନ
ପଞ୍ଚନୟ କର୍ମଶଳମାନେ ପୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ
ଭୁଲ ବିଶ୍ଵାସ ଜଣା ଅଧିକ ବନ୍ଦୁବର୍ଗଦାତାର
ଦୁଃଖ ଦୋତ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଟାକ୍ସ ଅସମ୍ଭବ
ମାନାମାନେ ଶାକସ ଅଗ୍ରମ୍ ନମିତ୍ ବଳ-
ପକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ଦରୁ ଲେଟା କଣ୍ଠା ପ୍ରଭବ
ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେଇ ପଳାଇବା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଟାକ୍ସ
ନେଇ ସେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଫେର ଦେବାର ଅନେକ
ସମୟରେ ଆମେମାନେ ଶୁଣି ଏହି ମାତ୍ର ସାକ୍ଷାତ
ଦ୍ୱାରା ନ ଜାଣିବାକୁ ସେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇ ଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଦ୍ୱାରା
ଦ୍ୱାରା ଉପନାର ସହିତ ବିବରଣ ଆମାନଙ୍କ
ଆମାରରେ ଅବିଭାବୁ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନ
କରିଥିଲୁ ସଥ—

ଏହି ନଗର କୋଣ୍ଡା ପରାମରଶରେ ବେ-
ହେଲେଇବ କାହାରଙ୍କ ଥିଲା । ଦୋଷାନମନ୍ତର
ସେ ସମସ୍ତ ଦତ୍ତା ଦେଲା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।
ତହିଁ ନଥରୁ ଏକବଞ୍ଚି ଘରେ କିମ୍ବା ସହୃଦୀ
ଥିଲ ଯେ ସେ ପାପକୁ ଟ ୦.୮ ଲେଖାଏ
ଟାଙ୍କେ ଦେଉଥିଲା । ଅତି ଏହି କରୁଥିଲା ଯରେ
କାର୍ଯ୍ୟକ ନଫାରଣା ରହ ମାପକୁ ଟ ୦.୧ ଲେ-
ଖାଏ ଟାଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲ । ଗଲ କିମ୍ବା ମାସରେ
ଏ କାହାରେମାନ ଥିଲା ପାଇ ସେ ପ୍ରାନ୍ତରେ
କୋଠାର କରିଲା ଦେଲ ଏବଂ ତହିଁର
କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ ବରି ମାସରେ ଶେଷ ହେଲା ।
ପ୍ରତିରଂ ପ୍ରାୟ ଦୂର ସେମାନ ସେ ପ୍ରାନ୍ତ ପଢ଼ିଥି
ଥିଲ । ବୋଲା ଦେଲ ଉଦ୍‌ଦୂର ଯେଉଁ ବଜେ
ନାହିଁ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଏବେ ଦୋଷାନ କର

ଶୁଣ ସେ କଥରୁ ରାଧୁ ସାହୁ ନାମରେ ଅନ୍ୟ
ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଦତ୍ତା କେଉ ଦୋକାନ କଲ ।
କାହିଁବ ମହାରାଜା ଆପଣା ପୂର୍ବ ଦୋକାନ
ସୁଲକୁ ଫେରିଲ ଅଧିବାରୁ ସେଠାରେ ହୋଇ-
ଥିବା ନଳକ ଦୋକାନ ଅବ୍ୟ ପଢିଆ ପଡ଼ିଥିଲୁ
ଏହ ସେ କଥି ଥାପଣା ସ୍ଥିତା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଅନ୍ୟତରେ ଦୋକାନ କର ରହିଥିଲୁ । ଏଥିଲୁ
ଟାକୁସ ଥଗଲକାଣ ପିଆଦା ହର୍ଗାଚରଣ ଚନ-
ଦର୍ତ୍ତା ତଳକ ବର୍ଷର ୨ୟ ଓ ୩ ସ୍ଥେମାହ
ବାହର ଖଜଣା ୯ ୯ କ ଯାହା କଲାଇ
ସାହୁ ଦୋକାନ ବର୍ଥିଲେ ତାହା ଉପରେ
ପାରଣା ହୁଅନ୍ତା ତାବା ରାଧୁ ସାହୁକୁ କଲିବ
କଲ । ରାଧୁ ସାହୁ ସରବରଙ୍ଗ ଥାପତି କଲ
କାରଣ ସେ ସେସମୟରେ ସେ ଦୋକାନ
କର କଥିଲ କିମ୍ବା ଆଚିଦୀ ସେଠାରେ ଦୋ-
କାନ ନ ଶୁଣ ମାତ୍ର ପିଆଦା ତାହା ଶୁଣିବ
କାହିଁ କ ? ସେ କଲିଥିବକ ରାଧୁ ସାହୁର ବିବା
ଦୋରକ କରିବାକୁ ବସିଲାଗୁ ସାହୁ ଦିମ୍ବରେ
ଭକ୍ତ ହବା ଦେଇ ପିଆଦା ଦାରିରୁ ରାଧା ପା-
ଇଲ । ମିତନସିପଳ ଅଭ୍ୟାସର ଏହା ପ୍ରଥମ
ଛାତ୍ରବିଶ୍ୱାସ ଥିଲ ।

ଏଥର ଦୃଶ୍ୟ ଭାବାଦରଣ ଶୁଣ । ଏହା
ଅଧିକ ବିରକ୍ତିଜନକ ଅଟଳ । କାର୍ତ୍ତିକ ମହା-
ଭାଗୀ ପୂର୍ବ ଦୋକାନ ଭାଙ୍ଗେ ଯିବାରୁ ଭାବୁ
ଶୁଣ ଦେଇ ଅନ୍ୟକୁରେ ଦୋକାନ କରସ୍ଥାବାର
ଛପରେ ଲେଖିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହା ଉପରେ ଟାକ୍‌
ଖାରା ଅନୟରେ ଲାଗିଥିଲୁର ମୋଟ ୩ ॥
ପାରଣା । ସେ ରଙ୍ଗ ଗୌଡ଼ୀଶ୍ଵର ନଜାରେ ଅନ୍ୟ
ଏହିଦେଇନରେ ବସି ଅବସର କର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁ
ଏହି ଟାକ୍‌ଖ ପିଆମା ଭାବାକୁ ଅବସର ସମ୍ପଦ
ଦେଖିଥିବ ମାତ୍ର କି କାରଣରୁ ଭାବରକୁ ଗୋ
ରର ଟାକ୍‌ଖ ପିଆଦା ଭାବା ଉପରେ କିମ୍ବା
ଜାଣ୍ଯାନ କର ଭାଙ୍ଗିର ନିକଟରୁ ଅଳ୍ପ ଏହା
ଦୋକାନ ଦୃଶ୍ୟମା କି ସେ ଦରକ୍ଷ ସମ୍ମାନାବା
ଟାକ୍‌ଖ ମାତ୍ର ପାଇଥାଏ ଭାବା ଉପରେ କାର୍ତ୍ତି
କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକବର୍ଷର କିମ୍ବା ଜାଣ୍ଯା କର କହିଲା
ଏହା ତୋବ ନାମର ନୋଟିଫିକେସନ ଅଟଳ । ଭାଙ୍ଗିବ
ଦି ଶାଖ ନ ଭାଙ୍ଗିଲୁ ଟାକ୍‌ଖ ଭାଙ୍ଗିବ କଲ
ଦୃଶ୍ୟମା ଭାବା ଦେବାକୁ ଅନ୍ୟମ ଥିବାର ଆପଣ
କରିବାକୁ ପିଆଦା ଭାବା ଦରରକରେ ପା
ଅଳ୍ପଶୀରେ ସମ୍ମାନ ଭାବା ପିଲ୍ଲ ଦେବା
ପୁରୁଣା ରୂପର କାହାର କର ଅଣେ କହିଲ
ଏହାକ କୋହକ କିମ୍ବା ଘେନ ଯାଇଯା

ସେବେ ଆଜି ଟାକ୍‌ସ ଦେଇ ଉଦ୍‌ବାର କରି ନ
କେବୁ ଦେବେ କାଲ ଅଛି ଟଙ୍କାଏ ଜଣ୍ମମାନା
ଦେବାକୁ ଦେବ । ସଣ୍ଣ ଘର ଫିଫଦରେ ପ-
ତଳା ଏବଂ କେହି ଜଣେ ପଡ଼ସା ହିନ୍ଦାର ଦୁଃଖ
ଦେଖି ସେହି ଘପର ବକା ରଖି ଟ ୦.୫
ପଡ଼ସା ଭାଧାର ଦେବାରୁ ସେ ପିଆଦା ଦାଉରୁ
ମୁକୁ ପାଇଲା । ଏହି ପର ଆହୁ ଏକ ସଣ୍ଣଦରୁ
ଖଣ୍ଡିଏ କଂସାଥାଳ ମେହି ପିଆଦା ସବରଦ୍ଵୀ
କୋରକ କର ଦେଇଲ ଯିବାରୁ ଆହୁ ଜଗେ
ପଡ଼ସା ବାଦାକୁ ଚନ୍ଦକ ରଖି ଟାକ୍‌ସ ଦେଇ-
ଅଛି ।

ଅମେମାନେ ଗୋଧ କରୁ ମିତ୍ରପିଥାଶିକ୍ଷା
ଅଭିନ୍ଦନ ଏହିକ ବହୁନା ବର୍ତ୍ତମାନ
ସଥେଷ୍ଟ ଅଟର ଯେବେ ଚେଅଭିମାନ ନା ଭା-
ଲସ ଚେଅଭିମାନ ବିନ୍ଦୁ ବିମଶନଭାସାକ
ଅନୁଭୂତି କର ଏହି ଉଦ୍‌ବିଭାଗମାନଙ୍କର
ସର୍ବଦା ଅନ୍ତରଜାତ କରିବାକୁ ପଦ୍ଧତି ଦେବ
ତେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍ମାସରେ ।-
ତିବେ ସେ ଟାକ୍ସ ଅସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ
ଥିବା ଭାବାଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ତ ହର୍ମ୍ମ ।-

ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ-କରୁଥିଲେଣ୍ଟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଗନ୍ତ ପ୍ରକାଶନେ କି ପ୍ରକାର ପ୍ରଗତିରେ ଦେଉଥିଲେଣ୍ଟ । ଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ନିରାକୃତ ବେଅନ୍ତମା ଓ ଗୈରି ପ୍ରଭାବ ଦିଶୁଦ୍ଧ ଆଜଳ ଯହିତ ଅଧିକ ଅଟଳ ସେଥି ପରମରେ ଶୋଭିଷି ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ଅଛି ପ୍ରକାଶନେ ନିରାକୃତିପଲା ଆଜଳ କାରୁଣ୍ୟ କାହିଁ ଏବଂ କାରୀବାର ସମୁଦ୍ର ନୁହେଇ ଏହା ଚକାରି ଟାଙ୍କେ ଅସୁଲର ଭାବ ଯାହାକି ଉପରେ ଅଛି ସେମାନେ ଯଥେତା ଜୁମ କରିବେ ଏବଂ ମାଳିଖ୍ୟେ ବିନ୍ଦୁ ପୁରୁଷ ତହିଁ ପ୍ରଭ ଅବୋ ଦୁଃ୍ଖ କରିବେ କାହିଁ ବଡ଼ ଦୁଃଖର କଷ୍ଟ ଅଟଳ । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅବଜଳବାର ନାମାନ୍ତର ଅଟଳ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦିର ଘଟଣାମାନ କଦମ୍ବରସଲ ପୁରୁଷର ସାନ୍ଧାରରେ ଦେଲେ ଅଥବା ଗୈରି ପିଆଦାକୁ କେହି ବିଷା ଦେଲେ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ କବେତନା କରୁଁ ଏପରି ହାର୍ଦି କପିବା ପିଆଦାକୁ ଗୈରି ଅଧିକ ଅଧିକରି ଗରିପ୍ରାର କରିବା ପରିମାଣ କରିବୁ ଥିଲା ।

ପରିଶେଷରେ ଥମେମଳେ ଶୁଣାଅଛି ସେ
ପାହିତର ବାଟ୍ରିମାନେ ମାଲିଖେଟକଠାରେ
ଦରଗାଏ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଦେଇ
ବା କି ହେବ ଏଥର ଉତ୍ତମ ବିନ୍ଦୁର କରିବା

ଭାରିଶ ସାହେବ ପ୍ରକାଂବିତଙ୍କ ଅମ୍ବେମାନେ
ବିଳଯୁ ପଥକ ଅନରୋଧ କରୁଥିବୁ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସାଜୁଗୁରସ୍ତ୍ର ସବାଦବାଢ଼ାଲେ-
ଶିଥରନ୍ତି ସଥା—

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ପ୍ରତି ଫୋଲଦୂରମା ସୁନ୍ଦର କୁଦାପଥର ଏହିକର
ମାହେଳଗାତାକାଳରେ ଅନେକ ମୁଦ୍ରା ଏକ ପୋତିକର
ଦେଖ କୁଣ୍ଡ ଏହି କଟ୍ଟିଲେ ଜଳିଛିପାଇଁ ଅର୍ଥ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ହେଉ ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି

ପରି କୁଣ୍ଡଳାର ଏ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚାଳେ ଗୋପିନ୍ଧି
ରୁ ହୋଇ ଥାଇ ଛାଇ । କୁଣ୍ଡଳର ପରିବାରୀ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ
କଥା ଘେର ବନ୍ଦିଯା ହେଲାର ଏବଂ କର୍ମ ଅଧିକ କରୁଣାର
ମନ୍ଦିରେ ଦିନାକାଳ ପ୍ରତିବେଦ । ସେହି ଆସାନରେ ବହିବ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ପ୍ରାଣ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଜୀବନି ଧର ପଢ଼ି
ଏହି ସୁମନ୍ଦରୀ କର୍ମଶାଖା ହେଲାନ୍ତି ।

ଏ କୁଳକର ମିଶନବିପତ୍ର ହାହ ସବେ ଦୟାଦିନେ
ଏ ୧୦୦ ଲାଙ୍ଘ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦେଇଥିଲା । ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଦାଖି
ଅ ମନେକ ପାଇଁ ଆଶକ ହେ ଅବସାନାନ ଦେଇବୋଲାଗ କରିଲା

ଭରେ ସତ ଅଛି । ହାତ୍କୁ ଲାଗିଥାଏ ଯମାନଙ୍କା ପୁଣ୍ଡର
ଚିମ୍ବ ବଦିବାର ଦୂର ହୋଇ କାହିଁ ।

ହୋଇରୁଣ୍ଡା କବିତାର ଅଧି ଅନ୍ତର୍ଭେଦଙ୍ଗ ରେ,
ଆହାହୁଁ ଅନ୍ତର୍ଭେଦଙ୍ଗ ଏବଂ ଏବର୍ଷ ହୋଇବାର ମୋଦିଲେ ଅଧିକ
କୁ ହେବାହୁଁ ପଛି ସମେତ କଥାକ ଅଧିକ ପେଣେ ଉଚ୍ଚ
ଶାକ-ପରିଜନିତ ରଜେଟ୍‌କାର ହେଉଥିଲା ।

ଏଠାରୁ ଯେହି ସ୍ଵର୍ଗବନ୍ଦ ବନାହାଣ୍ତି ମତସ୍ଥାକ ହୋଇଲା କିମାର ଉପରକ୍ଷେତ୍ରେ ଶେଷାଧୀନମା ରଖି ବନିବାରୁ ଯାଇଲୁଛନ୍ତି ଯେତାଙ୍କ ବନ୍ଦିତ କାର୍ତ୍ତି ବନ୍ଦିବାନାରୁଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟ ବାହେବ ଅଦ୍ଵୈତ ସ୍ଵପ୍ନପ୍ରକାଶ ସ୍ଵପ୍ନବ କମାପୁରୁଠାରୁ ଜଠିତ ହୋଇ ଅବିମର୍ଦ୍ଦିତ । ଦିନୋହ ଶାହର କୌଣସି ଦିବାର ଅକ୍ଷୟ ପାଦ୍ୟା ପାଇଁ ବାହୁ ।

—ମହିରେ ପଣ୍ଡନାଳକ ଅବସ୍ଥା ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵ ଅଛେଇ ଗୋଟିଏ
ମହିତ ଏ ଦେବରେ ଅନ୍ତର ଦୋଷ ମହି ଶାରତତତ୍ତ୍ଵ
ସୁରର ପଣ୍ଡି ପେ ଦେବର ପ୍ରତି ପରିତାର କିମ୍ବା
ଦେଖାଅଛି ।

ସଠାରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିର୍ଜନାର ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ପହିଁ ଫଳକ ଏଠାରୁ ବିବାହପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପ୍ରେସର
ହେଉଗଲାଛି !

ମେଦିନୀମଳ ପହିକାର ଅନୁଭବାଳଙ୍ଗ ହେତେକ
ଦସର ମହିନେରେ ଦୂର ନବାଚ୍ଛ୍ଵାସ । ଦୃଢ଼ିଲେ ଲୋଗ
ଏହି ଯେ ସାଜର ଏ କଟ୍ଟମାଣେରତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଆହୁତି ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଖୋ ୧୦ ୩

ପୁଣ୍ଡ କହିଥା ଦେଖାଯାଇଲୁଛି । କାଳର ବସ୍ତି କି ଏକ ନୀତି
ଶକ୍ତି ବେ ପ୍ରେସର ଦୂରଗୋଟିଆ ମୋଦିକ ଦେବା କହିଲୁ
ଯେ ତାଙ୍କ ଜାତେମ ଶୁଦ୍ଧମନ୍ତ୍ର ଏହି ଅନ୍ତିମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦେଖାଯାଏ । ଏ ସବଳା ଦେବାରେ ମୁଦ୍ରାକରି ଅନ୍ତିମରେ
ଆଗ୍ରହ । ଶିଖାର ଅନେକ ବଧାର ଅନ୍ତିମ ବିଜ୍ଞାଧରରେ
ଏହିଏ ଅନ୍ତିମ । ଅନ୍ତିମର ଜମାଦେବତା ଗେତୋଦିନ
ଜଣା କି ହେବ ପେତେବାର ଦେବାର ଉଚ୍ଚତ ହେବ
ଦିନେ ।

ହୁନ୍ଦେଖେଇଟ ତାପିମରୁ ସକାର ଥାର ହୁନ୍ଦେଖେଇଟ
ହୁନ୍ଦେଖେଇଟ ଏ ଶେବର ମେହେବର ହୁନ୍ଦେଖେଇଟ ମାହେବ

ଶିଶୁର ମନ୍ଦିରମା ଅପରା ଦକ୍ଷ ନଥରେ ସହ
ଦଳୀୟ ହେଉ ଏହା ଆଜାଧୀୟ ଯେତମ ତଥାଶୀଳ ଗଠନ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଫଳାର ହେବା ପଞ୍ଚମ କଷ ଦଳକା
ହୋଇଥାଏ ଏହା ହେଲା ଯାହାକିମିର ପାଇଁ ପାଇଁ

ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳର ଅଛନ୍ତି । ଅଶ୍ଵେଷାହେ ଦେଖିବୁ ହରୁ ଏହିବେ
ଦେଖିବା ସେବକଙ୍କ ଦରନା ହେବା ପୁଣି ସୁନ୍ଦର । ମହାବିଜ୍ଞାନଙ୍କ
ଦେଖା ସମ୍ପର୍କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ବର୍ଣ୍ଣା ପାଦାଳର ହକ୍କ ହାତୁ ପ୍ରସବିଦୁନାମନନ୍ଦ
ଅପାର ନାହାଇଲ ଏହି ଉପରେରେ ଦିଲ୍ଲୀକୁମାର
ଆଜି ମଧ୍ୟମ ପ୍ରେସି ବର୍ଣ୍ଣାକୁଲର ପରିଶାରେ ଥାଏ
ଖରଚାରୁ ମନ୍ଦ ବହ ମହିତା । ଯାଏ ଉପରେରେ ଦିଶା
ତାହାର ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ହୋଇଏ କୌଠିବ ପ୍ରଥା ଅଛି
ଏ ପ୍ରକାରଦାର ସଖାରେ ଦେଇ ବହବାରୁ ପରିଶେ
ଅଛେତ ମଧ୍ୟ ହେବ ।

ମୀରାବାଦ କଷ୍ଟକରଣମୁକ୍ତ ପ୍ରଜାରୀତିର ପଞ୍ଚଶାହୀ ଛଳ
ମାତ୍ରାର ଲାଗୁ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ପରିମା ଦେଇ ଥିଲେ
ତଥା ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂ
କୁଟୀ ଉପରେ ଦୋର ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ତୁଳନା ପରିହୃଦୀ ଦେଇ
ଅନ୍ୟ କରେ ଦୋର ଅବରୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଦିମୁ କୁଳେଜରେ ଏହା ପ୍ରକାର ସମ୍ମେଲନ
କୁଳେ ଜୀବନାଶର ପାଇଁ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ ପରିଷା ବିଧି
କରୁ ଅଛି ଓ ଏହା କାରିଗର ପରିବର୍ତ୍ତନେ ବନ୍ଦବନ୍ଦ
ହେଲା ପାଇଁ । ସେହି ଅଧିକ ପ୍ରେସର ପରିଷାରେ ଏହା
ବନ୍ଦା ଉପାର୍ଥ ହେବ ତେବେ ଭାବି ବାରିବେ ଘରୁକାନ୍ଦବନ୍ଦ
ହେଲେ ଯିବା ।

ନେତ୍ରର ଦୁଇକୁଠର ଅଧିକା ସଜ କାହିଁ କିମ୍ବା ଦୂରର
ଦେଖେ ମନୋମୋଳୀ ଦୋଷ ପାଇବା କିମ୍ବା ପ୍ରଥାର କରିବା
ଯେ ହୃଦୟ ଦୃଢ଼ କରୁ ଅନ୍ତର ଏକ ଓ ୧୯ ଶାତାବ୍ଦୀ ଏ ଏହା
ପରିପ୍ରକାଶ ଦିଲେଇବ ସମୟ ନାହିଁ କହ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ
ଯେ ଦରେଖରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଅଦି । ଅମ୍ବାମାଜନ ମେଲେ
ତୋବିରେ ବାଜି ଦରୁଣକି । ଅମ୍ବାମାଜନ ବାଜିରେ
ପଠି ପାଇବି ।

କୁଳାର ପ୍ରଦେଶର୍ମୀ ମୋହନମା ରାଜୀ ହୋଇପର
ମୁଣ୍ଡର ବାରୁ କରିଗାଡ଼ାରୁ ବାର୍ଷିକ ୫୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ହୋଇ ହୋଇପରେ । ଏ କବିବରତ୍ନ ମହା
ହୋଇଲାହୁ କରୁଥା ସମେତରେ କରିଦେଖିବାରୁ କବିତା
୪୨ ଅନୁକ୍ରମ ହେଉଥିବା ବାହା ଅନ୍ତର୍ମାଲାକେ ଶୁଣ
ଯାଇବାକୁ ।

ଏହି ଅପ୍ରାଚ୍ୟତର ବନ୍ଦିକଳା ନମ୍ବରେ ଶୋଠିବା ହୋଇଥାଏ ଗୋଟିଏ ଫୋର ଏକ ପଦ୍ମ ବସନ୍ତରେ ପ୍ରାସାଦ ଲିଙ୍ଗକାରୀ ରୁହା
ଏହି ପଦ୍ମାମ୍ବଳୀ ଗୋଟିଏମାତ୍ର ଏକ ବନ୍ଦିକଳା ଯଦୁତ ତଥା

କୁଟିଲାର ଦେଇନ ଦିନକଠୀକୁ ଆପି ଅଛନ୍ତି । ମହାମାତ୍ରା
ପଦର୍ଥର ଫୋରକଳ ସବୁ ମାତ୍ରାର ପାଇବା ହେଲା ।

ବର୍ଷାରେ ପାଇସନ୍ତ କରିବା ପାଇସନ୍ତ କରିବା ଏବଂ
ବର୍ଷାରେ ପାଇସନ୍ତ ଏଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାଇ ହନେ ।
ବୟାପାରିକର ଏକଷ୍ଟ କିମ୍ବା ବ୍ୟାପାରିକର
କରିବାରେ ୫୫୦୦୦ ଲା ଏକ ଟିକାରେଇଲୁ ମହିଳା
କାହାରେ ୨୦୦୦୦ ଲାକ କରି ଥିଲୁ । ଏହା ଏବଂ
ମାତ୍ର ଏହା ପାଇସନ୍ତକ ପେଟୋକିଲ କରିବା ପାଇସନ୍ତ କରିବା

ଫେବ୍ରୁଆରି

ଭାବୁ ଦଶହାତ୍ ଦସ୍ତି କଟକ ଜର୍ମନୀ	୫
ଡିକ୍ଷତ୍ ପାନୀୟିକ	୫
ଦଶହାତ୍ ତାହି କାଲେସନ୍	୫
ଦଶହାତ୍ ଦସ୍ତିକାର କଟକ	୫

ପ୍ରକାଶ ଏହି ପ୍ରକାଶନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାକାରୀଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାକାରୀଙ୍କ

ଅଟିରିନ୍

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ଗା ୧୯ ରଖ ମାର୍ଚ୍‌ ସନ ୧୯୮୦ ମସିହା ।

ପ୍ରେରଣା ପତ୍ର ।

ମନ୍ୟବର ଶୀଘ୍ର ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବାଦକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ୍ଟ

ମହାଶୟ !

ଅପଶଙ୍କ ଗା ୧୯ ରଖ ପିତୃଏଶର ପଢ଼ିବାରେ ବାବୁ ମଧୁସୂଦନ ଶ୍ରୋତୁ ଯେଉଁ ଇଂରୀଜ ପଢ଼ି ପ୍ରକାଶ ହେଲାଥାରୁ ଉଛିବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ବରବା ଆମ୍ବର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଏହି ପଢ଼ିଶବ୍ଦି ଶ୍ରୀ ସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ମର୍ମରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାଧ ହେଲୁ ।

ଅନ୍ୟଙ୍କର କଥା ମିଥିଆ ବୋଲିବାର ପୂର୍ବରେ ନିଜର କଥା ସହ୍ୟ ଭାବା ପ୍ରମାଣ ନ କଲେ ଏବଂ ଅପଶ ଯେ ସର୍ବପ୍ରିୟ ଉଛିର ବିଶିଷ୍ଟ ବିଦ୍ୟମଳକ ପ୍ରମାଣ ନ କଲେ ଅନ୍ୟଙ୍କ କଥା ମିଥିଆ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଯୁଦ୍ଧିଶ୍ରାଵର କଥା ମଧୁବାବୁ "ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା" ମଧୁବରେ ଭାବୁ ଲାଗିବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବନ୍ଧ ବୋଲିଅଛନ୍ତି ଉଛିର ପମାଣକଣ ? ଅବ୍ୟ ଉଛିର କିନ୍ତୁମାତ୍ର ବିଦ୍ୟମଳକ ପ୍ରମାଣ ଦେଇପାର ନାହିଁ । ଆପି ଶକ୍ତ ସନ ୧୯୮୦ ମସିହାର ଉତ୍ସମର ମାସର ଗା ୧୯ ରଖର ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ମଧୁରେ "ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା" ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ସମାଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା, ଉଛି ମଧୁରେ ମଧୁବାବୁ ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା ମଧୁରେ ଯେତେ ବିଷୟମାନ ଅନ୍ୟବାଦ ଅବା ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରିଅଛନ୍ତି ତନ୍ମରେ ଉତ୍କଳ ଦର୍ଶଣରୁ ଭେଦଗୋଟି ପ୍ରବନ୍ଧର ମଧୁ, ଛାଗୋଟି ଉତ୍କଳଦର୍ଶଣରୁ ଉତ୍ସତ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ବର କଥାର ପ୍ରମାଣ ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେ ସୁରୂପ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍କଳାବାହିକା ହୋଇଥିଲା ଏହି ମଧୁରେ ଅବଶ୍ୟକ

ବେଳେ ସେ ଦର୍ଶଣରୁ ଉତ୍ସତ ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା ଭାବର ବୋଲି ପ୍ରବନ୍ଧମାଳାରେ ଲେଖି ଦେଇ କାହାକୁ ଭେଦଭେଦେଲେ ସେ ଲେଖା ଭାବୁ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବା ସାଧ ରଖ ଲୋକମାନେ କେବଳ ମାତ୍ର ଏଇବି କଥାରେ ବିଦ୍ୟା ବରିବାକୁ ବାଧ କପର ହୋଇ ପାରେ ? ହଲ, ସାଧାନାଥ ବାବୁ ଏବଂ ମଧୁ ବାବୁ ମିଳ କରି ଏକବେ ଲେଖି ଥିଲେ କି ନାହିଁ ଯେବେ ସେ କଥା ସବ୍ୟ ହୁଏ, ଭାବା ହେଲେ କେଉଁ କେଉଁ ପ୍ରବନ୍ଧ ସାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଓ କେଉଁ କେଉଁ ପ୍ରବନ୍ଧ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଭାବା ଅନ୍ୟ ଲେବନ୍ଧମାନେ କପର ଜାଣି ପାରିବେ ?

ସାହା ହେଉ ଏବେବିନ ଉତ୍ସରୁ ମଧୁବାବୁ ସାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଗୁଣ ରହସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ସହିତ ସେହି ଲେଖା ଅମ୍ବର ମନ୍ତର ଓ ସାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀର ପ୍ରବନ୍ଧବାଦର ସପନ୍ଧରେ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗୀକ କଥାରେ ସାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧବରିତର ନିଗୁଡ଼ି କଥା ଏବଂ ଭାବର ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟର ହାନିକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅଛି ଭାବା ସାଧାରଣ ମୁଲରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ମଧୁବାବୁଙ୍କ ନିଜାନ୍ତ ଅଜ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ସାଧାନାଥ ବାବୁ ସୁଧାଂଶୁ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ବହିର ପସ୍ତାବକ ଏବଂ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାତା ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ସେ କପର ଯୁଗି ସଙ୍ଗାଦକର ପରିହଦପର ଲୁଗୁର ଲୁଗୁର ଗର ସନ ୧୯୮୦ ମସିହାର ଅକୁବର ମାସର ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେ ଅବଶ୍ୟକ

ହୋଇ ଯୁଗି ପ୍ରବନ୍ଧମାଲାର ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ ? ମଧୁବାବୁ ଏ ରହସ୍ୟ ଥିବୁ ପ୍ରକାଶ କର ବି ନିଗୁଡ଼ି ବନ୍ଦିତାର ପରିଚୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ? ବି ଦୃଶ୍ୟାର ବିଷୟ ! ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଯୁଗି ନ୍ୟାୟ ସଗର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଅଛନ୍ତି ଯାହା ହେଉ ଆମ୍ବେମାନେ କହୁ ଏହା କେବେଦୂର ନ୍ୟାୟପଦ୍ଧତି ମଧୁବାବୁଙ୍କ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇ ପାରେ, କିନ୍ତୁ, ଜୀଗର ଧର୍ମ ସ୍ଵରୂପ ଲୋକମାନେ ଏପରି ନ୍ୟାୟପଦ୍ଧତି ବାରିକାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମ ପଥର କଣାକ ସ୍ଵରୂପ ମଣି ଥାନ୍ତି । ହଲ, ଜଣେ କିନ୍ତୁ ସାହେବ, କିନ୍ତୁ କରିବାଦେଲେ ସେ କିନ୍ତୁ ଯୁଗି ବନ୍ଦିବାନବଙ୍କ ମକବିମାର ଥିଲେ ବର୍ଣ୍ଣନାପଦ୍ଧତି ହାଇକୋର୍ଟର ଓଜ୍ବାରବାଦଭରର କବାକ ରେଖି ଦେଲେ ଉଛିରେ କିନ୍ତୁ ଦୋଷ ପତ୍ତନାହିଁ କ ? ସେପରି କର୍ମ ନ୍ୟାୟପଦ୍ଧତି କିନ୍ତୁ ର ନ ହେବ ? ସେ କିନ୍ତୁ ସମୟରେ ଜିନ୍ତ ଏବଂ ବନ୍ଦିବାର ସମୟରେ ଅନକଳି ମନ୍ତ୍ରିଆର ଅବା ଗୁଣ ଭାଙ୍ଗି ହେଲା ମଧୁବାବୁଙ୍କ ମନ୍ତରରେ ଅବା (ଗୁର୍ରିତିର ପଞ୍ଜିବାରେ) ଏହା ନ୍ୟାୟପଦ୍ଧତିକାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିଯିବ କି ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟବାଦ ଗୋଟିଏ କଥା ଏହି ସେ ଗର ସନ ୧୯୮୦ ମସିହାରେ ସାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥାର ଦେଖାଇ ଥିବା ନିମନ୍ତେ ବାଲେଶ୍ୱର ସମାଦବାହିକା ସମ୍ବନ୍ଧର ମଧୁଶୟ ଆମ୍ବ ଉପରେ କି ବନ୍ଦିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏହି କିନ୍ତୁ ଜଗନ୍ନାଥକାର୍ଯ୍ୟର

କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ମଧୁ ବାବୁ ସହା ବୋଲନ୍ତି
ଏବା ସଦୟପି ସତ୍ୟ ହୁଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାନାଥ
ବାବୁ ବାଲେଶ୍ଵର ସମାଦବାହକାର ପ୍ରଦବମା-
ଳାର ସମାଲୋଚନ କରି ସଙ୍ଗାଦକର ଅଭିନୟ
କରିଥିଲେ, ଏ କଥା ସବ ସତ୍ୟ ହୁଏ, ଉଦ୍‌ଧା
ହେଲେ ଛାଇଖିତ ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କର୍ମର ସମୀପରେ ନିରାକୁ ଅପରାଧୀ ହୋଇଆ-
ଇବୁ ବ କାହିଁ ଛହିର ବିଶ୍ଵର ସାଧାରଣ ଲୋ-
କମାନେ କରିଲୁ । ସନତ ବାହକା ସଙ୍ଗାଦକ
ସାଧାନାଥ ବାହକ ଅର୍ଧାଶ୍ରୀ କର୍ମଶିଳ୍ପ କିନ୍ତୁ
ସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇ ଜାରି ଶୁଣି ଜୀବକ
ନ୍ୟାୟକୁ ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ପ୍ରତିପଦ କରିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଅବା ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୋ-
ପନ ରଖି ପରିପାତା ହେବା ନିରାକୁ ଅନ୍ୟାୟ
କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ଗୁଣଥିବା ନିମନ୍ତେ ସାହେବମାନେ
କହନ୍ତି ସେ ଅବ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ସାଧାରଣର
ପ୍ରତିନିଧିହେବାର ଯେମ୍ବେ ଦୋର ନାହାରୁ କେହି
କେହି କହିବେ ସାହେବ ଏବଂ ବଜାରମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ପରିପାତାର ଅନ୍ତର ନାହିଁ । ଏ
କଥା ଅମ୍ବେ ଝାକାର କରୁଁ, ମାତ୍ର ସାହେବ
ନାମଟ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ନୁହେ ପ୍ରକଟ ଝା-
ମ୍ବାକ କାହିଁ ଅବର୍ଦ୍ଦି—ସାହେବ ସଙ୍ଗାଦକ

ଅନେକେହେପଣଗାତ୍ର ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅବ୍ଦି-
ଦାଗତ ସମ୍ବେଳିତ ଅଛି, ସେଥି ପ୍ରାଇ ସେହି ପଥ
ସମ୍ବାଦକଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନୁହେ ସେ ଘଥର
ଦ୍ୱାରାଲୋକ ମାତ୍ରକେ ଦୃଶ୍ୟକରନ୍ତି ଏହା ଜୀବିବା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସମ୍ବାଦକଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ବର୍ମ ଅଟର । ଯଦ୍ୟପି ମଧ୍ୟ ବାହୁଙ୍କ କଥା ସତ୍ୟ
ହୁଏ, ତାହା ହେଲେ ସମ୍ବାଦବାହିକା ସମ୍ବାଦ-
କଙ୍କର ଉଚିତ ହୁଏ ଯେ ସେଇ ଦିନ ସାଧା-
ନାଥ ବାହୁଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ କର୍ମଗୁଣ ନୟକୁ ରହ-
ବେ ଛେରେ ଦିନ ସମ୍ବାଦକର ଗୁରୁତର
କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଅପରି ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠର ମହାର ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

ଏଣଗେ ଅମେରିକାକେ ଶ୍ରୀମାୟା କମିଶନର
ସାହେବ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ ବାହାହୁରଙ୍କ ସମୀପ-
ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏଇବ ସେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶାର
ଶିଖାବିଜ୍ଞାନର ଏହିପର ସେଇ ସାରବଦ୍ୟାପାର
ଗୁରୁତବରେ ଚକ୍ରଥଳୀ ଭାଇଁ ପ୍ରକାଶକାର
କରନ୍ତି ମଧ୍ୟବାହୁ ବୋଲି ଅନୁନ୍ତ କି ଅଧିକ ୦୩
କର୍ମଗୁଣ ସାଧାନାଥ ବାହୁଙ୍କ ନିମ୍ନସ୍ଥ କର୍ମଗୁଣ
ନୁହେ ସେ ଅନ୍ତରେ ଥାମୁର ବକ୍ରବ୍ୟ ଏଇକି
ସେ ବାହୁ ହମେଶ୍ବନ୍ତୁ ହସ୍ତ, ମଧ୍ୟବଦନ ଶାର୍କ,
ଗୋକନଚନ୍ଦ୍ର ପଢ଼ିନାୟତ, ଦ୍ୱାରକାନାଥ କରନ୍ତି

ବର୍ତ୍ତୀ, ହେଲୋକ୍ୟନାଆ ଘୋଷ, ଏହି ପାଇଜଗା-
ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଉମେଶବାବୁ କିମ୍—ମଧ୍ୟ-
ବାବୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଜଣେ ହୃଦୟମିତି ଏବଂ ଅପର
କିନକଣ ତାଙ୍କର ଅଧୀନପ୍ରତିବେ ମଧ୍ୟ ବାବୁଙ୍କ
ବଥା ବିପରୀ ସୁନ୍ଦରୀ ତାହା ସାଥୀରଖେ
ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତି ।

“ପ୍ରେସମର୍କ” ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ଏବିଷ
ଦକ୍ଷିଣ ପାତ୍ରଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଦସ୍ତଖତ ବାଗଜ
ବାହାର କଲେ ମଧୁ ବାହୁ ଆପଣ୍ଡି ବେଳେ
ଦୂର ସାରଗର୍ଭ ରହୁଣ୍ଟିର ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ପାରିବ
ଆଇ, ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲେ ଉଚି ।

ମାଧ୍ୟମ } ଦସମବ୍ଦ
କଟକ } ପାଳାଳାଥ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାଷାଧୀନ

ଗବଣ୍ମେଷ ସିଙ୍କୋଳା ଫେବୃଆରୀ ।

ଏହା କୁରମ୍ଭେରେ ସୂର୍ଯ୍ୟମନ୍ଦିର ପଥବିର୍ତ୍ତରେ ଉଚ୍ଚତା
ଜୀଃ କୋର କରିଛନ୍ତି । ବନ୍ଧୁକତାର ପ୍ରଥାକ ପ୍ରଥାକ
ଯାଇଥେବୀୟ ଓ ଯୋଗୀ ଅଞ୍ଚଳସ୍ଥରେ ବନ୍ଦୟ ଉଠିଲା ।
ବନ୍ଧୁକତା ବୋଣାନବଳ ଶାର୍ପିଲାର ସୁନ୍ଦରୀଖେତ୍ରରେ ଉଠିଲା

କରେ ଯାହାକିମ୍ବନ କରେ ନିରାଶେ ଥାଏ,—
କାମାକୁଳ ସୁକଳ ପାଖକୁଳ କଳା । ଅଜନ୍ମୁ
କୁଳ । କଳ ଅଜନ୍ମୁକ କୁଳ ନଳ ପରା ।

ପ୍ରକାଶକ ହେଉ ।

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ୍ କୋମଲ

ତାଙ୍କ ଦଶ ମାହେ ମାତ୍ର ସବୁ ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏହା ମୁଁ ୧୯୮୫ ସାଲ ଶକକାର

{ ଥଣ୍ଡିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫
ବର୍ଷାକ୍ଲେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ ୨୫
ମଧ୍ୟସଲ୍ୟାର ଜାତିମାସୁଲ୍ୟ ଟ ୧୫

ପରା ନାଶ୍ୟକ ନାୟକ ଖୋରଥାର ସବ-
ଧିପୋଡ଼ ଅଳଗୁଳିର ଏକଟି ଚତୁର୍ବିଲଦାର
ନିମିତ୍ତ ମନୋକାଳ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହଙ୍କ
କର୍ମରେ ଶ୍ରବ୍ୟ କେହି ମନୋକାଳ ହୋଇ
ଜାହାନି ।

ମାନ୍ଦର ଏହି ବର୍ଣ୍ଣକୁଳର ଶ୍ଵରବୃତ୍ତି
ପରିଷା ବିଷୟର ନୂତନ ବିମାନଙ୍କର ଏକ
ଅଧ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଗ୍ରହଣ କରିବ ଯନ୍ତ୍ରକୁର
କଠାରୁ ପାଇଥିବାର କୃତଜ୍ଞତା ସହିତ ଖୁବାର
କରୁଥିଲୁ । ଏହିର ସ୍ଵଳ ମର୍ମ ଏଥି ପରେ
ଅମେମାଜେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ମୁହଁରାଂ ଏ
ଦର୍ଶ ନିଷ୍ଠମାହଳୀ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଅନେମ
ହେଲୁ ।

ବଜୁଳା ଗନ୍ଧିମେଖର ମହୁର କମେ ଜଗ-
ତୁଷ୍ଟିଂଦ୍ରପୁରଠାରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଶା ୧୫ ଦିନ-
ଠାରୁ ଘୋଡ଼ିଏ ରେଜେଣ୍ଟାଙ୍କ ଅଧିକ ପିତୃଥକ
ଏହି ଲାଲ ଲିଲିମନରୟ ଏଠାର ଗୁରୁଲ
ରେଜେଣ୍ଟାଙ୍କ ନିସତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଆ-
ତ୍ରେଷ୍ଟରେ ଜଗତୁଷ୍ଟିଂଦ୍ରପୁର ଏହି ଛିରବୋଲ
ଆନାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦିଦ୍ୟାଗଳ ରେଜେଣ୍ଟାଙ୍କ
ହେବ । ଅନୁମାନ ଦ୍ରୁତର ଏହି ଅଧିକ ଅନୁବନ-
ନରେ ବିନ୍ଦୁଜଳନାହ ବରୁମାରିବ ।

ଦେଖିଯୁ କିମ୍ବରକତ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ମନସ୍ପତ ଓ
ସବ୍ଲଜ ଏବ ଉଦ୍‌ଦିଲମାନେ ଜିନ୍ଧା ଅଦାଳତର
ଜକ ପଦରେ ବିସ୍ତର ହେବାର ଉପୟକ୍ଷ
ଅଛିନ୍ତି ବ ନାହିଁ ମହାମାନ୍ୟ ଗବହୀରଜେନ-
ରଲ ହାତବୋଟକୁ ଏହ ପ୍ରଶ୍ନ ବିରାଚନ୍ତି ।
ଏବଥା ସେବେ ସମ୍ମନିତ ତେବେ ବଜ
ସୌଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ । ଦେଖିଯୁ ଜକ ଏବ
ଉଦ୍‌ଦିଲମାନେ ଏ ସଦର ଉପୟକ୍ଷ ତ ନା ଏବ
ଆ ପର୍ଯ୍ୟବାର ଅବଶ୍ୟକତା ଦିଶୁନ୍ତାହି କାହାର
ତାହା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମାଣ ହୋଇଅଛି । କେବଳ
ବର୍ତ୍ତମାନ କେବେ ଲୋକମାନେ ଉପୟକ୍ଷ ଅଛି
ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖିନେଲେ ଯେଥେଷ୍ଟି
ହେବ ।

କରିମଙ୍ଗାମଠର ବାବାଜ ମୋକଦମାର
ହରାନ୍ତ ଏଥପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଏଷପ୍ରାଦରେ
ତାହାର ଅଧିଳ ଜଙ୍ଗ ସାହେବଙ୍କ ବିଗ୍ରହରେ
ନିଷତ୍ତ ଦେବାଇ ଅଛି । ଜଙ୍ଗ ସାହେବ ଅଲକାର
ମର୍ମାନସାରେ ବାବାକର ଅଧିଶ୍ଵର ବିଷୟରେ
ଜ୍ଞାନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ବିଶୁର ପ୍ରିର ରଖିଲେନ୍ଦେ
କହ ଅଛନ୍ତି ତ ଏ ଅଧିଶ୍ଵର ସାମଳ୍ୟ ଅଟଇ ।
ବଗ ସମୟରେ ଦେଖିଯୁଣ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଏପରି
ଧମକାରବାର ସତରାଚର ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ
ସେଇ ପର ଧମକାର ଥିଲୁ ତିର୍ହିଁରେ ସ୍ଵଦେବା
ରବ ପ୍ରାଣର ଅଗନ୍ତା କରିବା ମୂର୍ଖତା ଅଟଇ
ପୁଣି ସେ ଗାହାର ବଗ କୁନ୍ଦାରବାର ଏପରି

କହି ଥିଲୁ । ଅତିଏବ ଗାହାପ୍ରତି ଅବ୍ୟନ୍ତ
କଠିଶଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଜଳ ଆହେବ
ଛ ମାସ ବଦଳରେ ବେଳକ ଛ ସ୍ତାବ କାନ୍ଧ-
ବାସଦଶ୍ଵ ବିଧାଜ କଲେ ଏବ ଅର୍ଥଦଶ୍ଵ ପ୍ରିର
ଭଗିଲେ । ଜଳ ଆହେବ ମୋଳକନୀରୁ
ଅବସ୍ତା ଉତ୍ତମ ରୂପ ଅଛି ଏବ ଦଶ୍ଵ ଅର୍ଥ
କିଛ ଜଣା କଥିଥିଲେ ବିମା ଅର୍ଥଦଶ୍ଵ ଦୂରାର
ଦେଇ ଥିଲେ ଅହର ହଲ ହୋଇ ଆନ୍ଦା ।

ଗର୍ବ ମୁନୁବାରଦଳ ଏଠା ଦେଖିଯୁ ସେ
ଦୋକାନମାଳ ନିଜମ ହେଲା । ସେ ସମୟରେ
କବେଶରେ ଏତେ ସ୍ଵର୍ଗ କୁଣ୍ଡଲେର ଏପରି
ଶୃଙ୍ଗଗୋଳ ବଲେ ଯେ କ୍ରିଷ୍ଣଙ୍କେଜଳ ପର
ଜଣାଗଲା ଓ ନିଜମ ଜାକ ଶୃଣିବାର ବନ୍ଧୁ
ହେଲା । ଯାହାଦେଉ ଏବର୍ଷ ଅନେକ ଅଧିକ
ମୂଲ୍ୟରେ ଦୋକାନମାଳ ନିଜମ ହୋଇଥାଏଛି ।
ଗର୍ବର୍ଷ ମାସିତି ଜମା ଟ ୩୨୦ ଟଙ୍କା ଥିଲା
ଏବର୍ଷ ଟ ୧୫୯ ଟଙ୍କା ହୋଇଥାଏଛି ବୁଦ୍ଧି ପାଇୟ
କୁରିଗୁଣ ଅଟେ । ଗର୍ବର୍ଷ ନିଜମ ବିଧ୍ୟ-
ବଳ ହୋଇ କ ଥିବାରୁ ବନ୍ଦିଧୂର ସାଦେହ
ଦତ ଆକଟ ବନ୍ଦିଧୂରେ ଏବୁବର ଏବର୍ଷ ଏପରି
ପଳ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା । ଏ ଦୋକାନରୁ
ମୋହରରେ ଗୋ ୨୭ ଟଙ୍କା ଥୋଇଗାଏଛି
ଆକୁ ମାସରେ ଅଗମିବର୍ଷ ସକାଶେ ପିଞ୍ଜାଥା
ଗର୍ବର୍ଷ ଏଥର ସଖୀ ଅଧିକ ଥିଲା ଏତେ
ବୁଦ୍ଧିକରବା ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ ସେହେତୁ

କବୁଳ ସ୍ଵରଗାନ ବିପ୍ରାର ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ।
ଏ ବିଷୟରେ ଅମେରାନେ ଏଥ୍ୟଧୂଷେ ଅନେ-
କ ଲେଖିଥିଲୁ ମାତ୍ର କହୁଣ୍ଡିବସନାନେ ତହୁଁ ପ୍ରତି
ସୁବନ୍ଧର କରିବାର ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଆମ୍ବାନେ ଜଣେ ବନ୍ଧୁକଳାତାରୁ ଥବ-
ଗଲ ହେଲୁ ସେ ଛିଲିଦିଗାର ହେବ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜିତ ଗୋଟିଏ ନୂରିଲ ଉପାୟ
ବାହାର କର ଅଛି । କାହା ଏକପରିବାର ୦୯
ହିତ ଥିଲ । ତାଙ୍କ ଯୋଗେ ବେଳୁପ୍ରେଥାବଳ
ନିୟମରେ କେତେ ଗୁଡ଼ର ପୁସ୍ତକ ଶଳୀ ନମି-
ଦାର ପ୍ରକଳ୍ପ ବଢ଼ି ଲେକକ ନିକଟକୁ
ପଠାଇ ଦେଇ ଥିଲ । ଯାହା ନାମରେ ଆସୁ
ଅଛି ସେ ସଥାର୍ଥ ମୂଲ୍ୟବାନ ପୁସ୍ତକ ବୋଲି
ତହିଁ ଲାଖିତ ଟଙ୍କା ଆଖି ତାଙ୍କ ବାଲକ
ଦେଇ ପୁସ୍ତକ କେଉଁ ଅଛି ଫିଲେଇ ଦେଖିଲ
ଦେଇବୁ ଯହିଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଟ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇ
ଅଛି ତହିଁ ରେ ଟ ୪୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ସାମାନ୍ୟ
ପୁସ୍ତକ ଥିଲ । ଅନେକ ଦ୍ୱାଲୋକ ଏ ପ୍ରକାର-
ରେ ୦୯ବାର ସମ୍ଭବ ହେଉଥିଲ ଅତେବବ
ଏ ପ୍ରକାର ପୁସ୍ତକ ଜାହିଦାନାଟାରୁ ସାବଧାନ
ଦୋର ପ୍ରତିର ବରିବାର ଛାତିଲ । ବାସ୍ତବରେ
କାହା ନେବାକୁ କେହି କାଥ ନାହିଁ । ଗଜ-
କାଳ ଶଳାକ ନାମରେ ଏ ପ୍ରକାର ପୁସ୍ତକ ଅ-
ବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ
ଅବାରିଗ ବ୍ୟୟରୁ ରକ୍ଷା
ପାଇବେ ।

ବିମେରେ ଚିତ୍ତିଶ୍ଵା ଏହି ଦେଖନକ ସଙ୍ଗ-
ରେ ତାକୁର ମୂର ସାହେବ ପରମିତ ଅସ୍ତ୍ର
ସାରବା ଅତ୍ୟାସ ଘଷେଣ୍ଟିରେ ଏହି ଲିଖିଥାଠ କରି-
ଥିଲେ । ସେହି ଲିପି ଉପରେ ଅନେକ ଛାନ୍ଦ-
ଛାନ୍ଦ ଭାରତୀ ଏହି ପ୍ରକୃତ ଉପରେ ହେଲା କି
ପରମିତରୁପେ ଅସ୍ତ୍ର ସାରବା ଅତ୍ୟାସ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞା-
ନର ଅଟଳ ବିନା । ସର୍ବମାନେ ଏକମତି ହୋଇ
ଏଥର୍କାଣ୍ଡି ଭାରତ ପ୍ରଦାନ କରିଲେ । ଅନ୍ତର୍ବେଶରେ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ
ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞା ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ମତ ଏହି କି
ଗୁରୁତ୍ବ ବର୍ଷ ବୟସ ଭାରତୀ ଅସ୍ତ୍ର ପରମାଣୁରେ
ଅସ୍ତ୍ର ସାରନେ ଧର୍ମରକ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞା କରିବା ତୈ-
ଶିବ ଆଜି ବରଃ ଛପକାର କରଇ ଏବଂ ଯେତେ
ବେଶ ବିଶେଷ କା ଧର୍ମବୁଦ୍ଧିଶେଷରେ ଏହାଙ୍କାଳ
କଲାଳଳ ଲାହ ହେବାର ସତ୍ୱର ଦେଖା

ଯାଏ । ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ବାଗୀ ଅଳ୍ପବୟସ୍ତ ସୁବାମାନେ
କଥାଅଧ୍ୟ ଏବଂ ମହିତରେ ବିଶେଷ ଅନୁଭବ
ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ
ଲୋକ ଚାହିଁ ଏବଂ କେତେ ଅକାଳେ କାହାର
ହେବାର ପ୍ରତିକର୍ଷ ଦୋଇଥାଇଛି । ଶେଷ ଲୁଣ୍ଠନ
ମନ୍ଦଧାଳ ଅପରିମିତ ବ୍ୟକ୍ତିବାରରୁ ଜାଗ ଦେ-
ବାର ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଏବଂ ସେହେତୁ
ସୁବାକାଳର ଧର୍ମସକଳ ପରିମିତାଗ୍ରହର ବିଶେ-
ଖୀ ଅଟଇ ଏଥିପ୍ରାତି ସୁବାକ ସକାଶେ ପରିମିତ
ବ୍ୟକ୍ତିବାର ମଧ୍ୟ ଚାହିଁଲକର ନହଇ ।

ଦୂର ତାଳି ଗୋଡ଼ିଏ ଉପାଦେୟ ପଦାର୍ଥ।
ସାହାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏ ତାଳି ଲାଗିଅଛି ସେମା-
ନେ ଅଳ୍ପାଜଣ୍ୟ ତାଳିର ଛେତ୍ରେ ସୁଧାରୁ ବୋ-
ଲି ଘେନନ୍ତି ଲାହିଁ । ବନ୍ଦୁ ଗର ବଙ୍ଗବାସୀନାମକ
ପଞ୍ଚକାରେ ଅମେମାକେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହୋଇ ପାଠ
କଲୁଁ ବ ଏତାଲିର ଗୋଡ଼ିଏ ଦୟାକଳ ଦୋଷ
ଅଛିବୋଲି ହେହୁଁ ତାଳିର ବିଦ୍ୟାଷ କରନ୍ତି ।
ଏମନ୍ତ ବ କାହାରୁଁ ମତରେ ଏହାର ଅଧିକ
ବିଦ୍ୟବାଚିରେ କୃଷ୍ଣବେଶପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇପାରେ ।
ବଙ୍ଗବାସୀ ଏ ଦୟାକଳେ ଗୋଡ଼ିଏ ଜ୍ଵାବରଣ
ଦେଇ ପରିଶେଷରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି—

“ଏବେଳାକାହାର ବାବା ସାରତଙ୍କ ସେ ଦିନୀ, ମୁଣ୍ଡ ତୁ
ମୟ ଉଦ୍‌ବାଚେଶ୍ଵା ଲଭିତ ପାଇଁ ଜୀବନରେ ଦୁଃଖେରିଛ
ବାବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ଦୁରତ ତାହାର ୭୫୨ବାର ମୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ।
ହେଉଥିବା ବର୍ଷରୁ ଏକଦିନସମୟରେ ଯାହା କବା
ଗାନ୍ଧାରୀ ପଢ଼ିବୁ ଏକପବାବ ଶିଳ୍ପକୁଠ ହୋଇଥାଏ ସେ
ଦୁରତ ବାବ ସଙ୍ଗେ ଦୁଃଖେରିଲା ଫେବେ-ଫୌର୍ମେ ଦୟତ୍ତ
ସବୁକ ଆଏ ଦେବେ ବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ତୁମୁକ ଜାର ବଙ୍ଗେ ଦୟତ୍ତ
ତାହାର ନୟଦିନ-ମେଳା ସମେ । ଏହାର ବାବ ବା ମେଘା
ପାଦଭାବ କଥ କବିତାର କରେ ସେ ଏଥରେ କୌଣସିଲୁପ
ବେଳା ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ହୁଏ, ଏହା ସମେତ କବିତାର କହିଲାଏ
ଜାରିବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମେଘା ପଥାର୍ ଦୁଃଖେର ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ
ବା ବା କହ କହିବେ ଏହଶୁଭାର କର୍ମଦେବ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ
ହୁଏ, ତାହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥାଏ । ଏତେବେ ଯେଉଁମାନେ
ଦୁରତ ଜାର ଶାନ୍ତିକାହାର କିମ୍ବ ପାତ୍ର ସେମାନକର ଏ କଷ-
ସରେ ନମୋଦୋର କହିବାର ଅଳ୍ପକାହ ସେ ବାବ କୋରୁ
କହମୁଦ୍ର ପଥାର୍ ହୋଇ ବରତ ମରିବ ଅଧ୍ୟାବ୍ଦ ।
ଏହାର ଲେଖା ସନ୍ତୁଷ୍ଟବ୍ୟାପ ପଥାର୍ ହେଲେ କହନ୍ତର
ଅବିକରନ ଦୟତ୍ତ ଦିଶିବ କବିତାକୁ ହେଲେ ତାହା ଥିଲେ
ଖୋଦିବା ଅଳ୍ପକାହ ।”

✓ ପୁଣ୍ୟ ଦୋଷଯାତ୍ରା ।

ଏବର୍ଷ ଦୋଳପାତ୍ର ସମୟରେ ମୁଣ୍ଡରୁ ପା-
ଦ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବଜାର ଯାଠା ଅନ୍ଧିତ୍ବେ ।
ଧର୍ମମାନ ମର୍ମବା ଅନ୍ଧବ୍ରତ । ପ୍ରଥାଗର ଉପମେଲା

ଏ ସମୟରେ ଏତେଯାହୀ ଦେବାର କାରଣ ଅଟିର । ଯେଉଁମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ ମେଳାପକାରେ ଘରୁ ବାହାର ଗଲେ ସେମାନେ ଏକାବେଳରେ ସ୍ଵରୂପାର୍ଥ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଦେଇଗଲେ । ଏଥିରେ ବାହାର ଗ୍ୟାପରାଜ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଅଥବା ଯାହା ହୋଇଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ମନ୍ଦିରର ସ୍ଵରୂପର ଅଥବା ଯାହା ଦେବାର ଅଳ୍ପମାନ କରି ଫ୍ରେବୁଆର୍ଟମାନ ବା ୨୭ ବିଷ୍ଣୁରେ ମାଜିମ୍‌ପ୍ଲେଟମ୍ ନିକଟରେ ଏକଚିନ୍ତା ତେଷ୍ଟୀ ଏବଂ ପୁଲାଦ ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ତେଷ୍ଟୀମାଜିମ୍‌ପ୍ଲେଟ ଉଚ୍ଚ-ଅମସନ ସାହେବ ଦେବଳ ସ୍ତରରେ ତିଟା ଲେଖିଦେଲେ ମାତ୍ର ଅଳ୍ପକିଛି ବନୋବସ୍ତୁ ଦିଲେ ଲାହୁ । ସୁରରଂ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଯାଇରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରିକିଞ୍ଚି ଦେଲା ଏବଂ ଅନେକ ଯାହା ଦର୍ଶନକରି ପାଇଲେ କାହିଁ ଦୋକଣପୂର୍ଣ୍ଣମାଦିନ ମହାପ୍ରଭୁ ସକାଳ ମାହବେହରୁ ବିଜେଳକରି ସମ୍ବାଧିର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବସ୍ଥିତ କରିବାର ବିଧି । ଏବର୍ତ୍ତ ହୁଇପରାଜ୍ୟ ଦିନରେ ବିଜେଳଦେଲେ । ପୁଲାଦ ଦିନ ବାକବାଦେଲେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କେତେବେଳେ ଦର୍ଶନକରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହାତ୍ତେ ସମ୍ବାଧ ଦନ୍ତକର ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରତିକରିତା ଦିନରେ । ହାତ୍ତେ ଦିନ ଦେବାରୁ ସାହିମାନେ ଦର୍ଶନକରି ଜାପାର କେତେ ବରତ୍ରିହୋଇ ନେହାଙ୍କରିଲେ ଏବଂ କେତେ ଲୋକର ଅଳ୍ପଶେଷରେ ସାରୀକା ବର୍ମିଗ୍ରେ ତେଷ୍ଟୀ ମାଜିମ୍‌ପ୍ଲେଟକୁ ଜାରାଦିବାରୁ ସାରାକାଳ୍ପା ମୁଖ୍ୟମା ମନ୍ଦିରରୁ ଫ୍ରେଗିବ ହେବେ । ଏ ମହାଶୟୁ ଶତ ବା ୧୦ ହାତ୍ତୁ ହୁଇପରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଯା ପରିଚାଳନା ଦର୍ଶନ କରିଲୁଛି । ଗହେରାଗରୁ ହୁଏ ଦିନ ଦେଲା । ଦର୍ଶନ କରିବାରୁ ଏହିପରାଜ୍ୟକା ହେତୁ ସତ୍ତ୍ଵକର ରଜ ଅଥବା ଦେଇଥିଲା ଏବଂ କେତେମୌକ ଆସାଇ ପାଇଥିବାର ମଧ୍ୟ କଥାର ତୃଥିର । ଫଳର ଦେଇସି ସମୟରେ ଅଥବା ଯାହିଁନାର ସମାରମ୍ଭ କୁଣ୍ଡର ସେ ସମୟରେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରର ବିଶେଷ କଥାକ କରିବା କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ କର୍ତ୍ତ୍ଵଦିନେ ହେବୁଥାନ୍ତି ଏବଂ କର୍ତ୍ତ୍ଵର ଅବହେଳାଦାର ସମୟ ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣକା ପକ୍ଷଶତ୍ରୁ ଦୂରର ଦକ୍ଷ୍ୟ ଯେ କଥା ଦୋକଣସାହାରେ ସେପରି କିମ୍ବା ଏହି କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏବାବୋର ଦେବଳ ସ୍ତରର ଉପରେ ନିର୍ଭରିବାର କଟିଛି ହେବା ଜୁଗନ୍ତ ନ ଥିଲା । ଏପ୍ରକାର ଶୁନ୍ଦରର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଣେ ଜେଷ୍ଠୀ ମାଜିମ୍‌ପ୍ଲେଟକୁ କରେଗା ଯଥର ବିଧି

ଅଛୁ ତାହା ହୋଇଥିଲେ ଯାଢ଼ିକର କଷ୍ଟ
ଦୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ପୁରା ମନ୍ଦର ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମ
ବନୋବସ୍ତୁ କରିବାକୁ ଜବର୍ଣ୍ଣମେଞ୍ଚିକର ଯହି-
ଶ୍ଵଳ ଦେବାର ରୂପର ଓ ସମୟର ବି ନୂତନ
ଆନନ୍ଦକାର କରିବା ବନ୍ଦା ଅନନ୍ଦପାଦ୍ୟରେ
ତାହା ହୋଇ କ ଥାରେ ଦେବେ ଅନୁଭବ ଧୀ-
ଗୁର କାବାଲଗ ସଜ୍ଜାକୁ ବୋର୍ଡ ଅବ୍ର୍ଡାର୍ଟସ
ଅଧୀନରେ ଆଣିଲେ ଅନେକ ସୁଖିଧା ଦେବ ।
ଅମେମାନେ ଆଶାକରୁ କି ଶାସ୍ତ୍ର କମିଶ୍ନ୍ଦ୍ର
ସାହେବ ଏ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ଦେବେ ।

୧୮୯୫

ସନ୍ଦ ଏତ୍ତମାର୍ଗ ସାଲର ବଜେଟ ବାହାର
ଅଛୁ । କଳିତମାସ ତା ୮ ରଖରେ ମହାନାନିଧି
ରଜ୍ୟପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସର୍ବରେ ଆମ୍ବମାନକର ଧନ-
ମନ୍ଦୀ ଏବଂ ଯାର ଚକ୍ରବାହାର ଏହା ପ୍ରକର
କଲେ ଏବଂ ତର୍ହୁଁ ରାଜୁ କଳିତମାସ ତା ୧୯ ରଖ-
ରେ ସର୍ବରେ ଏଥୁ ସଙ୍କଳରେ ବାଦାନ୍ତାଦ
ହୋଇ ଥିଯୁ ବ୍ୟୟ ଦେବାବ ଏବଂ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଗୁଣକ ହେଲା । ଏଥରର ବ-
ଜେଟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସୁଖପ୍ରଦ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ
ତହିଁରେ ମେଜର କେରଙ୍ଗ ଏବଂ ପ୍ରତିନିଧି
ଲର୍ଜ ରପତ ବାହାରୁ ସୁଖାଭିର ଭାଜନ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଭାବରବର୍ଷକୁ ଆଉ କେହି
ଏବେ ଯୋଡ଼ମାନ ବହି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏହାର
ଅଯୁ ନିଯତ ବୃଦ୍ଧି ଦିପରେ ଅଛି ଏବଂ ବ୍ୟୟ
ଉପରେ ସାଧାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ରହି ଅଛି । ଆମ୍ବ-
ମାନେ ସଙ୍କୁଳ ବଜେଟର ମୋଟଫଳ ପାଠୀକ-
ମାନଙ୍କ ଜଣାଇ ଅଛୁଁ ସଥା—

ସନ ୧୮୦୯୯ ଅୟ ବାସ୍ତଵକୋଟି ଛ-
ପଳକଶ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ଛପରକେଟ ଶାଠିଏଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା । କିନ୍ତୁ ଆପଗାଳ ସୁନ୍ଦର ଅୟ ବ୍ୟୁତ
ମିଳା ଦେଲେ ଦେଶର ନିଃ ଅୟ ଅଣସୁର-
ତୋଟି ଛବିଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ବାଷଟିକୋଟି
ଚୌରଶୀଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସୁତ୍ଥାଂ ଏବର୍ଷ ପ୍ରାୟ
ଛକୋଟି ବଢ଼ିଶଲକ୍ଷ ଉତ୍ସର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ।

ସନ ୫୬୮ ପାଇଁ ଆୟୁ ବାସ୍ତବକୋଟି
ଏକାଶେରଲୁଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ବ୍ୟୟ ଏକପ୍ରତି-
କୋଟି ରେଣୁଲୁଷ ଟଙ୍କା । ରୁଦ୍ଧର୍ତ୍ତ ଏବକୋଟି
ସତାଚନଲୁଷ ଟଙ୍କା । । ଅନ୍ତଗାନ ଯୁଦ୍ଧ
ଶେଷ ପାଇଁ ଏବଂ ଏବର୍ଷର ବ୍ୟୟ
ମଧ୍ୟ ସବୁପୁଣ୍ୟ
ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ । ରୁଦ୍ଧର୍ତ୍ତ ପାହାୟି

ପାଣ୍ଡି ବାବହ ଦେଉବୋଟି ଟକାରୁ ଏବର୍
ଟଙ୍କ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ନାଳ ଏବି ରେଲ୍‌ଓଏ ନିର୍ମାଣ
ଏବି ଟଙ୍କ ଲକ୍ଷ ଚାଣ ପରିଶୋଧରେ ବ୍ୟୁ
ହୋଇଥିଲା ।

ସଙ୍କ ୧୮୦୨୦ ବୀର୍ତ୍ତ ପାଇଁ—ଏବର୍ଷର ଆୟ
୨୨ କୋଟି ୪୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା, ବ୍ୟୁତ ୨୨ କୋଟି
୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ପ୍ରାୟ ସାହେ ଅଠେ-
ଇଶ୍ଵରି ଟଙ୍କା । ଏବର୍ଷ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଟାଙ୍କା
ଉତ୍ସାହ ସମା ଦିଅ ଯିବାରୁ ଏପରି ହେଲା
ଯେବେ ସେ ସମସ୍ତ ସମା ଦିଅ ନ ଯାନ୍ତା
ତେବେ ଏବର୍ଷର ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଟଙ୍କା ଛନ୍ଦକୋଟି
ସନ୍ତରିଷ ଟଙ୍କା ହୋଇ ଥାନ୍ତା । ଏହେ ବଳକା
ଟଙ୍କା ଦାଇରେ ରଖିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଏବଂ
ଉତ୍ସମ ଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀର ବିରୁଦ୍ଧ ଅଟଇ ଗହିଁରେ
ଟାଙ୍କବାତାଙ୍କର ଘର ଜଣା କରିବା ସ୍ଥଳୀୟଙ୍କ
ଅଟଇ ବୋଲି ମେଜର ବେରଙ୍ଗ ସାହେବ
ତଳିଲିଖିତ କରିମାନ ତୁଠାର ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯଥୀ—

ଉତ୍ତରପାଇଁମର ପଢ଼ୁଆଶ କର	₹ ୩୯,୭୦,୦୦୦
ଆମଦାନୀ କଣ୍ଠୁମ ମାସିଲ	₹ ୧,୧୨,୫୦,୦୦୦
ଲିବାଙ୍କର	₹ ୧,୪୦,୦୦,୦୦୦

୩୦ ଟ ୨,୫୩,୫୦,୦୦୦
ଯେଉଁ କରନ୍ତିର ଯେବେ ଟଙ୍କା ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଲ୍ଲଙ୍କର ହାନି ହେଲା ସେହି କର ପାର୍ଦ୍ଦରେ
ଭାବା ଲେଖାଥାଇ ।

ଉପର ଲିଖିତ ଭଲଗୋଟି କର ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଥମ ଏକାବେଳକେ ଉଠି ଯାଇଅଛି । ଦୃଶ୍ୟ
କର ଅର୍ଥାତ୍ ବଞ୍ଚିମ ଅମଦାନୀ ମାସୁଲ ଯେତେ
ପ୍ରକାର ତ୍ରୁବ୍ୟ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଆ ଯାଇ-
ଅଛି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ନାନାପ୍ରକାର ମଦ,
ଅସ୍ତ୍ରପତ୍ର, ଲବଣ ଏବଂ ଆଧୁ ଉତ୍ତା ଥାର ସମସ୍ତଙ୍କ
ପରିଶରେ ରହିଛି ଦେଖା । ଏ ସମସ୍ତ ତ୍ରୁବ୍ୟ ଅବାଧ-
କୁଟେ ଦିଲା ମାସୁଲରେ ଜୁଗରବର୍ଷିକୁ ଆସି ପା-
ଇବ । ଲବଣକର ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାପ୍ରତି ବଜାଲା
ଓ ଉତ୍ତର ପଢ଼ିମରେ ଟ ୨୫୮ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାକ
ବମେଇରେ ଟ ୨୫୫ ଲେଖାଏଥାଇ । କେ-
ବଳ ବୃଦ୍ଧିଦେଶ ଏବଂ ପଞ୍ଜାବରେ ଲବଣ କର
ଉଗା ଅଛି । ଶେଷ ଲିଖିତ ଦୂର ପ୍ରଦେଶରେ
ଲବଣ କର ବର୍ତ୍ତମାନ ପର ରହିବ ମାତ୍ର ଅଛି
ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ଲବଣ କର ମହାଶଳ ଟ'ଙ୍କା
ଲେଖାଏ ନିଆ ଯିବ । ଏଥରେ ବଜାପ୍ରଦେଶରେ
ଶତକର ଟ ୩୦୯ ଟା ଏବଂ ମାନ୍ଦ୍ରାକୁ ଓ ବମେ-

ଭାବେ ଶବ୍ଦକର୍ତ୍ତା ଟ ୧୦ ଲକ୍ଷୀଏ କର ମିଳା
ଦିଅ ଗଲା । ଗର୍ଭମେଘ ଆଶା କରନ୍ତି କ
କର ଉଣା ହେବାରୁ ଲବଣ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଛ ବୃଦ୍ଧି-
ହେବ ଏବ ଡଢ଼ାର ଆୟୁ ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ଥାବେ । ପୁଣେ ମାନ୍ୟକ ଓ ବମେଶରେ
ଲବଣ୍ୟର ଟ ୧୫ ଲକ୍ଷୀଏ ଥିଲା କର
ବୃଦ୍ଧି ହେବାରେ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ
ଲବଣ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଛ ଉଣା ପତଥାରୁ ଅତ୍ୟକ ଗର୍ଭ
ମେଘ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି କି ଏ କର ଉଣା କରି
ବାରେ ସାଥାରଣ ଭୂଷକାର ଥାଏ ।

ଲୋକଙ୍କର ବଡ଼ ଦୂରସା ଥିଲା ମାତ୍ର ଯଦ୍ୟପି
କି ଗବଣ୍ଟିମେଘ ସ୍ଥାନର କରିଅଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେଇଁ ପ୍ରକାରେ ଏ କରିଗୁମୁହୁର୍ତ୍ତ ହେଉଛି
ଅଛି ଜାହା ଉତ୍ତମ ବିଦ୍ୟାଷ୍ଟା ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ରହିଥାଏ
ତିରକାଳ ନିମିତ୍ତ ଏହା କଦାଚି ଭାବରେ
ବର୍ଷର ଶକ୍ତି ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ରହି ନ ପାରେ
ମାତ୍ର ସେ ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି କି ଏ କରି ନିମିତ୍ତ
ନ୍ୟନ ଅୟୁଠୀ ପ୍ରାତି ଯାଇ ଥିବାରୁ
ଏହାହାର ଦୁଇତି ଲୋକଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ
ହେଉ ନାହିଁ ଏବଂ ଅପେକ୍ଷାକୁତ ଅଳ୍ପ ଧନ୍ୟ
ଲୋକ ଏ କର ଦେଉଥାଇନ୍ତି କି ଯାହାକିମୀରୁ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ଟାକ୍ସ ନିଆୟାଇ କାହାରେ
ପାରେ । ସୁରକ୍ଷା ଏ କରିହାର କଣେଷ ହାଲ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏ କର ଭିତାର ଦେବା କମ୍ବା
ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିବାକୁ ଦେବ ଗବଣ୍ଟିମେଘ
ସେ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା ମତ ଦେଇ
ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଲବଣ କରି ଫଳ ଦେଖି
ବିଜ୍ଞାନକାଳ ଉତ୍ସର୍ଗ ଏ କିମ୍ବା ବିବେଚନା କାରିବେ । ସମ୍ବଲ ଗବଣ୍ଟିମେଘ ଏତିବି ଦୂରସା
ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାଧାର କର
ଏ ଦେଖରେ ପ୍ରକଳିତ କରିବାର କମ୍ବା
ନାହିଁ । ସେବେ କୌଣସି କାଳରେ ଆୟ
ନିଅନ୍ତରେ ଦେବ ତେବେ ଲବଣ କର ଦୃଷ୍ଟିହୁନ୍ତି
ଜାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ତେସ୍ତା ହେବ ।

ଗବ୍ରୁମେଖ ଯେ ସମୟ କର ହତାର
ଦେଲେ ଛନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପଟୁଆଙ୍ଗ କରଣ୍ଟ ଛଠି
ଯିବା ଆମୁମାନଙ୍କ ମରରେ ଅଳ୍ପକୁ ଧର ହୋଇ
ଅଛି ବିନ୍ଦୁ ଆମଦାଙ୍ଗ ମାସଳ ଓ ଲବଣ କର
ବିଷୟରେ ଆମେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ଆମୁମାନଙ୍କର ମତାମର ସମୟାକୁରେ
ପ୍ରକାଶ କରି । ଲକ୍ଷେଣ୍ଯ ଟାକ୍-ସବୁ ଆଗେ
ହତାର ଦେବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ଯାହା ହେଲା

ଅଛିରକୁ ଉତ୍ତଳପାପିକା ଶା ୫୦ ରଖ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ଧାନୀ ମଧ୍ୟ ।

ପ୍ରେରଣ ପଥ ।

ଗାଲ ଶୁଷ୍କ ଉତ୍ତଳପାପିକା ସମ୍ମାଦକ
ମହାଶୟେଷୁ ।

କବେଦଳ ଏହ କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟକୁ
ଆପଣଙ୍କ ପଢ଼ିବାସ୍ତୁ କହି ତିରବାଧିତ କରିବା
ହେବେ ।

ସବସାଧାରଣରେ ଉତ୍ତଳୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ, କରଣ
ଓ ଅଳ୍ୟ ଉତ୍ତବଧୀୟ ମାନ୍ୟବର ମହୋଦୟ-
ବର୍ଗଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହ ସେ ଜଳଲିଖି-
ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର ସହିତ ଉପରଲିଖିତ
ପାଇଁକାରୁ ଲେଖି ଅନୁଗ୍ରହିତ କରିବା ହେବେ ।
ବିଶେଷରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମକ୍ଲମଣ୍ଡପ୍ୟ ଶାସନ
ବାତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଟେ ସଜହାୟଧିକାରୀ
ପ୍ରାପ୍ତ କରିଗମାନେ ଏଥର ଉତ୍ତର ପଠାଇବାର
କିମ୍ବୟ ।

ବିଷୟ ।

୧ ମ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ କରଣ ପ୍ରଭାବ ଉତ୍ତବ ବି-
ତ୍ରିମାନେ ଗୋରଥରେ ଯାତାଯ୍ୟାତ
କରିବାର କିମ୍ବ କ ନିଷେଧ ?

୨ ସ୍ତ୍ରୀ । ଯେବେ ଗୋରଥ ନିଷେଧ ତେବେ
ତହିଁର ପ୍ରମାଣ ଆବଶ୍ୟକ ।

୩ ସ୍ତ୍ରୀ । ଉତ୍ତର ରଥାରେହଣରେ ଦୋଷ ଥି-
ଲେ ତହିଁ ପ୍ରାୟୁକ୍ତିର କଣ ?

୪ ଶ୍ରୀପୂଜୀ । କାଳରେ ଗୋରଥରେ ଗତା-
ୟାତ କରିବାର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତବ ଗୋପୀ-
ରେ ତହିଁ ଥିବାର ମହାଶ୍ରାଵନ
ସୁରଗମାନଙ୍କରୁ ଏବ ଅନୁକୃତ
କଥାରୁ ବିଶେଷରୂପେ ପ୍ରମାଣ ମିଳି
ଅଛି ଅଛେବ ଏଥର ମର୍ମ କଣ ?

୫ ମ । ଯେବେ ଗୋପାଳରେ ଗତାୟାତର
ଦୋଷ କାହିଁ (ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶଣ ଓ ଉତ୍ତର
ଏହ ପଢ଼ିମ ପ୍ରଭାବ ସବଳ ସୁନନ୍ଦୁ
ବ୍ରାହ୍ମଣାଦ ଜର୍ଣ ଯାତାରେ
ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଜର୍ଣ ଯାତାରେ
ଗତାୟାତ କରିବାର ଦେଖାଯାଏ)
ତେବେ ସେହି ଗୋରଥରେ ପୁରୁ-

ଷୋଭମାଦ ଜର୍ଣ ଯାତାରୁ ଯିକ
ର ଏବ ବିବାହାଦ ଉତ୍ସବରେ କନ୍ତୁ
ବାନ୍ଧବ ଗୁହାଦକ ଯିବାର ବାଧା
କଣ ?

ଉତ୍ତର ବିଷୟ ବଳକର ପ୍ରଭାବ ଅବ ଶାତ୍ର
ଉତ୍ତର ନିୟମରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ ବାଧାର କରିବା
ହେବେ । ଲକ୍ଷ ।

ପାଞ୍ଚ । ନ । କେହି ଉତ୍ତଳହିତେଷୀ
ଦିଲ୍ଲାପନ ।

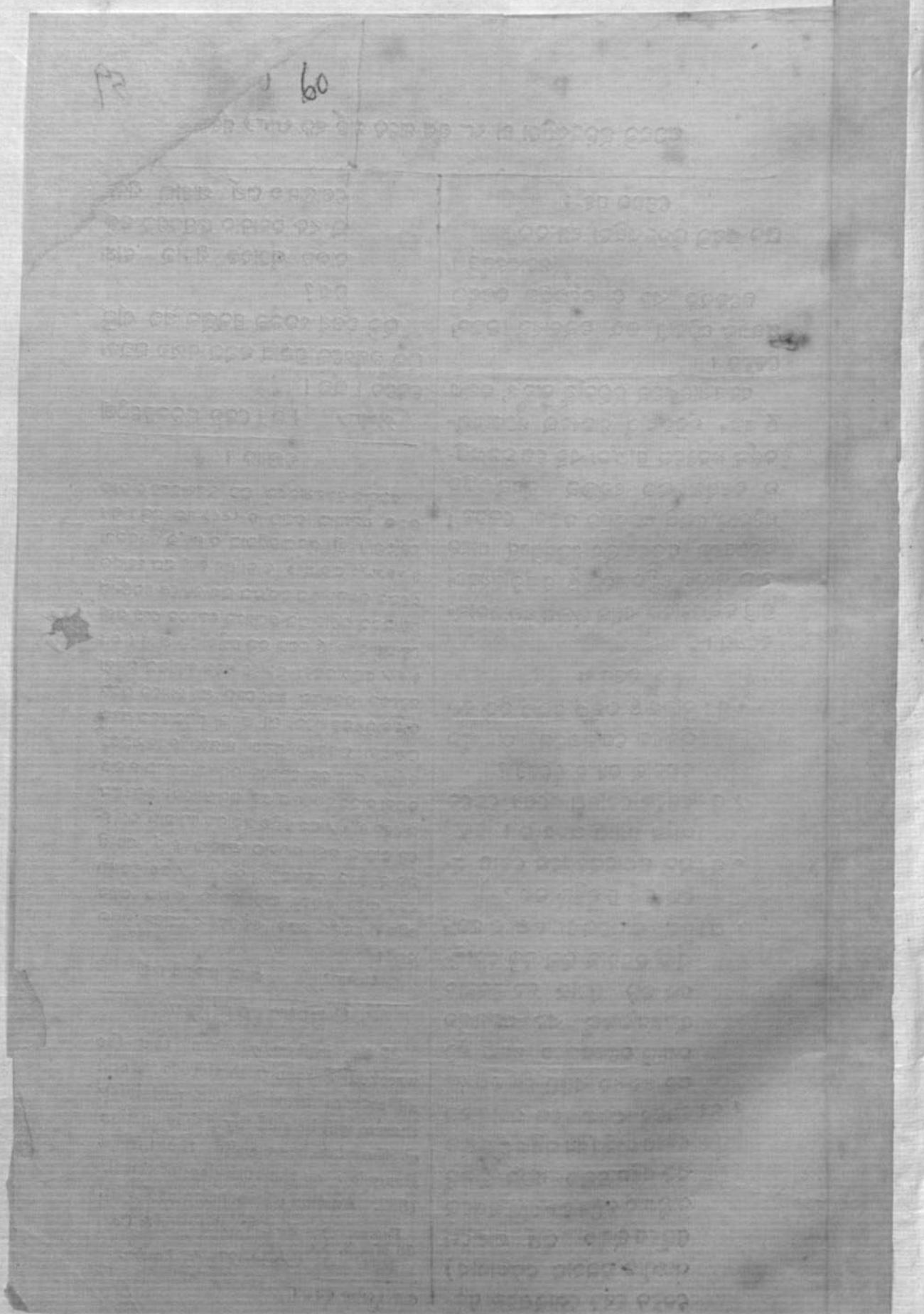
ଏବକ୍ଷାବ ସବସାଧାରଣକୁ ଜାତ ବସ୍ତାରାଜିତ କ କଟକ
ବିଶେଷ ଅନୁଯାୟ କରିବା ନ ୧୯୧ ମୂର କରୁ । ପ୍ର ।
ହୋଦିଗ୍ରା । ମୌଳ୍ୟ କରିବାର କ ଶହୀର ମହାବିମା
ଟ ୪୨୩/୧ ପାହ ଅଟେ ତାହା ଅଥ ସାମୀ ଗଜାଗୋପଦ
ମନ୍ଦବର ହବିଷ୍ଟ ଅଥ ସାମୀକର ରଖ ମହାବେ ଦେଖିବାର
ଅଦ୍ୟକର ତାହାରା ନିୟମରେ କେତେବେ ଅଧି ତାହା
ହୋଇଯାଉଥିବ ଏ ଉପର ଉତ୍ତର କମେଟାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ଭ । କ ।
କ ୦ । ଶର୍ଵ କରିବା ସକାଣେ ଅନ୍ତର ସାମୀକର ଗୁମ୍ଭା
ସହଦେବ କରିଥୁବୁ କବା ଦେଇ ଅଥ ନାମରେ ନିୟମ
ତାକିବାରୁ କହିବାରେ ମେ ଅନ୍ତର ଅକରସରେ ଅନ୍ତର
୦ବାରବା ମାନସରେ ଅପରା ନାମରେ ନିୟମ ଧରିଥୁବୁ
ବର୍ମମାକ ଅନ୍ତର ଉତ୍ତର ସହଦେବ କରିଥୁବୁ
କରିବା କାରଣ ଉତ୍ସୋହା ଅଛୁଁ ଉତ୍ତର ସହଦେବ
ଉତ୍ସୋହା କରିଥୁବୁ କରିବାର ନାହିଁ ସତ୍ୟ
କରୁ ସହଦେବ କରିଥୁବୁରୁ ଉତ୍ତର ୦ । ଏହ କରିଥୁବୁ
ଦେଇ ଦେଇ କରିବାର ତାହା ହେଲେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତର
ଅନ୍ତର ଏ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହେବ ଏହରେ ଏ ଦିଲ୍ଲାପନ ପ୍ରଭାବ
କରୁ ।

ଶାନ୍ତି ଧାକନର ତାମ୍ର

"DEXTEROUS"

Notice is hereby given that the
wrecked Barque "Dexterous" and
all articles Provisions &c. pertaining
thereto will be sold by public auction
at the beach opposite the Circuit
Bungalow on the 10th day of April,
1882. Auction commencing at 7 A. M.

Pooree, } F. I. V. MINCHIN & Co.
15 March, } 1882. Agents Lloyds, London.

କୁଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ସାଧ୍ୟା ଦେବମନ୍ଦିରପତ୍ରିକା

ପ ୧୭ ମ

୩୨୫ ଦିନ ମାତ୍ର ସହ ୪୮୯ ମସିହା । ମୁ । ଚିତ୍ତବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସହ ପାଠୀ ସାର ଏକବାର

ପ ୧୭ ଅଧ୍ୟା

ମୂଲ୍ୟ ଅଣ୍ଟିମ	ବଜାରୀ
ବାର୍ଷିକ ଟ ୫୦	ଟ ୨୯
ଜୀବମାସିକ ଟ ୦୫	ଟ ୧୯

ଲକ୍ଷ୍ମନ ନଗରରୁ ଅଥିଥବା ଚଳିଛି ମାତ୍ର
ଶା ୧୯ ରିଶର ଭାରସାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ
ମଧ୍ୟାମେରିକାର କୋଷ୍ଟାରକା ଅଥବା
ଭୟକ୍ଷର ଦୂରେକଥା ହୋଇ ଗୁରୁତ୍ବି ନଗର
ସମ୍ମଳେ ଥିଲେ କରିଅଛି । ଏଥିରେ ଅନେକ
ବିକିରଣ ଏବଂ ପ୍ରାଣୀ ଜଣ୍ଣୁ ହେବାର କଥିତ
ହୁଅଛି । ଏକା ଖେଳକୁ ନଗରରେ କେତେ
ସହି ଲୋକ ମର ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଶ ବରୁ ଏବର୍ ବିକ୍ରି ଅତିରିକ୍ତ ବେଶ-
ଜାମି ହୋଇଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚେତ୍ରମାସ ବିନ୍ଦୁ
କେତେବଳ ହେଲା ବେଳ ଓ ୧୯ ଶାତାବ୍ଦୀ
ଅଧିକାରୀ ଯା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏତେ ପ୍ରକାର ଶରୀର
ଓ ଭାଙ୍ଗ ସବଳ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଦାଣ୍ଡକୁ ବାହା-
ରିଲେ ଦେବ କୁଳ ହୁଅଛି । ଠିକ ଦେଖାଇ
ଜ୍ଞାନର କଣ୍ଠିପର ଜଣ୍ଣୁ ଯାଉଥିଲୁ । ଦୂର୍ବିର
ଅଭିକ ଏଥିର କାରଣ ଅଟିଲ । ଇନ ଦେବତା
ଅଥବା କି ବିଶ୍ୱର କରୁଥିଲୁ ଜଣା ପଡ଼ୁ ନାହିଁ ।

ଏଠାର ଗବର୍ଣ୍ମେଷ ଉପରେ ଟ୍ରାନ୍ସଫୋର୍ମ
ଅସତ୍ତ୍ଵ ଲେଖି ସାହେବ ଶାଶ୍ଵରକ ପାଞ୍ଚ
ଲକ୍ଷ୍ମନ ହେତୁ ନୟନିବରୁମେ ଅପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ଅମ୍ବା ହେବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ ଭା-
ବାକୁ ଚର୍ମଭାଗ କରିବାକୁ ଅଦେଶ ଦେଇ
ଅରୁଣ୍ଟି । ଅତିକ୍ରମ ଦୂର୍ଜ୍ଞର ସହି ଅବଶର
ଦେଲୁ ଯେ ଏହାର ଘେନସନର ସମୟ

ହୋଇ ନାହିଁ । ଭରଷା ବରୁ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ
ଏହାକପ୍ରକି ସଦୟ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।

ବାନିଦିଶା ପୁଣି ପୁରୁଷଙ୍କର ଲେଇଛି ବାର
ଯାହା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରସ୍ତର କରିଥିଲେ ତାହା
ରହିଛ ହେଲା । ସଲ ୪୮୯ ସାଲର ୨୫ ଅକ୍ଟୋବର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଟକ ଅଧୀନରେ ଦୁଇ କିମ୍ବା
ରହିବୁ ଏବଂ ଏକବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସଦ୍ୟପି କାର୍ଯ୍ୟ
ଚଳିବାରେ କିମ୍ବା ଅସୁରିଧା ହେବ ରେବେ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାହେବ ରିପୋର୍ଟ କଲେ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ
ପୁନର୍ବିନ୍ଦୁ କରିବେ । ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ
ଯାହା ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ପଢ଼ିବ ରହିଥାଏ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ
କୁଣ୍ଡିତ ନାହାନ୍ତି ହୋଇ ହୃଦୟରୁ
କହିଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ ପ୍ରକାଶ-
ବର ସୁଧା ଲେଇଛନ୍ତି କେବଳ ଟଳା ବିଶ୍ୱାରବା
ସବାରେ ପ୍ରଜାକୁ କଷ୍ଟଦେବା ଯୁଦ୍ଧିତ ଜୀବ
କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମନର ଜଣା ହେବାର ସମ୍ବାଦ ଗର
ସପ୍ରାଦରେ ପାତକମାନକୁ ଜଣାଇ ଅଛି । ଏହି
ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ହୁମା, କରବଜର ଏବଂ ଥଙ୍ଗା
ଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଲୁଣ ବ୍ୟବହାର ହୁଅଛି ଏବଂ
ଏଥିରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ ପ୍ରଦିମହଣ ଅଶେଇ
ଟଳାବାବୁ ଦୁଇଟକା ତୌଦିଅଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାସ୍ତଳ ନେଇଥିଲେ । ଚଳିଛ ମାତ୍ର ଶା ୧୦ ର-
ଖାତାବୁ ଦୁଇ ମାସୁର ଜଣା କରି ସବଳ ପ୍ରକାର

ଲୁଣ ଭିପରେ ମହା ଦୁଇଟକା ଲେଣ୍ଟାଏ
ଆର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମହାମାନ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ
ଜେନରଲ ସାହେବ ଏହି ସମ୍ବାଦ ସବସାଧା-
ରକ୍ତ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜଣାଇବା କାରଣ ପ୍ରଦେଶକ
ନଗର ଏବଂ ଗ୍ରାମରେ ଶିଥା ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ
କରିବାର ଆଜି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ମେଷକର
ଯତୀ ଯେ ମାସ୍ତଳ ଜଣା ହେବା ପରିମାଣରେ
ଲୁଣର ବଜାର କାରି ଉଣା ହୋଇ ଜାହିତ-
ବର ଭିପରାର ହେବ ଏକା ଲୁଣ ବେପାର-
ମାନେ ଏଥିର ଫଳଭୋଗୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

ସତ ସୋମବାର କଟକ ମିଛନ୍ଦିପାନ୍ତିରେ
ଏବଂ ସର ହୋଇ ଥିଲା ଭହିରେ ଅୟବ୍ୟୟର
ବଜେଟ ମନ୍ତ୍ରୀର ହେଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ସେ
ହୃଦୟମାନ ଅଧିକ ପାତକ ହୋଇ ନାହିଁ କୁତ୍ତବ୍ୟ-
ସେ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ସମାଜେତନା ବର୍ତ୍ତମାନ
କର ନ ପାରୁ । କେବଳ ଶ୍ରୀ ଅଛୁ ସେ
ପୁନିଷ ଶରୀର ବାହାର ଯିବାରୁ ଯେଉଁ ଟଳା
ବରାନ ଭହିରୁ ଦୁଇବଜାର ଟଳା କିମ୍ବା
ସେବକାର ନମିତ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀର ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ
କେବଳ ସବର ସତ୍ତାରେ ଗ୍ରେ ୨୫ ଟା
ଲଖକ ଦିଅ ଯିବ ସେ ଲଖନମାନ
ଏକଶତ ଲେଣ୍ଟାଏ ଅନୁରରେ ବସିବାର
ବଥା ହୋଇଅଛି । ଅତି କେତେକ ରମ୍ଭର-
ବର ବେତନ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ପୁନିଷ
କର୍ମକାରକଙ୍କୁ ସରସାର ଦେବା ନମିତ୍ର ଏବଂ

ଶବ୍ଦ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା । ଅମେସାନେ
ଆଳୁଆ ଅପେକ୍ଷା କଳର ପ୍ରୟୋକଳ ଅସ୍ତର
ବିବେଚନା କରୁଁ । ସେ ପରିବର୍ତ୍ତରେ କି ହୋଇଥିଲା
କଣିକାର ଉଛା ରହିଲା ।

ଗତ ସ୍ପ୍ରାହରେ ସେହି କୌଣସି ଶେଷ
ହେଲା ତହିଁରେ ପୁଣ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାରୁ ଅଧିକାରୀ ଗୋ-
ଟିଙ୍କ ରଜବ ମୋକଦମାର ବିଶ୍ଵର ହୋଇ
ଯା ଏହି । ମୋକଦମାଟି ଏହି କି ମୋକଦ-
ମଳରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ରୂପି ବନରେ
ଆକୁଣ୍ଡ ବରି ଦେଇଲେ ଲୋକର କୁରୁଣ୍ଟ କାଟ
ଦିଲେ କରଥିଲା । ଏହି ବେଗ ହଲେ କରିବାରେ
ତାହାର ନାମ ବାଜି ଗଲା ଏଥିରେ ଅଛି କଣେ
ବେଗୀ ତାହାଠାରେ ଚିହ୍ନିତ ହେବାକୁ ଡାଳା
କରିବାରୁ ତାକୁର ତାହାର କୁରୁଣ୍ଟ କାଟ
ଦେଇ ମାତ୍ର ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ବନରେ ମର
ଗଲା । ସୁଲିଷ ମୃଦୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୟ ତାକୁର-
ଖାନାକୁ ପଠାଇ ଦେଇ ଗ୍ରାମ୍ୟ ତାକୁରଙ୍କୁ ଖଳ
ଦିଲାକ ଅପରାଧରେ ଗଲାନ କଲା । ଧିଲିଷ
ଓ ପରିଜଳଦାସ ଘଦନ୍ତ ହରାକୁ ଅସାମୀ ଗୋ-
ବକୁ ପେରିବ ଦେଇ । ଧରାର ତାକୁର ପ୍ରତି
ଧାରେବ ଏବଂ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ସହାଜ କୋବାଳବନା
ଶକ୍ର କର ଜକ ପୁର କଲେ କି ଗ୍ରାମ୍ୟ
ତାକୁରର କୁରୁଣ୍ଟ କାହିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ
ପୀଞ୍ଜାଦାୟକ ଏବଂ ଅସହ୍ୟ ପରାରର ହୁଲ
କିନ୍ତୁ ଅହ କରିବାରେ ଏମନ୍ତ କୌଣସି ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ
ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା କି ସମ୍ବାଦ ପ୍ରାଣ ୧୦-
ଶହୁ ହୋଇ ପାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଛି କରିବା
ଦୋଷରେ ମୁକୁ ପଟକା ହୋଇ ତାହିଁ କେବଳ
ପ୍ରାଣ ପଛ ବାହିବାରେ ତୁମ୍ହି ହେବାକୁ ରାତ୍ରି
ବହିବା ବନ ଦେଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତହିଁରେ
ମୁକୁ ପଟକା ହେଲା ଏବଂ ସେହେବେଳେ ରାତ୍ରି
ବନ କି ହେବାକୁ ଅସମିକୁ ମକ୍ତ ଅଥବା
ତାହାର ସଙ୍ଗିଲେକ ତାକ ପଠାଇଲ ତେବେ-
ବେଳେ ଅସାମୀ ତାହା ପାଖକୁ ଗଲ ନାହିଁ ।
ଏହି ପରାର ଦୁଇ ହେତୁ ଜକ ପାହେବ ଅ-
ସମିକୁ ଦୂରବର୍ଷ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ-
ବାସ କଣ୍ଠ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅସାମାର ବିପୁଲ
ପ୍ରାଣ ବ ୧୦ ର୍ଷ ଏବଂ ସେ ମନୁଷ୍ୟର ଉପକାଳ
ଦୟବାକୁ ଯାଇ ଏପରାର ଦୟା ଲଭନ ବନ୍ଦ
ଦୂରେ ବିଦୟୁ ଅଟଇ । ଅମେସରମାନେ
ଏହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାମ
କିନ୍ତୁରେ ସମ୍ମର ଦେଇଲେ ନାହିଁ । ସାଧାରଣ

ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବି ଏ ବିଦ୍ଯାଟି ଯେପୁରୀର ତୁଟୁ
ନିମିତ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଧାରାଯିଲୁ ସେ ପ୍ରକାର ତୁଟୁଟି ଅ
କେବ ବିଧମନ୍ତ୍ର ଶିଳ୍ପିର ଜାଗ୍ରତ୍ତବଦ୍ୟାରେ
ହୋଇ ଆଏ । ସେଷର ଉଚିତ ଚିହ୍ନାମ୍ବେ
ସମସ୍ତେ କରନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ସେଗିଲୁ ସମସ୍ତ ଅପଦର୍ଥ
ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ କେବେ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ଜୁବି
ବସି ଆଣ୍ଟି ଏବ ଅସମ୍ଭଵେ ଲେଉଛେ
କେବେ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ସହଜରେ ମିଳନ୍ତି ? ଅବଶ୍ୟ
ଅମ୍ବେମାନେ ସ୍ଥିକାର କରୁଁ ତୁସି ସୁଲେ
ସୁଶିଳିତ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ରହିଅଛନ୍ତି ଏବ ବିନା
ଶର୍ତ୍ତରେ ଦାତବ୍ୟ ଚିହ୍ନାମ୍ବେ ଏପ୍ରକାର
ସେଗ ଦିଲ ହେବାର ୫୦୩୦୦୦ ସମ୍ମାନ ଅତୁ
ସେ ସୁଲେ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ୍ତର ଚିହ୍ନା ଲେଉବା
ସେମନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମାୟ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ୍ତର ଏପ୍ରକାର
ଶୁଭୁତର ସେଗରେ ହାତ ଦେବା କରୁଁ ପ
ଅନ୍ତର୍ମାୟ ଅଟିର ବିନ୍ଦୁ ଏହା ବୋଲି ଏପର
ପୁକରେ ଦୃଶ୍ୟବିଧ ଅଲକ ଖଟାଇବା ଅତିରକ୍ତ
ହୋଇଅଛି । ଶିଳ୍ପିର ଜାଗ୍ରତ୍ତର ସେଗିଲୁ ଜୀବଧରେ
ଅଚେତନ କରି ନାନାପ୍ରକାର ଜାଗ୍ରତ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମାୟ
ସେମନ୍ତ ସାବଧାନରେ କାଟନ୍ତି ସେ ଗୋଟିଏ
ଅଠୌଁ ଅପ୍ରକାର ସହଜା ଜାଗି ପାଇବ ନାହିଁ ।
ବିନ୍ଦୁ ଅମ୍ବେମାନର ପ୍ରାଚ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ମେଗିଲୁ
ସତେଷକ ବିଶାର ଦେବିଲ କେତେବ୍ୟ ସାନ
ବଜ କଳମ ବାଟିବା କୁଞ୍ଚହାର ଅତୁ କଲେ
ଏଥରେ ମଜ୍ଜ ଦୂରଥର ମୁହଁତ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହା ବ ସାମାଜିକ ନିଷ୍ଠାର ବିଷୟ ? ଏପ୍ରକାର
ଚିହ୍ନାମ୍ବେ ରହିବ ଦେବା ଉଚିତ ।

ବାଟେ ଅଭ୍ୟାସର

ଶ୍ରୀମତ୍ କମ୍ପ୍ ସାହେବ ଏଜନ୍ଟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ନିର୍ଧିଷ୍ଟଲ ହାଟ ବିଷାଇ ଯାଇଥିଲେ ବନ୍ଦୁ ତହିଁ
ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟପାଇଛନ୍ତି ଗୁଡ଼ଏ ଟକା ଅପରିଯୁ
ବିରବା ବ୍ୟକ୍ତରେବେ ପ୍ରକାଶ୍ଳ କୌଣସି ତଙ୍କୁ
ଦେଇ କି ଥିଲେ । ସେ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଏତେବାଳ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ଞାନମାଳିଷ୍ଟ୍ରୋଟ ଶ୍ରୀମତ୍ ମାନ୍ଦ୍ରି
ସାହେବଙ୍କ ସକାଣେ ପଢ଼ି ରହିଥିଲା । ମାନ୍ଦ୍ରି
ସାହେବ ଏତେବେଳେ ନଗରବାସିଙ୍କ ପଶ୍ଚରେ
ଦୃଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ସାହେବ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି କ ୧୯
୧୭ ଖ୍ରୀ ଧୂରେ ଲୋକେ କର୍ତ୍ତା କାନ୍ତରେ
ସେମନ୍ତ ଥର୍ମ କମ୍ପୁଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନ୍ଦ୍ରି
ସାହେବଙ୍କ ନାମରେ ସେହପରି ହୋଇଥିଲା ।
ମାନ୍ଦ୍ରି ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବାକ୍ତାରେ
ବିଦ୍ୟା ମାନ୍ୟ ଲାହୁଁ ହେବଳ ହିଂସା ହେଲେ ଜାହାନ

କର ଦୂପ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୋହଦମାରେ ଗାହାକର
କିଷ୍ଟୁର ଦ୍ୱାରା କଥା କେବେଥର ଅମ୍ବେମାନେ
ଦେଖି ଅଛି ମହୀମିତ୍ରଜୀପାଲିଟ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷର
ସମସ୍ତଙ୍କ କଳାଇଅଛି । ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଗାହାକର
କିମ୍ବା ପଡ଼ିଥାଏ କି ବୌଣସି ଗୁପ୍ତ ନିର୍ମଳୀପିଲ
ହାଟକୁ ଅୟାବାହ୍ନ କରିବେ ଏଥିଲାଗି ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କରି ହାଟକୁ ଟ ୫୦୦ ଲାରେ ନିରମ କଲେ
କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ହାଟକୁ ନ ଗଲେ ଇଚ୍ଛାବାହ୍ନକୁ
ବୋଇ କିମ୍ବା ନବବ ? ଇଚ୍ଛାବାହ୍ନ ଦରବର୍କ
ରେ ଯତ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଗୁହାର କରିବା
ରେ ସେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଥାର ଦେଇ ସତକ ଅସ-
ପାଧରେ ଗୁଲବକା ବରୁଷକା ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁଲାଙ୍କ
କରିବ ସମସ୍ତଙ୍କ ବରୁଷରେ ଦଗ୍ଧ ଦେଲେ ।
ଦେଇ ହୃଦୀ ସମ୍ମ ଯେଉଁମାନେ ସାମାଜିକା
ମାଝ ଉତ୍ସାହ ଦୂର ବିକ ଜୀବିତ ନିରାହ କରିବୁ
କରେଥାବୁ ଗୁଲାଙ୍କ ହୋଇ ଦଗ୍ଧ କରିଲେ ।
ଏଥିରେ ସେମାନେ ଶୁଭ ହୋଇ ଏକଦିନ
ବାଟରେ ଜମା ହୋଇ ସତକ ଧାରରେ ବରି
ବରୁଷଙ୍କେ ସାହେବଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଵିରେ ତାହା ଦୂର
ଦିଶିଲ ଚାହିଁ କୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁଲାଙ୍କ
କରିବା କାରିଗା ପୁରୁଷଙ୍କ ଥାର ଦେଇ ଉଦ-
ନ୍ତୁଷରେ ତ ୨୦୦ ଟ ହାତୁମାତ୍ର ପରିବାପତ୍ର
କେଇ ଭିପରିତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେଥାରେ ଧନ୍ତ
ବିହିଁ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଲୋକାଏ ଦଗ୍ଧ ଦେଇ ନିମ୍ନଲି
ପାଇଲେ । ଏବେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଜଳଙ୍ଗ
ବିବ ହୋଇଥାଏ ତ ହାଟଙ୍କଠା ବୌଣସିଠାରେ
ଦେଇ ବିହିଁ କିମ୍ବା କଲେଷେ ଦଗ୍ଧିଲାଗୁ ହେବା ।
ତାପି ମାତ୍ରକୁଟିକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ଦନ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଏହି ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଜଣାପାଏ ସେ ସେ ମିଥିନାଟିପାଲିଟ୍ର ଅଧ୍ୟେ
ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଏପରାର ମୋହଦମାରେ ମା-
କିଷ୍ଟେଟକର ଜମା ବିବକ୍ଷାର କରିବାର
ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ହାଟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଷୟ ଏପରେ ହୋଇବାର ଜାହା ବିହିଁଲ ।
ବଢି ହୃଦୟର କିମ୍ବା ଯେ ମାତ୍ରକୁଟିପାଲ୍ଟିକୁ
ବିବଠାରେ ଦେଇ ଗୁହାର କଲେ ଏକା ସେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅବାରି କିମ୍ବାପରି ଥରେ ଦୁର୍ଦ୍ଵିନ
କରି କିମ୍ବା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକାଶକୁ
ପୋଷିବା କରୁଥିଲା । ଅୟା କମିଶ୍ନିର
ବାହେବ ମନୋଯୋଗୀ ନ ହେଲେ ପ୍ରକାଶର
ପଞ୍ଚମ ଦର ନିରାକାର ଆଜି ଦେଇ ହସିନାହିଁ ।

ମିଛୁନ୍ଦିପଲ ଅଭ୍ୟାଗ୍ର
ଅମେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବେ ଟାକୁ ଉଷ୍ଣଲ
ସମ୍ରକ୍ଷଣରେ ଯେଉଁ ଅଭ୍ୟାଗ୍ର କଥା ଲେଖି ଥିଲୁ
ଶୁଣିଲୁଁ ପ୍ରତିଭାବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବରଖ୍ୟ
ଦେବାରେ ଟାକୁ ଦାରୋଗା ପ୍ରତି ତହିଁର
ଭବନ୍ତୁ କରିବାର ଭାବ ଅପର ହୋଇ ଥିଲା ।
ଭବନ୍ତୁ ଫଳ ବି ହେବ ଅମେମାନେ କହି
ନ ପାରୁ କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଫଳର ଅଶା ଅମେ-
ମାନେ କରି ନ ପାରୁ । ଅମେମାନେ ଉଦାହ-
ରଣ ହୁଏବ ଦୂର ଜୀବିତର ନାମ ଲେଖି ଅଛୁ
ଦେବଳ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅଭ୍ୟାଗ୍ର ହୋଇ
ଥିଲେ ତାବା ସେପରି ତଦାରକ ଯଥୋତ୍ତର
କାର୍ଯ୍ୟକର କୁଆନ୍ତା ଲାହିଁ କାରଣ ସେପୁଲେ
ଏପରି ଅଭ୍ୟାଗ୍ର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ
ହୋଇଥିବାର ବିଦ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଯାହାଙ୍କ
ଉପରେ ତଦାରକ ଭାବ ଦିଆ ଯାଇ ଥିଲା
କିନ୍ତୁ ତଦାରକର ଫଳ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ସମୃଦ୍ଧି
ସାର୍ଥ ଭବ ଅଛୁ ସେପୁଲେ କେର୍ତ୍ତ ରୁକ୍ଷିମାନ
ଏପରି ତଦାରକର ସମ୍ମୋଦ୍ଦରକର ଶ୍ରାନ୍ତ କରିବ ।
ଭାଇସ ନେଅଗମାନ ସାହେବ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳ
ବେଳେ ନଗର ପ୍ରସର କର ଦୂଲନ୍ତି ଏବଂ
କେଉଁଠାରେ ମିଛୁନ୍ଦିପଲ ଭାବରେ ବିହର୍ଷୀୟ
ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲେ ଯୁଦ୍ଧହାର
ସେ ଲୋକଙ୍କ ଗ୍ଲାନି କରିଲ ଯ ଯାଏ ଯା
ଦେବର କଲ୍ପର ଦଶ ଦିଅନ୍ତି ସେ ସେବେ
ମିଛୁନ୍ଦିପଲ ଆଜନ ଲାଗନ ହେବା ବିଷ୍ୱକ୍ଷୁ
ସ୍ଵୟଂ ନ ଦେଖିବେ ତେବେ ପ୍ରକାମାନେ
କାହାଠାରେ ଶୁଭାର କରିବେ । କରମିଳିଟ
ସରଜମିଳରେ ହୁତା ହୋଇ ବୁଝିଲେ ସବୁକଥା
ଜାଣି ପାରନ୍ତେ ଏବଂ ଆହୁର ଅନେକ ଲୋକ-
ଙ୍କଠାରୁ ଏହି ପର ସୁନ୍ଦର ଶୁଣାଟେ ମାତ୍ର
ସାହେବ ଆଦୌ ସେ କରିବେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି
ନାହାନ୍ତି । ଉଦ୍‌ଦିଲ କର୍ତ୍ତ ଆଜନ ଅନୂସାରେ
ହେଉଥିଲ କି ନା ଏ ଦିଦ୍ୟମ୍ ଦୃଷ୍ଟିବା ସେମନ୍ତ
ରାହାଙ୍କର କର୍ମ ନୁହଇ । ରାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖି ଅମେମାନେ କିବେତା କରୁଁ ସେ ଏଥ-
ର ଶୁଭର ସେ ଆଦୌ ହୃଦୟଙ୍କମ କରି ପାଇ
ନାହାନ୍ତି । ଅମେମାନେ ସେଇ ଉଦାହରଣମାନ
ଲୋକିଅର୍ଥ ସେବେ ସାହେବ ଉହିର ଆନ୍ଦୋ-
ଳନା କରନ୍ତେ ତେବେ ଦେଖନ୍ତେ ସେ ଟାକୁ
ଭୟଲ ସମ୍ମରଣେ ବିପ୍ର ଅନୁସମ୍ମ ବିଦ୍ୟମାନ ରହି
ଅଛୁ ରାହା ହେଲେ ସେ ଜଳିଲିଖିବ ବିଷ୍ୱମାନ
କରନ୍ତୁ କରନ୍ତେ ଯଥା; —

୧। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେମାହର ଟାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରିମ
ତ୍ରୈଲ କାର୍ଯ୍ୟକାର ବିଧିଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠନେ ଦୁଇଜିବ
ସେମାହର ଟାଙ୍କୁ କି କାରିଣ ତ୍ରୈଲ ହୋଇ
ନ ଥିଲା ।

୨ । ଟାକୁ ଉସୁଲ କାରମାନେ ବର୍ଷକ ସାବ
ଅସୁଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବହେଳା କର ସାଲତମାମୀ
ବେଳିରୁ ଶୋଇ ଜୁମ କର ଟାକୁ ଉସୁଲ
କରନ୍ତି କିନା ?

" । କେବଳ ସୁଲକ୍ଷଣା ଏହି ପରି ବର୍ଷର
ଶେଷ ଭାଗରେ ଦୂରତକି କିମ୍ବର ଟଙ୍କା ଆଦାୟ
ଦୋଇଅଛି ?

୪। ଏଠା ମିଶନସିପାଲିଟିର ଟାକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି-
ବିଶେଷର ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା
ସୁଲେ ଏବଂ ବିଦ୍ରୂପ ଟାକ୍ତ କିପରି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି-
ଠାରୁ ଆବାସ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଟାକ୍ତ
ଉପରିକାରକମାନେ ସମ୍ଭାବ କରନ୍ତି କି କାହିଁ ।

*। ମିଛନ୍ତିପଲ ଆଇନର ଧା ୮୭ ଶରେ
ବିଧି ଅଳ୍ପ କି କୌଣସି ଘର ଖାଲି ପଡ଼ିଲେ
ତହୁଁର କମା ରହିଛ ଦେବ ଉକ୍ତ ବିଧି ଅନୁସା-
ରେ କି ସକାଣେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଲା ଏବଂ କେବେ-
ପଲରେ ଏ ପ୍ରକାର ଏହି ହୋଇ ଥିଲା ?

୭ । ଟାକ୍କୁ ଉସ୍ତୁଲକାରମାନେ ମେଉନ୍ଦିଷ୍ଠପଳ
ଆଇନର ଥା ୧୯୯୧୯୩ ର ଅନୁଷ୍ଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରନ୍ତି ବି ବିଲା କୋଟିଏ ୫ ଡୋରୁଣ୍ଡରେ
ନେବକର ଲୋଟା କଂସା ଘର୍ଯ୍ୟାଦ କଢ଼ି ଆଣି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ ଟାକ୍କୁ ଉସ୍ତୁଲ
କରନ୍ତି ?

ଆମ୍ବାମାନେ ପୁଷ୍ଟିଗାର ମିଛକିବି ପାଇଟାର
ତେଅରମାଳ ଏବ ସକାଶ ତେଅରମାନଙ୍କ
ଅନୁଶେଷ କରୁ ଅଛୁ କି ସେମାନେ ସ୍ଵୀଳ ଥିଲା
କୌଣସି କମିଶୁଇହାଏ ଉପର ଲିଖିଲ ବିଷୟ-
ର ଅନୁସଂଧାନ କରି ଟାକ୍ତ ଉପର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟ
ଅତ୍ୟାଶ୍ଵର ଜିବାରଣର ବିହିତ ଉପାୟ କରିଲୁ
ଅଜ୍ଞ ପ୍ରକାମାନେ ଅକାରଣ ଏଥରେ ବିପୁର ଧାଡ଼ା
ପାଇଁ ଅନ୍ତରେ ଏବ ଉପର କାରକବର କେଅରନ
କର୍ମ କରିବାକୁ କମଣଃ ଉପାଦି ବୁଦ୍ଧି ଦେଉଥିଲୁ
ଏକଥର ଦିଲଗୁପ୍ତ ଦିଦାରକ ହେଲେ ଟାକ୍ତ-
ଦାତା ଏବ ଉପରକାରକ ଉଦୟ ଜାଗି ପାପିବେ
ସେ ବେଅରମା ବାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବ ନାହିଁ । ଏକ
ଧର୍ମରେ ଟାକ୍ତଦାତାମାନେ ଗୁହାର କରିବାକୁ
ଉପାଦିତ ହେବେ ଏବ ଉପର କାରମାନେ
ଆଇଲକୁ ଉପରକର କାର୍ଯ୍ୟ ବରିବେ ମୁହଁରା
ସକଳ ଅନ୍ତରୁ ନିବାରଣ ହେବ । ସେମନ୍ତ

ବେଗ ତେମନ୍ତ ଓଷଧର ପ୍ରସ୍ତୁତିକାଳ ଏବଂ ମନ୍ଦିରରେ ଉପରେ ବେଗ ତେମନ୍ତ ଓଷଧର ପ୍ରସ୍ତୁତିକାଳ ଏବଂ ମନ୍ଦିରରେ ଉପରେ

ସ୍ନାମୀୟ ଅର୍ଥ ଶାସନ ।

ପାଠକମାନଙ୍କର ସୁରଖା ଅଛି ଯେ ସ୍ଥାନୀୟ
ଆଜୁ ଶାସନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଭାବିତ-
ବର୍ଷର କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ମହାମାନ୍ ଲର୍ଡରୂପଙ୍କ
ବାହାଦୁର କେତେ ମାସ ହେଲା ରଜା ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ନାହାସ୍ତାନକରେ ତହିଁର ଆନ୍ଦୋଳନ
ଲଗିଥାଏ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ରଜା ଯେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ବୋର୍ଡ୍ କା
ବ ସମୀକ୍ଷା କିମ୍ବା ଦେବ ଯେ ତହିଁର ଅଧୀନ-
ରେ ମିରିକଷିପିଲ ରେଡଶେଷ ଶିଳ୍ପ ଚିତ୍ରିତ
ପ୍ରତିକ ସ୍ଥାନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ଦୟା ଯିବ
ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘମାନେ ଅବଧ ଏଥର ବିଶ୍ୱ-
ର ବରୁ ଅଛିନ୍ତି କୌଣସିବାରୁ କିଛି ନହିଁର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ସମ୍ମାନରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ବଜ ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟ
ଯେ ବଙ୍ଗଲା ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଗ୍ରହ
ସହିତ ଆଜୁଶାସନର ସ୍ଵର୍ଗାତ ଆପଣା ଏଲାକା-
ରେ କରିବା ନିମିତ୍ତରାଖ ରଷ୍ଟର ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।
ଆଜିଦିନ ହେଲା ଏ ବିଷୟରେ ମାନ୍ୟବର
ଶୈଟଲଟଙ୍କର ଖଣ୍ଡିଏ ନିର୍ଭରିତ କଲାକାରୀ
ଗଜେଟରେ ବାହାର ଅଛି । ତହିଁରେ ଲେଖା
ଅଛି କି ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ରଜାମତେ
ବୋର୍ଡର ମେମର ନିବାଚନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ସମବା ଦାୟିତ୍ବ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ନିମ୍ନମୁକ୍ତ
କରି ତହିଁର ଅଇନ ଜାରି କରିବାକାରୀ
ସହିତ ବିଷୟ ନୁହଇ ଅଛି ସାହିଧ୍ୟାନ
ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ପୂର୍ବକ ଏହି କଟିଲ ବିଷୟର
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ହୋଇ ବହିବାଠାରୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ-
କର ଏହି ଉତ୍ତମ ଅଭିପ୍ରାୟ ଶିବପଞ୍ଚରେ କିଛି
ଉପାୟ କରିବା ଉଚିତ । ଅଗ୍ରଏବ ବଙ୍ଗଲା
ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ସାଥୀରଜ ଶିଳ୍ପ ନିମିତ୍ତ ଆଜି ଏକ
ଲକ୍ଷ୍ମିଟାଙ୍କା ମଞ୍ଚର କରି ଅଛିନ୍ତି ଏଥରେ ଆଗମି
ବର୍ଷର ମଞ୍ଚର ଟଙ୍କା ଦୂରଲକ୍ଷ ହେବ ଏପରି
କିନ୍ତୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ କମିଟି କୌଣସି ସୁରକ୍ଷାବେ-
ଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତର ହେଲେ
ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ରଜା
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇନ୍ତି । ବଙ୍ଗଲା ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ
ଏତିବରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ସେ
ଆଜିର ବିଧାନ୍ କରି ଅଛିନ୍ତି ଆଗମି ମାତ୍ର

ତା ଏ ରିଖତାରୁ କଳିକଥା ଛହଁର ଅନ୍ତର୍ଘାତ-
ସ୍ଵାକ୍ଷର ଏବଂ ହାବଡ଼ା ମିଶ୍ରନିଧିପାଇଲିଟ ହୁତା
ବଜା ପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯେତେ ସାକ୍ଷାତ
ବଜା ମିଶ୍ରନିଧିପାଇଲିଟ ଅଛି ଛହଁର ପୁଲିସ୍
ଖର୍ଚ୍ଛ ମିଶ୍ରନିଧିପାଇଲିଟ ଧର୍ମରୁ ଦୟା ଯିବ
ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ମେମେଣ୍ଡ ପୁଲିସ୍ର ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଛ
ସୋଖାଇବେ ଏହି ଛଦ୍ମା ଯେହିଁ ଲାଭ ଦେବ
କଥା ମିଶ୍ରନିଧିପାଇଲିଟର ଉନ୍ନତିରେ ଝର୍ତ୍ତ
ହେବ । ମାନ୍ୟବର ସର ଅସମ୍ଭବ ଉତ୍ତନ ଏ
ସଙ୍କରଣରେ କହ ଅଛନ୍ତି ବ କଳିକଥା ପ୍ରଭାବ
କ୍ଷେତ୍ର ଲାଭିବ କଳିମ୍ବାକର ଅବସ୍ଥା ସ୍ଵର୍ଗ ଏମା-
ନିମ୍ନର ଅସ୍ମୟାଧିକ ଏହି ଅଭିଭବ ଭେଦେଭାବ
ନୁହନ୍ତ । ଏମାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବସର ମତେ
ବାର୍ଷିକ ହୋଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ମୋଦ୍ଦମିଶ୍ରନିଧିପାଇଲିଟମାନଙ୍କର
ଅବସ୍ଥା ସ୍ଵର୍ଗରେ ପୁଲିସ୍ ଖର୍ଚ୍ଛ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାର୍ଷିକ ସହାଯେ ଅତିଥିକ ଟଙ୍କା ରହି-
ବ । ଏହିତ ସେମାନେ ପୁଲିସ୍ ଖର୍ଚ୍ଛରୁ ରଖା
ପାଇବେ ମାତ୍ର କିନିମ୍ବାକମ୍ବ ପ୍ରଦୃତର ସମସ୍ତ
ବ୍ୟୟ ବିଷାହ କରିବେ । ତଥାପି ପ୍ରଭାବରେ
ଗବର୍ଣ୍ମେନ୍ଡର ଟଙ୍କ କମ ଏକଲକ୍ଷଟଙ୍କା
ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୟ ପଡ଼ିଲେ ଯେ ଟଙ୍କା ମିଶ୍ରନିଧିପାଇଲିଟ
କୁ ଦୟା ଦିଲା । ଏହି ମିଶ୍ରନିଧିପାଇଲିଟମାନେ
ମୋଟରେ ବାର୍ଷିକ ସାତେ କିନିମ୍ବାକମ୍ବ ଟଙ୍କା
ପାଇବେ । ଗବର୍ଣ୍ମେନ୍ଦା କୁ କରି କହ ଅଛନ୍ତି
କ ଏହି ସାଦାଯ୍ୟର କୋରସି ଅଂଶ ମିଶ୍ରନିଧି-
ପାଇଲିଟର ଟାଙ୍କ ନୁହନ୍ତ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ବ୍ୟୟ ଦେବ ଲାହଁ ମର୍ଥାହ ସେତେ ପ୍ରଦାନ
ଅୟ ଦେବ ଅଛି ଏହି ସେ ସମସ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର
ରହିବ ଏବଂ ପୁଲିସ୍ ଖର୍ଚ୍ଛ ଭାବି ଯିବାରୁ ଯେତେ
ଏହି ଦେବ ତଥା ସମସ୍ତ କଳାର ପରିଷାର
ସତ୍ତବ ଆଳୁ ପଯ୍ୟପୁଣୀଳୀ ନିର୍ମିତ ଏବଂ ଏହି
ପାଇବାର ସାଧାରଣ ଅଛିବ ପୁରୁଷ ବିଷୟରେ
କ୍ଷେତ୍ରିତ ହେବ । ମିଶ୍ରନିଧିପାଇଲିଟ ମଧ୍ୟରେ
ଥିବା କିମ୍ବାକମ୍ବ ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର କିମ୍ବାକମ୍ବ
ସହଦାକୁ ଦେବ କିନ୍ତୁ ଛହଁର କନୋକମ୍ବ
ବର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ ଦେବ ଲାହଁ । କିନ୍ତୁ ସାଧା-
ରଣ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବ୍ୟୟ ସହିତ କିମ୍ବାକମ୍ବ
ରେ ଛହଁର କମ୍ବର ହେବ । ମିଶ୍ରନିଧିପାଇଲିଟ
ମାନ୍ୟବର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେତେ ଧ୍ୟବନ୍ତରୁ ହେଲା
କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଅମ୍ବେମାନେ ଲେଢାକମ୍ବ ଗବର୍ଣ୍ମରଙ୍ଗ
କ୍ଷେତ୍ରବାଦ ଦେଇଥିବୁ । ଏଥରେ କଳାର ଉତ୍ତରାତ୍ମକ
ବାର୍ଷିକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପରମାଣୁରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।

ଲେଖନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅତ୍ତର କହୁ ଅହାନ୍ତି କ
ସ୍ରୀମଦ୍ ଦାତାଙ୍କ ସଫେ ପରମର୍ଥ ବର ଉପ-
ସ୍ତ୍ରୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ନିଜନିଧିପତିଙ୍କୁ-
ରେ ଟାକ୍ ଦାତାଙ୍କର ପ୍ରକଳିତ ନିଷାଚଳ
ନିୟମ ବସ୍ତାର କରିବାର କନୋତ୍ତ୍ଵ କରିବେ
ଯେ ଡକାରୀ ଟାକ୍ ଦାତାମାକେ ସ୍ରୀମଦ୍ ଟଙ୍କାର
ସଦକ୍ୟ ପଞ୍ଚରେ ଅଧିକ ସଂବାନ୍ଧ ହେବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠା ଦିଲେଖ ସାହେବ ଦକ୍ଷଗନ୍ଧ ଦେଇ କହିଛି ତ
ଅପରା ମାତ୍ର ତା ଏ ଦକ୍ଷ ତାର ଦିଲେଖ ଓ ଫଳବନ୍ଦାମ୍ବ
ଦିଲେଖମାଟ ସବାକୁଆ ହେବ ।

ବ୍ୟକ୍ତ ମିଶନେପାରିଷଦର ଦିଲାବତେତରମାନଙ୍କ ଅଳ୍ପ ଦେଖିଲେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଫୁଲାଦମାନ ପ୍ରକାଶ କରୁଣ ପଥାଁ । ଅକ୍ଷାମୀ ଅଗ୍ରେଲମାର ପା ୧ ଏବଂ ୩୦ ମୋହିର ଅର୍ଦ୍ଦରେ ମିଶନେପାରିଷଦ ବାଚକ ବିଭାଗୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ନିରାକାର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲା । ଏଥରେ କେବଳ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଖା ଉପର୍ଯ୍ୟା ପଞ୍ଚାବେ ଦୟା ସବୁ ବିଭାଗୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଘୋର ଜାତି ।

କିନ୍ତୁ ପାହାଗତାର ମୂଳର ଏହି ଘଟନାମେହରୁ ମହାନ୍
ଅସିଲେ ଦେବୁ ପାହାଗତା ପ୍ରାଣଶାଶ୍ଵର ବଜା କି ଯାଇଁ ବୁଦ୍ଧର
ଆହା, ସୁଧାରାଟ ଏହି ଘଟନାକୁଠରେ ଥକା କାହିଁଏତାର
ସର ନାହାଇଲାକି ହାତ କରା ଶିବ । ପାହାଗତା କେବାରକି
କରିଲା କିଛି ଏହି ଘଟନାକିମ୍ବା ? କିନ୍ତୁ ଘଟନାଟି କରିଲାକିମ୍ବା
ବନ୍ଦମହାର କୁଟୁମ୍ବ ବସନ୍ତ ତାହା ହାମରେ ଘରକିମ୍ବାରକେ
ନାଲାଗି ଦେବ ।

ପଠା ହେଉଥାଏ ବାପକବନଦୀରେ ବସିଥିଲୁଗାରେ ଯେପରି କାଳିକ ପ୍ରସ୍ତର ଦେଖାଇ ଲୋଟିଏନ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ଦିନର ଘରେକ ଉଦ୍‌ଦିତ ଦେଖି ଅଶ୍ୱମାରେ ଅଛନ୍ତି ଦେଖାଇ ଥିଲୁଗା । ଫୁଲିଯାଏ ଆଜାର ଦୂରକାନ କାହାରଙ୍କିରେ ନମ୍ବନୀ ଅଶ୍ୱମାରେ ଦେଖିଲୁଗା । ତାହା ଅର ବିଷତ ମୋର ଶାଶ୍ଵତ ଦେଖାଇ ଥିଲୁଗା ।

କାଳେଦୂର ବନ୍ଦନାର ଶୁଦ୍ଧ ପତଙ୍ଗ ମାତ୍ର
ବନ୍ଦନାର ଦୂର ସ୍ଥାନ ନିରି ସମ୍ମରଣ ନାହିଁ
ବର୍ଷର କୋଣର ମହାଦୂର ମଧ୍ୟମ କ୍ରାତାଦୂର ପଦା
ପ୍ରସରିଲେ ଯୋଗ ଦେବା ଏବଂ କାରଣ ହେବି ।

ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର ?
ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର ?

ଏ କେଉଁ ଦୂରତା ହୁଏ ଏକାମ୍ବର ଛାନ୍ତି ପାଇଁ ଦୂର
ଜାଗାରେ ଫେରିଦେଖିବା ସବୁଦ ବନ୍ଧୁରେ । ଯେତେ
କେଳେ ଜାଗାରେକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଶ୍ଵାର, ଫେରିଦେଖିବା
ଏହି ଅବେଳା, ବୟାହକ ଅଭିଭାବ ସ୍ଥାନରେ ଚାଲାଇଥିବା,
ମଧ୍ୟ ଅବେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଏ ସମୟରେ ଜାଗାର କାହାରେ
ବାଢାଇବେ । ଅଥବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବେ । ଏହି ଉତ୍ସବ
ଫେରିଦେଖି କାହା ଗାନ୍ଧି ବିଶ୍ୱାସ ତିଥା ମାତାଙ୍କ ହରି ପା
ରିବେ ଏହି ଦୈତ୍ୟ ଫେରିଦେଖି ପାଖରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମିଳିବା ପାଇଁ ମାତ୍ରାରେ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଦେଇଣେବାବ ବାଜକର ସାଥର ଶବ୍ଦ ସୁନ୍ଦିତାରୁ ସବୀଳେ
କେତେବେଳେ ଏହି ଏକୁ କଥି ହେଉ ହିଁବୁ ହେଲୁ ଯେବେ-
ର ଜୀବନର ବିବିଧା ବହୁ ଯଠାଇଲେ । ଏଇର ଦେବ
ମାତେ ଜୀବନର ବିବିଧା ପାଇ ବାଜକର ଯେହି ଜୀବନ
ସେବକ ବନ୍ଦିଲେ । ବାଜକ ଜୀବ ପାଇ ସେବନକୁ
ହେଲେ । ଅଛୁ ନାହିଁ କଥ ଏଣ ଏଣ ଦିଲ୍ଲାହ ।

ମନ୍ତ୍ରି ପେଟ୍ରୋ କାମକ ମାଦିରପଟ ବହୁତ, ମାତ୍ରିକମାନେ
ଦିଗ୍ବିନ୍ଦିରାର କୌଣସି ଶାମମୁଖ ପାୟ ବିବିଧାର ବରନ
କାହିଁ । ଦେମାନଦର କୋତର ସ୍ଵାମୀ ମୁଣ୍ଡରଙ୍ଗାତି
ପର୍ବତ ସବୁ ହେଲା । ବରଦୁହାରିମାନଦର ଏକୁପ ବିବିଧ
ହାର ଅନ୍ତରରଣୀୟ ।

ପାଞ୍ଚରେ ସବୁଟା ପାରଖିଲେ କିମେଟ ଦ୍ୱୟାର ହେଉ
ଅଛି । ତଥାତେ ହେଉ ପାରଖିଲେ ବନ୍ଧୁଶାଳି ନାମ
ଅବେଳାକରି ଅବେଳାକରି ବନ୍ଧୁକାର କିମେଟ ଦ୍ୱୟାର ଏହି
ସମ୍ମରଣ ଏମା ଯାଇଅଛି, ସେଠାରେ ଲୋକିତର୍କୁ ଦ୍ୱୟାରଙ୍କ
ନିଃକଷା ଦେଇଅଛି । ଯାଇସୁତ୍ତମ ଫଳବନ୍ଧାଳୀଙ୍କ ହେଉ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଜିଏ ଲୋକିତର୍କୁ ତର୍ମିଳ ବନ୍ଧୁକାର ପାଇଁ
ପରମା କରିବିବ ଆପଣେ ଦେଇଅଛୁ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କେଣିଅଛନ୍ତି, ମୁଖୀଏ ଜମାବାଦ, କିମ୍ବା ପରିଚାର
ପରିଚାର କରି ଥିଲେ । ଏହି ଶର୍ପାକ୍ଷର ସେ କାହାର
ପରିଚାର କରିଅଛୁ । ଜମାବାଦ ଯେ କିମ୍ବା ପରିଚାର
କାହାର କରିବ ଏ କ୍ଷୟାଦରଙ୍ଗ ଅଧ୍ୟାତ୍ମାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରିତ
ହେଲୁ । ସେଇତିକାଳ ଜମାବାଦ ସତୋଗୀରୁ କରିବା ହାଲସକ
ଅବି ଦେବେଶର ସ୍ଵର୍ଗର ସୂର୍ଯ୍ୟର ହେଉଥାଏ, କିମ୍ବା ଜାଗା
ଜାଗାକୁ ଦେବେଶ ସବୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଥାଇବା କିମ୍ବା ସାଧୀୟ
ଜୀବ ଜୀବାକୁ କାହାରା ଦେବାକରେ ଯେତେ ମୁହଁମହିମାରେ
ହେଲୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରିବାକୁ କାହାରାକୁ କରିବାକୁ

ମାତ୍ରାମର ଶ୍ରୀ ମୋହନ କବିତାର ସମ୍ପଦ ଦେଖି ଥାଏ ।
ମାତ୍ରାମର ପତ୍ରିତ ହେଉଥିବୁ ବେଳେମାନଙ୍କ ପିଲା
କେବୁ ପରିଷକ କବିତାରେ ଅଧିକ ଟିପ୍ପଣୀ ଉପର
ମାତ୍ରାମାର କବିତାରେ ଅଧିକ ଏକ ବିଷୟରେ ଏ ପ୍ରେସ୍
ରେ ୫୦୦ ଏ ପଞ୍ଚ ମାସ ଲେଖାର ଅଛି । ଆଜି
ବେ, ଏମ୍ ମୁଖ୍ୟମ୍ କାହିଁକିରାମ ଏହି କାହା ଯେବେଳାକିମାନ
ବିଷୟର କେ, ଏହି, ଏହି, ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟର ହୋଇ
ଅଛି । କଥାକୁ କୁଣ୍ଡର ଏବଂ ମାତ୍ରାମର ପରିଷକ ଏହି
ପଦମାତ୍ରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କବିତାର ଦେଖି ଅଛି ।

ତୁ ସେହିକରଣ କରନ କୁଟ ପାଠ କରୁ
ଦେବେଶ ଅମ୍ବେଶାୟ ଏହି ଦେଖିଯ କରିଲେଇ କାହିଁ
କାହିଁ କାହାର ପାଇଁ ହୋଇ ଥିଲେଇ କାହାରେଇ କାହାରେଇ
କେବଳାହାତ ଦେଖିଲାହାତ ଏହିରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହିଁ ଏହି ପାଠକରିବାକୁ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାର ଆମେ । ଦେଖିଯ ଦେବେଶ ଏହିକାହାତ
କାହାରେ ଯୋଗ ଦେବା କରିବା କାହାରେ କାହାରେ

ଶିଖିବେବୁ ମହାପାତ୍ର । କଥାକାଳୀଙ୍କ ଜୀବିତରେ ।
ତମେ ଦୂରିଲୋକ ଏବଂ ଚକାଳୁ ଦେଖି । ଯେ କଥା କଥା କଥା
କଥାକି ପ୍ରତ୍ୟେ କଥାକି ପ୍ରତ୍ୟେ କଥାକି ପ୍ରତ୍ୟେ । କଥାକି
କଥାକି ଏବଂ ସ୍ଵରୂପ କଥାକି ଏବଂ ସ୍ଵରୂପ । କଥାକି କଥାକି
କଥାକି ଏବଂ ସ୍ଵରୂପ । କଥାକି ଏବଂ ସ୍ଵରୂପ । କଥାକି
କଥାକି ।

କାଳେ ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ପରିଚାରକ
ମେଲିଲୁଗାରେ ଆମେ ଯେତେ ମହିନେ ମହିନେ ଏହି ପରିଚାରକ

સાથે આ હિન્દુ

ଉତ୍କଳଜୀବିକା ପା ୨୨ ରଖ ମାତ୍ର ସନ୍ ୧୮୮୯ ମନ୍ଦିରା ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେଡ଼ ।

ମହାତ୍ମା !

ଅବରତ ହେଲୁ ଯେ ବାବି କିମ୍ବା ଚର୍ଚିବା
ହାଟକୁ ସର୍ବାଶ୍ଵ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଦାଟର ଭୂମି
ପ୍ରତିବଦଳରେ ଚର୍ଚିବା ଠାକୁରୀଙ୍କ ହୁର୍ଗାୟର
ମଞ୍ଜଳକୁ ଆବାଶ ଦାଲ ଲଜ୍ଜବରେ ମା ୧୦ ଟଙ୍କା
ଭୂମି ଦେବୋତ୍ତର ସ୍ଵରୂପ ଖଣ୍ଡାଇବା ନିମିତ୍ତ
ଦୀନକୁ ଉଦୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି,
ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସ୍ଵରଣ ଅଛି ବାକିର ଭୂତ-
ପଦ ଉଦୟିଲଦାର ଜୀବାଥ ବାବୁ ହାଟକୁ ସର୍ବାଶ୍ଵ
ଭୂମିରେ କରିବା ନିମିତ୍ତ ହାଟ ନିକଟଲାଗି ଏକ
ଦୃଢାବନ କର ଉଦୟରେ ବରଗୁମାନ ଲଗାଇ
ସ୍ଥଳେ ୫ ସୋଟରେ ବେଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସର
କରିବାଲାଗି ଅନ୍ତରକ ଦେଇ ନ ସ୍ଥଳେ ମାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଦୟିଲଦାରଙ୍କ ଅମଳଦାରରେ ବେ-
ଶ୍ୟା ସେହି ଦରା ମଧ୍ୟରେ ଘରକାତି କର
ପାଠେଇଲ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରୁଥୁବୁ ବେଶ୍ୟାଙ୍କୁ ସାବକ ଶୁଣିଲୁ ଉଠାଇ
ଦେଇ ହାଟକୁ ଦୁଷ୍ଟାର ଅନ୍ତରେ ସର୍ବାଶ୍ଵ ଭୂମିରେ
ହାଟ ଦୂରମୁଖେ କଳପାରେ ଯଦି ଭାବା ନ
ହୁଏ, ଠାକୁରୀଙ୍କ ପ୍ରତିବଦଳ ଭୂମି ଦିପ୍ତାଗଲେ
ହାଟ ସେହିପର ନାଲାୟକ ପତିଯୁଭୁମିରେ
ଦେଉଥି ସେହିପର ପତିଯୁ ଭୂମିରୁ ଦିଆଯାଇ
ହାଟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅନେକ ପତିଯୁଭୁମି ଥାଇଁ
ଅନେକ ଦୂରରେ ଗରବ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଆବାଦ
ଅନ୍ତରେ ଭୂମି କାହିଁକି ଦିପ୍ତାଯିବ, ବୋଧହୁଏ
ଠାକୁରୀଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ଗଠ୍ଟ କରିବେ
ଉଦୟିଲଦାର ଭୂମିରେ ପତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ କରି
କାଳୁ ସହଜମାର୍ଗ ଦୁତ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ବିନୟର ସହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥୁବୁ ସନ
୧୯୭୭ ମସିହା ଜା ୨୬ ରାତ୍ରି ଅକ୍ଷ୍ୱାତରରେ
ସୁପରଫିଶ୍ରେଣୀ ସାହେବ ବାକି ରାତରମାନଙ୍କ
ପଥରେ ଯେଉଁ ଘୋଷଣାପତ୍ର ପ୍ରବର କରିଥିଲେ
ଏହି ସେହି ବୋଷାପତ୍ରହାର ରାତରମାନେ

ଦ୍ଵାରା ହୋଇ ମୁଣ୍ଡାଳ ତୁଣେମାର ଲଟା
ଜିଜିଲ୍ କାଣ୍ଡ ବୁନି ଆବାଦ କର ଛହିର ଉଦ୍‌
ବରା ବତାର ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବୁନି ଦେ-
ବେ ଉଚ୍ଚର କରିବାକୁ ରୀତାସର ଲୋପ କରି-
ବା କିମ୍ବା ନାୟି ଓ ଧର୍ମର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ
ଆମୁମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ୍ୟ ନନ୍ଦିଶ୍ଵର ବାବୁ ଓ
ଜଗମୋହନ ବାବୁ ଓ ସୁପରଫେଣେର୍ଷ ସାହେବ
ଏହି ପ୍ରମାଦର ସଂଗ୍ରହ ଧକ ପରିଚାର ଅବଶ୍ୟ
ଭିଷିରହୋଇ ନରବ ପ୍ରଜାକର ରୀତା ସୁନ୍ଦର
ଚିରକାଳ ନିଭିତ୍ତି ବାହାଲ ରଖିବା ପଞ୍ଚରେ
ସୁନ୍ଦର କର ପ୍ରକାଶ ରାଜନ ହେବେ ।

۹۸ | ۹ | ۷۹

✓ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଆମୀ ମର୍ମମାର୍ଗ ଠା ୧୯ ଦିନ ସୁନ୍ଦର ଲେଖନରେ
ବେଳ ସଂଖ୍ୟା ସମୟରେ କଟକ ଶାସନକୁଳ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଓ ଭୟକର ଅତ୍ୟାଗ୍ରହ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ସମ୍ମାନନ୍ଦ
ହେଉ ନିପ୍ତାର ପାଇବା ନମନ୍ତ୍ରେ ବସନ୍ତ ସେହିକାଳେ
ଅବଶ୍ୟକତାରୁ ଥିଲେ ଏବଂ ବସନ୍ତର ପଠାଇବା ଉଚିତ ପରିସ୍ରେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମାରଣା ଦରଖା ପାଇଁ ଏବଂ କଟକ ନିରନ୍ତରିତ
ପାଇଁ କାଳୀ ଅପରାଧୀ କରେବା ଏବଂ ସେହି କାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦାତାମାନଙ୍କ ଅକର୍ତ୍ତ୍ଵାନ୍ୟ ଅଛକ ବନ୍ଦୋବସନ୍ତ ଦେବା ନମନ୍ତ୍ରେ
ବେଶ୍ୱର ଦରଖାସ୍ତ ବନ୍ଦୀମେନ୍ଦ୍ରିୟ ପଠାଇବା ଉଚିତ ହେବ,
ତହିଁ ର ଅକର୍ତ୍ତ୍ଵାନ୍ୟ ନମନ୍ତ୍ରେ କଟକ ବନ୍ଦୋବସନ୍ତ ଦେବାରେ
“ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣମୟୀ ମିଶ୍ର” ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶକ ସବୁ ଅତ୍ୟାକାର
ବନ୍ଦୁଶିଳ୍ପୀ : କଟକ ସହର ବାନ୍ଦିବା ଶାସନମାର୍ଗର ପ୍ରକାଶକ
ମାନେ ଏବଂ ନିରନ୍ତରିତିପାଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଲେଖନାକେ
ରହିଲିବା ଠା ୧୯ ରଖି ମର୍ମ ସୁନ୍ଦର ଅପରାଧ ବେଳ
ସମୟରେ କଟକ ରୈବନସା ବନ୍ଦୋବସନ୍ତ ଦେବାରେ
ଦୟାକାର ହେବେ ଏହିତ କବେଦନ ହେବ ।

ଏହା ହାର ସମୟ କେପାର୍ଟିମେନ୍ଟରେ ରମାନନ୍ଦ ଚାଙ୍ଗାରତ୍ଥୀ
ଯାଉଅଛି କି ଅଛି କଟକ ମିଲିନିବିହାରରୁ ମିଲିନିବିହାର
ଦଶିବାର କିସ୍ତ କଲ୍‌ଯାନିଅଛି କି କେବେ ସରକାର ହାତରୁ
ସେତେ ଅଧିକ ସେ ସମୟ ଉଚ୍ଚ କଥା କଥା କଥା କଥା
କରାଯାଇବା କିଛି ମାୟଳ କି ଧିମି କଥା ସବ ହାହଁ କେବଳ
ସମୀର ବନ୍ଦାର ଓ ବ୍ରେକାନାନନ୍ଦାସ ସରକାର ଦଶିବାର
ମାନେ କି ବେମାରେ ସେତେ ମାନ ଉଚ୍ଚ କଥା କଥା କଥା

କ୍ଷେତ୍ର ଟ ୧୯ାରେ ପାଇସେସ ସେ ୧୦ ଲିଙ୍ଗାବ୍ ହଜବେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସକାରାତର ଏହି ହଜାରେ ହୋପାତିମାନେ
ଏଥେବୁ ତଣ୍ଡି ଦାରମାନବାବୁ ପେଟେ ଦିନରୁ ହେଉ
ଟ ୧୫କାରେ ସେ ୧୦ ର ହୃଦୟ ପାଇସେସ ଦେଇଥିଲେ
ବାହା ସେପରି ହୁତ୍ରୀବା ଡାକ୍ତରିମାର୍ତ୍ତ ସଂଖ୍ୟାମୂଳୀ ।

(Sd.) G. E. MANISTY,
V. C.

କୌଣସିର ଉତ୍ତମକାମ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ଘର୍ଷଣ ହୁଏ
ନିମନ୍ତେ ମୟିକ ଓ ଅର୍ଜୁବା ଦେବତାରେ ଚନ୍ଦେ ଦେଇ
ମାଟ୍ଟର ଅବଶ୍ୟକ । କର୍ମିବାଣିମାନେ ହାତ ଘୋଷିବା
ବନ୍ଧୁଯକ ନିର୍ବିନ୍ଦୁପଥର ପ୍ରଲାପ ବ୍ୟକ୍ତ ଅବେଳାପଥ
ଆସିଥାଏ ତଥାପି ପଠାଇବେ । ସେଇମାନେ ପ୍ରବେଶିବା
ଦୟାକାର ଭାଈସି ହୋଇବାହାନ୍ତି ହେମାଦ୍ରିକର ଅନ୍ତରଦେଶ
ପଢ଼ ପଠାଇବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହାହଁ । ପ୍ରାର୍ଥନାହେଉଛି-
ବର୍ଷକ ବା ସକଳଟ ହେବାର ବାହୁଦୟ । ଏ ବନ୍ଧୁପଥର
ନିର୍ବିନ୍ଦୁପଥ ପଠାଇଲେ ଭଲ ହେବ । ପଠିମାତ୍ର କାହିଁ
ଅପରାହ୍ନରେ କର୍ଣ୍ଣିରେ ନକାମକୁ ପଠାଇବାର ହେବ ।

Hrushikesh Rautaraya
 ୧୯—୨—୮୨ } ମହାକାଳ ପଣ୍ଡିତଙ୍କଙ୍କ ଲେଖନର
 } ସ୍ଵର୍ଗରେ

NOTICE.

A large Pucca Terraced House with large compound belonging to the late Babu Sham Chand Nath situated on the west side of Biddadhar Tallow at Toolspore is for sale. For price and further particulars apply to the Revd. W. MILLER Cuttack.

Cuttack,

The 12th March, 1882.

ବିଦ୍ୟାପନ ।

ମୁଢ଼ ବାହୁ ଶାମ କଣ ନାଆର ଏହି ପତା ହୋଇ
ଏହି କି ପାହା ବୁଲାଇଯୁଗର ଦିନାକାର ତଳାର ପଟ୍ଟିଲା ରଖି
ଦିଲାଇଯୁଗ ତାହା କଣ୍ଠେ ହେବ । ଯାହାର ବିଶିଷ୍ଟାତ୍ମ
ବାଜାଆର ସେ ଶ୍ରୀପୂଜ ପାଇଁ ନିଲାର ସାହୁବଳ ନବକଟରେ
କଥିବ କଲେ ମୂଲ୍ୟ ଓ ଅଧିକାରୀ ବଣ୍ଟୟ ତାଣି ପାଇବାକେ ।

১৪৮

ପା ୧୨ ରଖିମାର୍କ ଟଙ୍କାପାଇଁ

NOTICE.

Wanted a second master on Rs 15 per mensem for Dhamnagar Middle Class English School in Bhadrak Sub-Division. Preference will be given to him who has passed the Calcutta University Entrance Examination. Apply to the Secretary Moonshi Molna Mahamad Mayurue Hak within the 15th April, 1882.

22-3-82. } By order
Dwarka Nath Ghose
Sub-Inspector of schools,
Bhadrak.

INDIA GENERAL STEAM NAVIGATION COMPANY LIMITED

SOHOENE, KILBURN & CO.

Managing Agents.

CHANDBALLY LINE NOTICE.

The steamers "Curlew" and

"Bassein" will leave Calcutta for Chandbally every Wednesday and Saturday, and start from Chandbally for Calcutta on Fridays and Mondays respectively.

4th Fairlie Place } (Sd.) G. J. Scott,
Calcutta. } Secretary.

"DEXTEROUS"

Notice is hereby given that the wrecked Barque "Dexterous" and all articles Provisions &c. pertaining thereto will be sold by public auction at the beach opposite the Circuit Bungalow on the 10th day of April, 1882. Auction commencing at 7 A. M.

Pooree, } F. I. V. MINCHIN & Co.
15 March, 1882. } Agents Lloyds, London.

ଗର୍ବ୍ଲୁମେଷ ସିଲୋନା ଫେରୁପିତକୁ।

ଏହା ଚାରଦେଶରେ କୁରାଜାନବର ଯତ୍ନରେ କରୁଥିଲା କୋଣ ବନ୍ଦରର । ବନ୍ଦରର ପ୍ରଧାନ ଉପାଧି ରହିଥିଲା ଓ ବେଶୀ ଲକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ବେଶୀ କୁରାଜା ବନ୍ଦରର ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ବନ୍ଦରର ମନ୍ଦିର ଅଧିକରଣ ପାଇଁ —
ବାବମାନୁର ରହିଛି । ଅଧିକରଣ ପାଇଁ —
କାମମାନୁର ରହିଛି ।

ମୂଳପାଠ ।

ମହିର ପଦକରଣହୋବେଇ	୧୦୫	କଲ୍ପନା	୩ ୨୮
ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦର ପାଇଁ ବନ୍ଦରାୟ	-	-	୩ ୯୮
ବାବ ବନ୍ଦରାୟର ରାସ୍ତା	୧୫୭	"	୩ ୯୮
ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦର ପାଇଁ ବନ୍ଦରର	-	-	୩ ୯୮
ବାବ ସୁରତର ଦାର	୧୫୭	"	୩ ୯୮
ମୋଲବତ୍ତର ବୋାଟ	-	-	୩ ୯୯
ଚନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଦ୍ଧର୍ମ	-	ଚନ୍ଦ୍ରର	୩ ୨୮
ମହିର ବାବମାନୁର ବାବ ଶିର	-	କଲ୍ପନା	୩ ୯
ବାବ ବିଷମାନୁର ବୋାଟ	-	-	୩ ୯
ମୂଳପାଠ ଦେଇ ।			

ବ୍ୟାପକ ମନ୍ଦିର

ଶାପୁତ୍ରିକଷମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ ୧୭ ଲ

ପ ୧୯ ଲା

ଜାନ୍ମ ମହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିତ୍ତ ମେହିତା । ମ୍ରୀତ୍ୟୁତ୍ୱ ଏକହୃଦୟ ସାଳ ପନ୍ଥାର

ମୂଲ୍ୟ	ଆଗ୍ରିମ	ବିଲ୍ୟୁ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ତାତ୍କାଳିକ	ଟ ୦୫	ଟ ୧୯

ମର ପନ୍ଥାରର ଉତ୍ସୁକ୍ତ ଲଙ୍ଘନରେ ପ୍ରଗତି ହୋଇଅଛି କି ସବୁ ଗୁର୍ଵ ଏତିଥିରେ ଦେବ ପଞ୍ଚାବର ଏବଂ ସବୁ ଆଲପ୍ରେତ ଲାପ୍ତିର ଭାବରପରିମିତ ଲେଖନେରେ ଗବର୍ଣ୍ଣର ନିୟମକୁ ଦୋହାର ଅଛନ୍ତି । ଏ ଦୂରେ ଯୋଗ୍ୟଲୋକ ଅଟକୁ ଏବଂ ଏକହୃଦୟରେ ଅଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରସ୍ତର କର ଅଛନ୍ତି । କାର୍ଯ୍ୟବାଗ୍ରମୀନେ ଏଥର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବାରେ ଯଥି ଛୁଟି କରିବେ ଏଥର ଭାବା ଦେଇବାକୁ କାହା ରହିଲା ।

କବିଶପରଗଣାର ଏକହୃଦୟ ଜଳ ଶାପୁତ୍ରି ମାନ୍ଦର୍ଶନ ସାହେବ କି ସେ ଏକିଲାର ଧୂରଜକ ଅଟକୁ ସମ୍ମତ ହାଇବୋର୍ଡର ଜଳ ନିୟମକୁ ହେବାର ସମ୍ବାଦ ଶାରୀ ଏଠାଲେକେ ବଜା ଅନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ହାଇବୋର୍ଡର ଜଳ ମରିଷାଦେବ ରାମାସର କୁଟୀ ନେବାକୁ ଗାହାକ କର୍ମରେ ଓହେନେଲି ସାହେବ ଏକହୃଦୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶାପୁତ୍ରି ମାନ୍ଦର୍ଶନ ସାହେବ ଅଭିଭକ୍ତି ଲଜ୍ଜାହୃଦୟ ଛିମାସ ନିମିତ୍ତ ନିୟମକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସାହେବମହୋଦୟ ଶାପୁତ୍ରି ହାଇକୋର୍ଡରେ ବାହାଲ ହେବେ ସମସ୍ତକିରଣ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା । ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ ବିରକ୍ତି ଅଟ ଦେଖିବାରେ ଅସା ।

ଏହାହାର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାଦକ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି ଅଗମୀ ତେଣୁ ମାସିତାରୁ ଶିକ୍ଷକ

ଅବଧାନ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାକଳ ପଥରେ ଦର୍ଶନର ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧ । ଓ ଭାବମୂଲ୍ୟ ୩୦୦୦ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଅଗ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ ବିନା କେବଳ ପଦିକା ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୋମାନେ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଖି ବଜା ଅନନ୍ଦିତ ହେଲା । ଏବଂ ଦର୍ଶା କରୁଥିଲା କାହାକୁ ହିତ ନିମିତ୍ତ ଏହା ଦୋହାର ସେମାନେ ତହିଁର ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ଫଳ ଭ୍ରେମ କରିବାକୁ ଅପ୍ରସର ହେବେ ଭାଲୁକରିବାରେ କୁମାରବେଳୁଶାନାଥ ଦେବକର ପଦିକା ଅଟଇ । ଅଭେଦ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିୟମକୁ ନିମିତ୍ତ ଅମ୍ବୋମାନେ ଭାବାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉ ଅଛୁ ।

ଲହୋରର ହିନ୍ଦୁମାନେ ହିନ୍ଦୁଶାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଦାନର ନିୟମ କରିବାକାରିଣ ମାନ୍ଦର୍ଶନ କରିବାରେ ବେଳେ ନିମିତ୍ତ ଏବଂ ବିନାକରିବାକାରିଣ ଏବଂ କିମ୍ବଲମାନ ଏବଂ କିମ୍ବାର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ କିମାଗର ଦର୍ଦ୍ଦଶାର ଧୂମ୍ରି କର ଅସ୍ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟରେ ଅବସ୍ଥା ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଭାବା ପ୍ରକରଣ କର ନାହାନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିନ୍ଦୀ ଶାପ୍ତା ତହିଁର ଏବଂ ଦେବନାଗର ଅନ୍ଧର ଆରକ୍ଷ ଅନ୍ଧରାତ୍ମାରୁ ଶିଖିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ସବଳ ଏଥରେ ତେମନ୍ତ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ସାକେବିବ ତିହାର ଅଛି । ଅବେଦନକାରୀମାନେ କହିଅଛନ୍ତି କି ସେବେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସବାରେ

ଦର୍ଦ୍ଦଶା ନିଶାନ୍ତ ରଖିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଅର ରଥାପି ଏପରି ବିଧାନ ଦେଇ କି ପହିଁରେ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ହିନ୍ଦୀଶାରେ ଶିକ୍ଷା ଲୋକ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ଅମ୍ବୋମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ସେ ଭାରିରପରିମିତ ଏବଂ ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ଦର୍ଦ୍ଦଶା ହିନ୍ଦୀଶାକୁ ଦିଲାବେ ଅଧିକ ଜାଗନ୍ତି ଏବଂ ଅଦର କରନ୍ତି ; ଭାବା କରେଶାର ଭାବା ହେଲେ ସବାଧାରିବାରେ ବିଶେଷ ସୁବିଧା ଦେବ ଦେବକ ସରକାରୀ କର୍ମକାରିମାନେ ଅଧିକା ଅଧିକରଣ ରାଜମନ୍ତ୍ରିତ ଦର୍ଦ୍ଦଶା କାଗ୍ରତ ଭର ରଖିଅଛନ୍ତି । ଦର୍ଶା ହୁଅର ଦର୍ଶାରସାହେବ ଆବେଦନକାରୀର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରାହ୍ୟ କରିବେ ।

ବାରୁ ଦରେକୁଷବାର ଥରେ ଗଭିରାର କୁଳଥାର କୁତୁଦିନ କୁର ଭୋଗ କରିବାକୁ ଅଧିକା କର୍ମକୁ ଫେରି ଅସ୍ଥିରାତ୍ମା ଏବଂ ଗତିକାର ସ୍ପ୍ରେଶ୍ୟକ ସିରପ୍ରାଦାର ପଦ ପୁଣି ଜୀବ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଦରେକୁଷବାର ବାରୁ ସୁଖ ଶତ ଅନନ୍ଦିତ ଦୁଃଖରେ ଅଧିକ ଦୁଃଖରେ କରିବାକୁ ନାହା ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ପ୍ରେଶ୍ୟ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଲୋକ ଦିବେତନାରେ ଏବଂ ସିରପ୍ରାଦାରକୁ ସମାନ ଦେଇନର ଅନ୍ୟ ସିରପ୍ରାଦାରାରେ କରିବାର କରିବାରେ ଭାବା ସାମାଜିକ ବୃତ୍ତିର ଅଗମ୍ୟ । କିମ୍ବା ହୁଅର ଦେଇବେଲେ ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକ ନେଇ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହେବେଲେ ଠିକ ବିପଣ୍ଣର ମଧ୍ୟ

ଦେଖାଯାଏ କାରଣ ବାଲେଶ୍ଵର ହେଉ
ବିଷମ ବାହୁ ବୃକ୍ଷତନ୍ତ୍ରମାହାତ୍ମିକୁ ସିରସ୍ତାବାର
ମନୋଜୀବ କରିବାର ଶୁଣୁଆଛି । ବୃକ୍ଷ ବାହୁଙ୍କ
ଯୋଗତା ବଚୁନରେ ଅମୂଳାନନ୍ଦର କରି
କହିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ ତାହାଙ୍କପର
ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଦିନର
ଦୂରମ କର୍ମଶ୍ଵରମାନେ ସାହେବଙ୍କର ନିଜ
ଅଧିକରେ ଥରୁଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ମୟରୁ କାହାରିବୁ
ପଣ୍ଡା ସ୍ଵରୂପ ନ ରଖିବା ଅଛିନ୍ତି ଅନ୍ୟାୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସରଳେକଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷି
ଅନ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟଲେବ ଦାଣ୍ଡରୁ ଥଣ୍ଡି ସାହେବ
ମହୋଦୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚ
ଟ ଲୈଶସ୍ୟ ଛାବ କରିଅଛି ତାହା କଦାଚ
ସରକାରୀ କର୍ମୀର ଅନ୍ତକୁ ନୁହଇ । ଅଧିନିଷ୍ଠ
କର୍ମଶ୍ଵରମାନେ ଥରିବୁ ଥର ଏପରି ନିରୂପାତ୍ମି
ହେଲେ ସରକାରୀ କର୍ମ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୁ
ମାଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଟ ଏହା ବିଶ୍ୱର କରିବାର କରିବ ଥିଲା ।

ଅଂଶ ଭାକୁରୁ ଫେର ନେଇ ପାଇବ । ଟଙ୍କା
ଜମା କରିବା ଏବଂ ଫେରାଇ ନେବାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତୁ
ସବ୍ଧା ଦେଇଅଛି କୌଣସି କ୍ଲେଶ କାହିଁ ।
ଆମେମାକେ ଥଣ୍ଡା କରୁଁ କି ସବସାଧରଣ
ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାର ଏହି ସବଧାକୁ ମାଝମରେ
ଆପଣା ପ୍ରୟୋଜନରେ ନିଯେତା କରିବେ ଏବଂ
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା କରିବ ସେ ଅନୁକାଳ-
ରେ ଉହିଁର ଘଲ ଦେଖି ଆକାଶ ହେବ ।

ଜେଲିନୀସୁସ୍ଥ ଅକଗର ଦେଲୁ ସେ ବଳ
ବାଣୀର କନ୍ମାନେ ମେଳିକର ଜାଗା ଉପଦ୍ରବ
କାହିଁ କରିଥିଲୁଛି । କନ୍ମାନଙ୍କ ଘରର ବାରଶା
କୁଳଟାକାମକ ଅରୁ ଏକ ଜାଗାୟ ଲୋକ
ହୋଇ ଥିଲୁଛି । ଏହି କୁଳଟାମାନେ ଗଲ
କେତେ ବର୍ଷରୁ କଳାଚାରୀରେ ବସନ୍ତ ଦର୍ଶନ
କମଳଃ କନ୍ମାନଙ୍କରେ ଅପଣା ଅଧିକାର
ଦୟାର ଦରୂଥିଲୁଛି । ଏଥରେ କନ୍ମାନେ
ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଏକଶବ କଥୁଳିଶ ପ୍ରାମ ଲୁହ-
କର ପ୍ରାୟ ଏକକଳେ ଟକାର ସମ୍ମତି ଅପଦରଶ
କରିଥିଲୁଛି ତିଲୁ ଆର୍ଦ୍ଧର ଘର୍ଯ୍ୟ ସେ କୋ-
ଶବ ସୁରୁଷ ସୀ କମ୍ବା ବାଲକର ଘରରପ୍ରତି
ଦିଲ୍ଲାମାତ ଆଦାଇ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣାଯାଇ
ନାହିଁ । ଲୁହ ହୋଇଥିବା ଦ୍ରୁଦ୍ୟ ମଥରୁ ପ୍ରାୟ
ଟ ୧୦୦୦୦ କା ମୂଲ୍ୟର ସମ୍ମତି ଏକମଧ୍ୟର
ପୁନଃ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲୁ ଏବି ଉପଦ୍ରବ ଜାନ୍ମି
ବସନ୍ତରେ ସ୍ଵବଳ ଉପାୟମାନ ଅବଲମ୍ବନ
ହେଉଥିଲା ।

କଳାହାଣ୍ଟୁର ଯେଉଁ ଗୋଲମାନ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ
ଡେଶ ସୌମାରେ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା କାରଣ ଏଠାରୁ
ଧୂରସ ପଳକନ ପ୍ରେରଣ ଦେବା ମମାଦ ଅମ୍ଭେ
ମାନେ ଏଥୁପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁଁ କଜଙ୍ଗର ଉପ
ରଲାଖିତ ଉପଦ୍ରବ ପାହାହୁଁ ଫଳ କି ନ
ନିଷ୍ଟ୍ୟ କିଛି ନ ଧାରୁଁ କାରଣ କଳାହାଣ୍ଟୁର
ସଜ୍ଜଗତ ସଭାରେ ମୃତ ଶକ୍ତାର ପ୍ରକୃତ ତୁ
ଜାରି ସନ୍ଦ୍ରାନିକ ମଧ୍ୟରେ ହିବାଦ ହେବାରୁ
ପାହା ଜାବ ହୋଇଥିଲା । ଅନୁମାନ ହୃଥକ
କଜମାନେ ଏହି ଶାନ୍ତିରକ୍ଷାର ଅବସ୍ଥାକୁ ଅପରାଧ
ଅଭିଷ୍ଟ ସାଥନର ଶୁଦ୍ଧକାଳ ମଣି ମାତ୍ରିତ୍ତିନେ
ପାହା ହେଉ ଉପଦ୍ରବ ଶାନ୍ତ ଦେଇପରି ଜଣା
ଯାଏ କାରଣ ତାହା ହେଉ ନ ଥୁଲେ ଏ
ଅଛକରେ ଅନେକ ଉତ୍ତାବଥା ଶଶୀଯାତ୍ମାନୀ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦନରେ ନିଷ୍ଠାବି ହେଲା । ସେ ପଞ୍ଚାବ ଏଲ-
କାର ଜଗେ ତେସୁଟୀ ବନିଶନରୁ ଥିଲେ ଏବଂ
ସନ୍ମ ୧୯୫ । ୮୦ ସାଲରେ କେନରଳ
ସବର୍ତ୍ତକ ସଙ୍ଗରେ ଶତଶାୟ ବାର୍ଷ୍ୟରେ କାହା-
ଲକୁ ପ୍ରେସଟ ହୋଇଥିଲେ । ଖୋଲାରେ
ଏବଂ ବର୍ଷର ପେଇ ଥୈଲେ ଭାବରୁ ତାହାକୁ
ନାମରେ ଉତ୍ତରାଜ ଏବଂ ବଳ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବର
ଅର୍ଥ ଗୁହଗର ଅଛିଯୋଗମାନ ହେଲା । ଏଥର
ବିନ୍ଦର ନିମିତ୍ତ ଏବଂ କମିଶନ ବୈଲ ଏବଂ
କବ ପୁନା ଜୋବାନବଳୀ ଲଭ୍ୟାଦ ହେଲା
ମଧ୍ୟର ମୋବଦମା ଉତ୍ତରମ ପ୍ରଣାଲୀରେ
କିନ ଥିବାରୁ ରହିବେଳ ଏବଂ ଆଉ ଅରେ
ମାରଦମା ଡକାଇବାରୁ ଉତ୍ତରମ ହେଉଥିଲା ।
ମାତ୍ର ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ମନ୍ଦବାର ସମ୍ମାନା କ
ଦେଖି ଗବର୍ନ୍ମମେଖ ଲଣ୍ଠିଯା ତାହାଙ୍କୁ ଖଲପ
ଦେଲେ । ତାହାର ଉପରେ କୌଣସି ଅଛି-
ଯୋଗ ପ୍ରମାଣ ନ ହେବାରୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର
ପୂର୍ବ ସରକାରୀ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଶଂସନାୟ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ଗବର୍ନ୍ମମେଖ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଂପ୍ରେଣ୍ଟର
ଫୁରୁମ ରହିବ ବିଲେ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ମହାଦ
ଦୟାତ୍ମକ ଜେବାରାତ୍ମକାରର ଅଭିଭୂତ କନି-
ଶଳର ପଦରେ ନିଷ୍ଠାବୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଶାନ୍ତି ପଦ ଦୂର୍ଭି ପାଇବେ କୋର କମର
ହୁଅର । ଦୟାତ୍ମକାର ଖଲପ ପାଇବାରୁ
ଲହୋରରେ ମସଲମାନମାତ୍ରେ ଭାଣ୍ଡ ଧ୍ୟାନ
ରେ ଜନବଳ ରୁଷପ୍ରଶାସନା କରିଥିଲେ ଏବଂ
ପଞ୍ଚାବର ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ହେତେ ପ୍ରାନର ମସଲମା-
ନମାକେ ମଧ୍ୟ ଏହୁପରି କରିଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତଵରେ
ଦୟାତ୍ମକାରଙ୍କର ଭାବାର ସାଧାରଣ ଅନନ୍ଦର
ବିଷୟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଗବର୍ନ୍ମମେଖଙ୍କର
ଅଜ୍ଞରେ ସମ୍ପ୍ରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଏପରି
ସାଧାରଣ ଭାବରୁ ଜଣା ଯାଏ ସେ କୌଣସି
କନ୍ଦରୁରେ ପଢ଼ ଦୂର୍ଭ ଲଭ୍ୟାଦରେ ।

କଲାକାରୀ କଣ୍ଠବିଦ୍ୟାକପୂର୍ଣ୍ଣ ବାହିକ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲଞ୍ଚିତିପରିବାର ବନ୍ଦଗା।

ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରିପକ ପ୍ରତିକଳା ଦାନାଦୂର
ଦଳକଳା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ରୂପରେ ଅଟେ ।
ଗପ ଉପାୟ ପ୍ରଦାନ ସାହରେ ସାହେବ ମହୋନ୍ତି
ଦୟା ସେଇଁ ବଜୁଗା ବରାହମୁଖେ ରାତ୍ରା ଏମନ୍ତି
ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଓ ଛତ ମନ୍ତ୍ର ରାବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏବଂ ତହିଁରେ ବଜୁଗାର ହୃଦୟାମନୀ ଓ
ଦ୍ୱାରକା ଏହି ଅସାଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା

ପେଇଁ ମାନେ ତାହା ପାଠ କରିଥିଲୁ ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ଧଳ୍ୟ କହୁଅଛି । ତେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର
ବଜ୍ରତାର ମର୍ମ ଭାଗନ୍ତରରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା
ସହି ନୁହଇ ସୁନ୍ଦର ଅମ୍ବେମାନେ ତହିଁରୁ
କରି ହୋଇ ତହିଁର ସାରବଦ୍ଧାମାନ ପାଠକ-
ମାନଙ୍କ ଜଣାଉ ଥାଏ ।

ଲଞ୍ଜ ବିପନ୍ନକୁ ଏହି କଳୁତାଟ ବାସୁଦରେ
ଭାରତବର୍ଷର ଶିଶ୍ବ ସଙ୍ଗକରେ ଜାହାନର
ମନ୍ଦର ବିଧାରୀ ଅଟଳ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବସିଥିବା
ଶିଶ୍ବ କମେଜଳ ନିୟୋଗ ଦିଷ୍ଟପୁକ ନିର୍ବାଚନରେ
ସେ ସମସ୍ତ କଥାର ଉତ୍ତରିଖ ହୋଇଥାଏ ଏହି
କଳୁତାରେ ଭାରତର ବେଳେକ ପ୍ରସଂଗ ଥିବାରୁ
ଜଣାଯାଏ ସେ ଏଠାର ଶିଶ୍ବ ଦୃଢ଼ ବିଷ-
ସ୍ତ୍ରୀରେ ସେ ଏକାନ୍ତ ଭାବୁକ ଏବଂ ଏକଥା
ଜାହାଜ ମନ୍ଦରେ ସବ୍ଦବା ଜାଗ୍ରତ ରହିଥାଏ ।
ସେ ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ତରିଖ କର
କହିଲେ ବି ଏହା କେବଳ ପରିଷାକାରୀ ସଭା
ଅଟଳ ଶିଶ୍ବାଜାନ ସରୀ ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ବିଲୁପ୍ତର
ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ପରି ଭାରତବର୍ଷୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପୃଷ୍ଠାବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଲାଗୁ । ତାଙ୍କ ଓ
ମେମ୍ ଶ୍ରେଣୀର ଶିଶ୍ବ ସମଜର ସେ କହିଲେ
ବି ଏପରିବାର ଶିଶ୍ବ ଲାଭ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିକ
ସମ୍ଭାବ ବର୍ତ୍ତକୁ ବର୍ଷ ଦୂର ହେଉଥାଏ ସର୍ବ
କଳୁ ଦେଶର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଭୁଲନାରେ
ଅବସ୍ଥା ଏମାଜଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାଗ । ଅଥ
କାଂଗ ଲୋକଙ୍କ ଶିଶ୍ବ ନିମିତ୍ତ କୌଣସି ଉପାୟ
ହୋଇ ଲାଗୁ । କୌଣସି ଦେଖିପରି ଏପରି
ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶେରମାୟୀ ଅଟଳ ଏବଂ ଶିଶ୍ବର
ଓ ଅଣିଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟରେ ଏହାଦୁଃଖ ପ୍ର-
ଦେବ ରହିବାର ଉଚିତ ନୁହଇ । କିନ୍ତୁ ଏ
ପ୍ରତ୍ୟେବ ବିପରି ଯୁଝ ମିଳ ଏବଂ ବିପରି ଦେ-
ଶେର ରଖା ଶିଶ୍ବର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀକ-
ମାନେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଶ୍ବ ପାଇବେ ? ଏଥାକୁ
ଲଞ୍ଜ ରପନ ବୋଲିଛି ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ
ଶିଶ୍ବର ଉପାୟ କରି ଦେବା ବହୁବ୍ୟା-
ସାଧ ଦ୍ୟାପାର ଅଟଳ ଗବ୍ରେମେନ୍ଟର ଅବସ୍ଥା
ଏପରି ନହିଁ ସେ ସେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟଥୀ ଯୋଗାର
ପାଇବାକୁ । ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ପଚାର ସାହାଯ୍ୟ
ଏଥିବ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ । ଏହି ଉପାୟରେ
ଇଂଲଣ୍ଡରେ ବିଦ୍ୟାଶୀର ଦୃଢ଼ ହୋଇଥାଏ ।
ସେବେବେଳେ ଇଂଲଣ୍ଡବାବିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରାତ୍ମା ଧରା କି ଧୂଲେ ଭେବେବେଳେ
ଧୂକା ସେମାନେ ବିଦ୍ୟାଶୀର ବସ୍ତାର ପରିବରେ

ସାହାୟ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ଧମା ଲୈବଳୁ
ସଂଖ୍ୟା ଭାଗୀ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେ
କିମ୍ବାର ଲୈବଳୀରୁ ସ୍ଵଦେଶୀନ୍ତରୀଗ
ବଦାନ୍ୟତା ପ୍ରଭାବ ଗୁଣରେ ଭାଗୀ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗ
ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ । କେବଳ ଗବ୍ରୀ
ମେଘ ଶିଶ୍ରୀର ସହ ଭାଇ ଅଧିକା ଭାବରେ ନେଇ
ଥିବାରୁ ସେମାନେ ସେତେ ଅଧିକ ସାହାୟ୍ୟ
କରି ପାରନ୍ତେ ଆହା କରି ନାହାନ୍ତି । ଯାହା
ହେଉ ଏବିବି ସେ ବଥା ଗୁଲବ କାହିଁ ଏବଂ
ଦେଶୀୟ ଲୈବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ
ଗୋଟିଏ ବଦାଲୀୟ କମା ଅନୁଭବ ଜୀବନରୁ
ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସେମାନେ ଅଧିକା ପୂର୍ବ
ସ୍ଵରୂପଙ୍କ ଗୋରବ ପ୍ରାୟିକୁଷେ ସ୍ଥାପନ କରିବେ
ସାହା କ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟୟରେ
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଲଞ୍ଜ ରିପନକୁ ମତ ଏହି ବି ନମ୍ବୁଣ୍ଡେଶ୍ଵର
ଲୋକମାନଙ୍କ ଶିଥା ଦୂରୀ ନ ହେଲେ ଏ
ଦେଶରେ ସାଧାରଣ ମତ ଗଠିଛି ହୋଇ ଯା-
ଇବ ନାହିଁ ଏବ ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏ ଶିଥା
ଦୃଢ଼ି ବରବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏଇ
ସେ ବିଲାରରେ ଥିଲା ବେଳେ ଶୁଣି ଥିଲେ
ସେ ଭାବବର୍ଷରେ ସାଧାରଣ ମତ ଆଦୋ-
ନାହିଁ । ବିନ୍ତୁ ଏଠାକୁ ଅବି ତାମାକର ସେ
ତୁମ ଭାବ ଗଲା । ସବ୍ୟତି କି ବିଲାପରି
ଏଠାରେ ବିନ୍ତୁ ବିପ୍ରାଣ୍ତି ଏବ ସାଧାରଣ ମତ
ନାହିଁ କି ଯାଦା ଅନିବାର୍ୟଗୁପେ ଶାସନ
ବର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତ୍ରୀରେ ପ୍ରବେଶ ହେବ ତଥାପି
ଏଠାରେ ସାଧାରଣ ମତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବେଳେ
ପୁଲରେ କିମ୍ବା ସମ୍ବାଧୀୟ ବା ଶ୍ରେଣୀର ଲୋ-
କଙ୍କଦାର ଭାବା ବିଭାଜନ ହୋଇଥାଏଇ ଏବି
ମୋଧସଲ ଭାବମାନଙ୍କରେ ଥିବା ଗୁଣ ଏକ
ଜଗରିବ କାରିଗରମାନଙ୍କର ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା
ରହିଥାଏ ବି ସେମାନଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଜଣାଇବାର
କୌଣସି ସାନ୍ଧାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ଏ ସମ୍ପ୍ର
ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପୁଲେ ପୁନା ସାଧାରଣ ମତ ଏ
ଦେଶରେ କମଣଃ ପଞ୍ଚୁଭାବୁ ଲାଗୁଥାଏ ଏବି
କୌଣସି ବିବେକ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଭାବାଙ୍କ
ଅନାହ୍ତା କରିବ ନାହିଁ । ଏଥରୁ ଯିନ୍ତୁ ଜଣା-
ସାଏ ସେ ସାଧାରଣ ମହାକୁ ମାଳ୍ୟ କରିବା
ଏବ ରହିର ଭୂମରି ଦେଖିବା ଲଞ୍ଜ ରିପନଙ୍କ
ଆନ୍ତରିକ ଜାତି ଏବ ଆମ୍ବାନେ ଥାଣା କରୁ
ବି ଦେଖିଯୁ ଲୋକମାନେ ଏଥରେ ଭୟାହିର
ହୋଇ ସାଧାରଣ ମହାକୁ ଦୃଢ଼ ଏବ ଗନ୍ଧାର

ଜୀବରେ ଶାସନାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଉପସ୍ଥିତ
କରିବା କାରଣ ସହ କରିବେ ତାହା ଦେଲେ
ଲେବକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂର୍ଦ୍ଵା ଅନ୍ୟ ବାଲରେ
ଅତୁଶ୍ୟ ହେବ ।

ଏହି ସାଧାରଣ ମର ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା ବିଷୟ-
ରେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦରୂପାତ୍ମ
ଅଛି ଏବଂ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ତହିଁକ
ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଲଞ୍ଜ ରିପନ ପ୍ରକରିତ ଶିକ୍ଷାର ଭିନ୍ନ-
ଭିନ୍ନ ଏହି ବକ୍ତ୍ଵାରେ ବୁଝାଇ ଦେଉଥାଇନ୍ତି ସେ
କହିଥାଇନ୍ତି ସେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଶିକ୍ଷା ଲଭିତାର
କେବଳ ଅପଣାର ନୁହେ ମାତ୍ର ସମସ୍ତାଧାରଣ-
ଙ୍କର ହିତ ଓ ଉନ୍ନତ ସାଧନ କରିବାକୁ ସମ୍ମାନ
ଦ୍ୱାରା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକରିତ ଶିକ୍ଷିତ । କେବଳ
ବିଦ୍ୟାନୟରେ କେତେବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ କେବଳ
ବିଷୟ ବିଷୟ କରି ପରାମାଣରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହେବା
ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରକରିତ ଭିନ୍ନତା ନହିଁ । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିଶ୍ଵାରବା ଶିକ୍ଷାର ପରମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଏବଂ ପରର ଉପକାର କରି ନ ପାରିଲେ ମନୁଷ୍ୟ-
ବିଶ୍ଵାର ଲାଭ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ । କେବଳ କେତେ
ବୁଦ୍ଧି ବିଷୟ ଜ୍ଞାନିଲେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ ହେଲେ
ନାହିଁ । ଯାହା ଜ୍ଞାନିଅଛି ତହିଁର ପ୍ରକରିତ ବ୍ୟକ୍ତି-
ଭାବର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ଏବଂ ତହିଁରେ
ସେପରିମାଣରେ ବୁଦ୍ଧିକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ସେପରିମା-
ଣରେ ବୁଦ୍ଧି ଶିକ୍ଷିତ ବୋଲି ଜଣାଯିବ ସେବେ
ଭର୍ତ୍ତମ ଶିକ୍ଷାକୁ ସ୍ଵାର୍ଥପରିଭାବ ଓ ମର ବିଷୟରେ
ନିଯୋଗ କରି ହେବେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି କଥିଲେ
ହଲ ହୋଇଥାଏନ୍ତା । ମନ ଓ ଭାବର
ସେ ସମସ୍ତ ଭିତ୍ତି ମହିନୀ ଗୁଣ ଅଛି ଏବଂ
ଯାହା ଦେଶ କି ଭାଲ କି ପାତ୍ର ବିଶେଷର
ପେତୁକ ସମ୍ଭାବ ନାହିଁ ସେ ସବୁ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ
ଏହି କାରଣ ପଦତ୍ତ ହୋଇଥାଇବ ଅମ୍ବେମାନେ
କେବଳ ଅପଣା ନିମିତ୍ତ ନିଯୋଗ ନ କରି
ତହିଁର ଅପରି କେଉଁଗଲା କରିବା କି ସହିଁରେ
ସେମାନ ସପ୍ତରେଖାଟ୍ରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵର
ସେହି ରକ୍ତର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କରିପାଇଛନ୍ତି
ଯାହାଙ୍କର ଗୌରବ ବିପ୍ରାର ଏବଂ ଜନସାଧା-
ରଣର ସୁଖ ଦୃଢ଼ି ହୋଇପାରିବ । ଏହି ସବଳ
କଥାକୁ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସୁଭିତ୍ର ରଖିବେ
ବୋଲି ସେ ବାରି ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପରଶେଷରେ ଲଞ୍ଜ ରିପନ୍ କହିଅଛନ୍ତି କାହାଙ୍କର ନିଜର ମର ଏହି ବି ଧର୍ମଶିଳ୍ପୀ କିନା ଶିଳ୍ପଦାତା କବାତ ସମ୍ମୁଖୀ ଅବସ୍ଥାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୃଦୟ ନାହିଁ । ଶୁଭଚବର୍ଣ୍ଣୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଏ ଦେଶର

ଥାତ୍ତି ରିକ୍ଟ୍

ଉଚ୍ଚଲସପିକା ପା ୧ ରଖ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ ୧୯୮୮ ମମିଦା ।

ପ୍ରେରତପତ୍ର ।

ଶବ୍ଦାଳକ ଶାମଦୁଲଲସପିକା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟମ
ମାଜ୍ୟବରେସ୍ ।

ମହାଶୟମ !

ବିବିଧ ଗତ ସଂଗ୍ରହର ଅଧିକାର ଅଛି-
କିନ୍ତୁ ପଦରେ କେବେଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଦେଖିଥିଲୁଁ
ବାହାର ସାରକାରୀ ଏହି ସେ ଗୋପାନରେ
ସାରାଥୀର କରିବା ଆମୁନାଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧର
କିନ୍ତୁ, ଏ ବିଷୟ ନିଷ୍ଠି କରିବା ପୂର୍ବରେ
ଆମୁନାଙ୍କର ଦେଖାଇବା ଉଚିତ ଯେ ଆମୁ-
ମାନେ “ଶାହ୍” କାହାକୁ କହୁଁ । ପକୁରରେ
କହିବାକୁ ଗଲେ ଆମୁନାଙ୍କ ଶାହ୍ କେବଳ ମୁନି
ଓ ରୂପିମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ କରିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ନୁହେ । ଅତିଥି କିନ୍ତୁ ମହାଶ୍ରମାନଙ୍କ ଅଚର-
ଣର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶାହ୍-ବିରୁଦ୍ଧ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ, ଏଥିରେ
ବାହାର ବର୍ତ୍ତମାନର କରିବାର କମରା ନାହିଁ
ସୁଧରୁବିଦ୍ଧ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ପୁରୁଷମାନେ ଅଶ୍ଵମେଧ
ସଙ୍କଳ କରୁଥିଲେ ସେହିପରି ଗୋମେଧାଦି ଯଜ୍ଞର
ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ସମ୍ବାଦ କରୁଥିଲୁ
ଦେବଭାକର ଭୁବିଷ୍ଣାଧନ ନିମନ୍ତେ ହୁଏ ଓ
ତାହା ବଳଦାନ ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ହୋଇ ନ
ପାରେ ଏବଂ କଳିବାକ ପ୍ରାଣଦରଶ ବ୍ୟକ୍ତି-
ରେବେ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଯେ ଅବସ୍ଥାରେ
ଇଷ୍ଟଦେବଭାକର ଭୁବିଷ୍ଣାଧନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ-
ଦରଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଦିଶ ହୋଇ ପାରେ
ତେବେ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପରୁଦ୍ଧ ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ
ସେବେ କେବଳ ଶାଶ୍ଵରିକ ପାତା ଦିଆଯାଏ
ତେବେ ତାହା ଶାହ୍ ବିରୁଦ୍ଧ ହେଲା କି ?

ସେବେ କୁହ ଶାଶ୍ଵରିକ ପାତା ମଧ୍ୟ ବିଧେୟ
ନୁହେ, ତେବେ କୁଷିକାର୍ଯ୍ୟ ନିଭାବ ଗୋରୁ-
ମାନଙ୍କାର କରିବା ମଧ୍ୟ ବିଧେୟ ନୁହେ । ମହି

(ଯାହା କୁଷିକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଭାବା)
ଉପରେ ଅରୋଦଶ କରି ବଳ ପ୍ରସ୍ତୋଗ କର
ବା ଅପେକ୍ଷା କି ଶକ୍ତାରେହଣ ଅଧିକ ପାତା-
ଦାସ୍ତକ ? କବାପି ନୁହେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ କରଣ-
ମାନେ ଆଜି ଦ୍ରୁତ୍ଯେବ ହେଲେ, ଥରେ
ଶର୍ଵବେଷ ଭାକୁ ଅଦଳିତା କଥଣ ?

ପରଶେଷରେ ଆମ୍ବର ବକ୍ରବ୍ୟ ଏହି ସେ
ଶକ୍ତାରେହଣ କିନ୍ତୁ ଏପରି କଷ୍ଟ ନୁହେ ଯେ
ନ କଲେ ନ ଚଲେ; ତେବେ ଭରସମଜେ
ଏବେ ତର୍କବିଭବ କରିବାରେ ଫଳ କି ?

“ସୃଜନବନଜାତେନ ଶାକେନାପି ପ୍ରପୂର୍ବରେ
(ଭବରଂ of course) ଅସ୍ଥ ଦଗ୍ରୋଦର-
ସାର୍ଥେ କଣ କୁର୍ମାହ ପାତକଂ ମହାତ୍ମା ” ନାହିଁ

ଏବାରିଧିନ୍ୟାରେ କେବେଳଣ କ୍ରମିତାକ
କରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ
ଦୁଷ୍ଟାକ୍ତ ମିଳିବ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅବି ବିରଳ
ପ୍ରାୟ ନାହାନ୍ତି ବହିଲେ ବୋଧ ହୁଏ ଅଭିନ୍ଦି
ହେବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏପରି କଲେ କି
ମନୁଷ୍ୟ ବହିବେ ନାହିଁ ? ଭାବା ନୁହେ; କେ-
ବଳ କଳାସକାମନାହିଁ ଧାର । ଶକ୍ତାରେହଣ
ମଧ୍ୟ ତିବ ସେହିପରି ଜଣାଯାଏ ।

ସବଶେଷରେ ଉପରେକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଦିତ୍-
ରେ ଅମ୍ବେ ଏହିତ ମାତ୍ର ବହିପାରୁଁ ସେ
ଯେଉଁ ମନେ ଶକ୍ତାରେହଣ କରନ୍ତି ତାକୁପରି
ଶାହ୍ ବିରୁଦ୍ଧ କୋରୀପିବାଧା ନାହିଁ । ଯେଉଁ
ମାନେ ନ କରନ୍ତି ଭାକୁ ଅଚରଣ ଅନ୍ତର
ଦିଲ ।

“ସୁରିକୁ ଦିନା ଗୁରୁତ୍ୱ ରିନା । ନାନା-
ବିଶ୍ଵାମି ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ ରିନା । ଧର୍ମବ୍ୟ ଭର୍ତ୍ତୁ ନିହିତ
ରହାଯାନ୍ । ମହାଜନ ଯେତି ଗର୍ଭ ସ ପନ୍ଥା ।

କଟକ } ଏକାନ୍ତି ବଶମଦ ।
୧୦-୩-୮ } ଜଣେ ଦେଖିଯୁ କରଣ ।

ବିନ୍ଦୁପନ୍ଥ ।

ବାଧକବେବାର ମହୋତ୍ସ ମନ୍ୟ ଟ ୫୫ଟା
ଏହା ଅରେ ମାତ୍ର କିମିଟାର କଲେ ସମ୍ପ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ
ନିବାରଣ ହୁଏ ଓ ସମ୍ବାଦ ଉପରି କମାବାର ହୁଏ କରେ ।

ସୁରିକୁ ମନ୍ୟ ଟ ୧ ।
ଶିଖର ହୋଇ କର ବିବର ରହିପ୍ରାତ ହେଲେ ହେଲେ
ରେ ଅବେଳି ହୁଏ । ମନ୍ୟ ଟ ୫୫ଟା
ରପବଂସ ଅର୍ଥାତ ସରନୀ ହେବାର

ମହୋତ୍ସଥ ।

ନୂହକ ବା ସୁରିପନ୍ଥ ବା ୧ ୦ ଦରେ ଅବେଳି ହୁଏ
ଏଥରେ କେବଳ ଗାସ୍ ହାତ୍ । ମନ୍ୟ ଟ ୦୦
ଲକ୍ଷ ପରିପାତ, ହେବର ପେଟ୍ କ୍ରୀତ ବରମା
ଓ ପାରା ବା ମଧ୍ୟରେ ବା ପରାପର ପାରରେ ସମ୍ପାଦ
ମଧ୍ୟରେ ଅବୋଳି ହୁଏ । ଅର କେବେ ସେ ରୋଗ
ହେବ ନାହିଁ । ମନ୍ୟ ଟ ୫ ।

ମେହ ଶେଗର ମହୋତ୍ସ ।

ମନ୍ୟ ଟ ୧୫ ବା ସୁନାଚର୍ବିଦ୍ୟରେ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତରାତ୍ମକ
ହୁଏ । ଏଥରେ ଶି ସୁରି ସମସ୍ତର ନୂହକ ବା ସୁରାତ୍ମକ
ମେହ ଏବେପାଇ ମଧ୍ୟରେ ଅବୋଳି ହୁଏ ।

ଶି ହରିଦରନ କ୍ରୀତ ।

ତାମାର ଟେକ୍ ।

ଗୁରୁତ୍ୱା ପେଟ୍ ।

ଗବହୁମେହ ସିକୋନା ଫେରୁପିତ୍ରକ ।

ଏହା ନୂହବେବରେ ବୁନ୍ଦାନନିର ପଦକରରେ ହୁଏଇ
ତୀର୍ଥ କୋର କରିପାର । ବନ୍ଦବତାର ପ୍ରଥାର ପରାମର୍ଶ
ରହିବେଶ୍ୟ ଓ ଦେଖାଯି ତୀର୍ଥାନ୍ୟରେ ହକ୍ଷୟ ତଥାର
ବନ୍ଦବତା ଦେଖାଇବାକୁ ଗାର୍ଜନକର ମୁହଁରେବେଶ୍ୟର ରହିବୁ
କରିବାକି କରିବାକି କରିବାକି କରିବାକି କରିବାକି ।

ତାମାର ସହିତ ୫ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ ପାଇଁ ।

ତାମାର ସହିତ ୫୦୦ ମନ୍ୟ ମରତା ।

କବିତା ପରିଚୟ

ସାଧୁଦ୍ୱିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୬୭

୬୧୯ ମେସା

ମହାବୀ ଜନକା ବାରବିମାସୁଧା ମହିଳୀ
ମାରୁ ସମାଦ ପାଇଅଛୁ ବି ଆଗମୀ ମଇ ମାସ
ତା ୯ ଶଖତାରୁ ତା ୩୫ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମହା
ନନ୍ଦା ଏବଂ ଉତ୍ତର ବାହାର ଥିବା ଲାଲଦୟନ୍ତା
ମାରୁଙ୍ଗା କେନ୍ଦ୍ରପତା ଏବଂ ହାଇଲେବଲ
ଲାଲମାନ ବାର୍ଷିକ ମସିମର ସବାରେ ଶୁଣିଲ
ପଢ଼ ରହିବ । ଏ ସମୟରେ ସରକାର ଜାହାଜ
କିମ୍ବା ମହାଜନ କୌବା ଜତ୍ୟାଦି ଯାତାଯୁଗ
ବନ ହେବ ।

କଟକ ରୂପନ୍ଧା କଲେଜର ପ୍ରିକ୍ରିୟାଗତି
ଶ୍ରୀମୁଖ ଏକର ସାହେବ ଶିଷ୍ଟ ବିଦ୍ୟାଗର ନିମ୍ନ-
ଭାବର କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଗତ ଫେବ୍-
ରୀ ମାସ ରେ ୧ ଉତ୍ସତାରୁ ସନ୍ମାନ ପାଇ-
ଅଛି ଏବଂ ଗତ କଲେଜରୀ ଗଜେଟରେ ଏହା
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶାକର୍ତ୍ତ୍ଵ
ର ଏହାକର ଉନ୍ନତ ଫଳରୁ କଲେଜର
ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେବ ଏବଂ ଆଶାପଦ୍ଧାରେ କି, ଏ
ପ୍ରଶାସନ ସନ୍ନୌଷଳକବ ଅଳ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦେଇବାର ସମର୍ଥ ହେବୁ ।

ବ୍ୟାପରିକ ପେନ୍‌ଥୁକ ବୋଲାନ୍ତି କି ହାର-
ହୋଟ୍‌ର ଲୂଙ୍‌କ ଜଳ ମାନ୍‌ଦର ଓକେନାଲ୍
ସାଫେବ ଅଭ୍ୟନ୍‌ତ ପନ୍ଦ୍ରୋଷକଳାକୁଷେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥାଇଲୁଛନ୍ତି । ତହାଙ୍କୁ ମନୋଧର ବ୍ୟବହାର
ଅଭିଭଳତ ବନ୍ଦୁଗା, ସୁଦଶ୍‌ର ଜମକାର ଲହା

ଏହି ନିର୍ମଳ କାଗଜ ସବୁ ଦେଉଣି ମୋତକମାର
ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟତା-
ହାର ସେ ମାମଲତକାର ଏହି ଉତ୍ସାହକର
ଆଜନ ବର୍ଷନ କରୁଥିଲୁଛି । ଅମ୍ବେମାନେ
ଅବଳମ୍ବେ ଶାସ୍ତ୍ର ମାକଷର୍ପନ ସାହେବଙ୍କ
ସମ୍ରକ୍ତରେ ଏହିପର ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଶୁଣିବୁ ବୋଲି
ନିଷୟ କରୁଥାଏଁ ଦାରକୋର୍ଟରେ ଏହି ପ୍ରଚାର
ଦିଇମାନେ ଅବନ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗଲାର ଲେଖନକୁ ଗବ୍ରୁର ମାନ୍ୟକର
ସବୁ ଅସଲ ଲଭନ ବାହାଦୁର ହିଲାହସ୍ତ ରାଜ-
ପବରୀୟ ସେହେଠେଥିବ ସବୁ ଜଣେ କାହା-
ନ୍ତରିଲା ପଦ କି ଯାହା ସବୁ ଏକଷାଳନ ପେର
ସାହେବ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ଶୁଣ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ତହଁରେ ନିୟମିତ ହେବାରୁ ଚଲଇ
ମାତ୍ର ତା ୧୪ ରିଖରେ ପେତନ୍ ନାମକ ଜାହା-
ଜରେ ବିଲାତକୁ ଯାଦା କରିବାର ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ
ଅଛି ଏବଂ ସବୁ ରବର୍ଷଟାମରଳ ସାହେବ ବଙ୍ଗଲାର
ଲେଖନକୁ ଗବ୍ରୁର ନିୟମିତ ହୋଇ ସା-
ମଳାଠାର ଗୁର୍ଜ ନେବା କାରଣ ଆସ ଥାଇନ୍ତି ।
ସବୁ ଅସଲ ଲଭନ ଘେମନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ
ହିଲାହର କାହାନ୍ତରିଲା କର୍ମ ଭାବାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥାଏ ଫଳଟଃ ଏଥର ବିଦ୍ରୁତି ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଅନ୍ତର କହି କି ପାରନ୍ତି । ଆମେମାନେ
ଏକାନ୍ତ ବାଧାପ କରୁ କି ସେ ଲଭିଥ ଆପା-

ଏବେ ଲହି ସ୍ଵପ୍ନମର୍ତ୍ତବାସ ଅମୃତାଳଙ୍କର
ଉପବାର ବରଗାରୁ ହେଠି କରିବେ କାହାଁ ।

କିଟକ ଏହି ଦରଶର ନଥରେ ସେହି
ବିଜୁଳିତାର ବସି ଅଛୁ ପୂଜେ ତର୍ହେଲେ ସାଧା-
ରୀ ନିୟମରେ ପାଇଁ ସବାଦ ସାହ୍ୟାର
ହେଉଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ହେତେମାତ୍ର ହେଲା
ଫେଲିଫୋକର ବନୋବସ୍ତ ହେବାରୁ କିନ୍ତୁ
ଦୁଇଶାନ ନଥରେ କଥାବର୍ତ୍ତଦାର ସବାଦ
ସାହ୍ୟାର ହେଉଥିଲା । ଫେଲିଫୋକ ମର

ସାଠମାଳେ ଜାଣି ପିଲମାନେ ଦୂରଶ୍ଵର
ବାଉଁସଙ୍ଗରେ ହୋଇବାକୁ ଦୂରରୁ କଥାବାର୍ତ୍ତ
ଦେବା ଖେଳ ରହିର ଅଦର୍ଶ ଅଟକ । ବିଜ୍ଞାନ
ବଳରେ ଏମନ୍ତ ବୌଧଳରେ ଏହି ଟେଲି-
ଫୋନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରଶ୍ଵରବାନୀ କିମ୍ବା ଦୋର-
ଅଛି ସେ କଟକ ଟ ବଜାର ଟାଂ ମାଇଲ
ଛଜାରେ ଅବସ୍ଥିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କଟକ ଡାର
ଘରେ ଥୁବା ସବୁ ପାଖରେ କେହି କଥା
କହିଲେ ବଜାର ସବୁ ପାଖରେ ଥିବା ମନସ୍ବ
ପାଦା ଶୁଣୁ ଅଛି ଏହି ତାହାର ଦୃଢ଼ତି ଏଠା
ଲେବର ବର୍ଣ୍ଣଗୋତର ଦେଉଥାଏ । ଟେଲି-
ଫୋନ ଲାଭର ଏପରି କାମ୍ପକାରିତା କର
ଆଶ୍ରୟ ଅଟକ ଏହି ଏଥରୁ ଥାହାର କେତେ
ଆଶ୍ରୟ କଥା ଏହାହାର ସାଧକ ହୋଇପାରେ
ତାହା କିଏ ବିଲନା ରହି ପାଇବି ?

Digitized by srujanika@gmail.com

୪ ବାହୁ ଜନନାଥ କାନ୍ଦୁରୀଙ୍କ ଆତ୍ମବ ମଳେ
ଗର ସପ୍ତାବ ଶୁଭବାର ଅପରାହ୍ନ ଏ ଏ ଯା
ସମୟରେ ଏ ନଗରବାସୀ ଅନେକ ପ୍ରକା
ରେବନ୍ଧୁଶା କଲେଇବ ଦୂର ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରିକ
ହୋଇ ଥିଲେ । ଏହାକୁ ୫୦ଖା ଯୋଧୁ ୧୦୦
ଦେବ । ବାନକାର କଣେ ପ୍ରକାର ଦେଶ
ହିତେଷୀ ଏବ ସାଧାରଣ ହିତବନ୍ଧୁରାରେ ସା-
ଦ୍ୱାସୀ ହେଲେହେଁ ସେ ଧନୀ ଅଥବା ଉତ୍ତରପଦ-
ବିଶିଷ୍ଟ ନୂହନ୍ତି ତାହାର କଥାରେ ଏବେ ଲୋକ
ଜମା ହେବାର ଏକମାତ୍ର ଥର୍ଥ ଏହି ଅଟର କି
ଜୀବମାହାଲର କଞ୍ଚୁକର ଜମା ଅଧିକାଂଶ
ପ୍ରକାରୁ ବାଧିବାରୁ ବର୍ହେର ପ୍ରକାର ବରଗରୁ
ଯେ କେହି ପରମର୍ଶ ଦିଅର ତାହା ଶୁଣିବାକୁ
ସେମାନେ ଅଗ୍ରହ ସହି ଆସନ୍ତି ବାସୁବରେ
ଏକ ୨ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣାର ଦୁଃଖ ସେ ପ୍ରକାର
ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ତାହା ଶୁଣିଲେ ଏମନ୍ତ ପାଞ୍ଚାଶ
ମଳ କାହିଁ ସେ ତହିଁରେ ଦୟାର ଦିଦ୍ଦେବ ନ
ଦେବ । ଭାବବର୍ଣ୍ଣାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ପ୍ରକାର
ଦୁଃଖ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ବୋଲି ବିଲବରୁ ସବ
ଜୀବ ପଠାଇବାର ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଅଛି ।

ମିତ୍ରନିଧିପାଳଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ମଧ୍ୟ ଏହି
ସବୁରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଜୁଣେ ପ୍ରକାଶ ପଣ୍ଡି-
ତିଲ ଯେ ଅମ୍ବାନାନ୍ଦତାରୁ ଟାକ୍ସ ତାହିଁର
ନିଆପାଏ । କନିଷ୍ଠାରେ ଗୈରା ଗଲେ ତହିଁ
ସବାରେ ପୁରୁଷ ଦାୟୀନୂହର । ଘରର ମଳନ
ପାଣି ପରେ ମାରବା ଦାଣ୍ଡରୁ ଶୁଣିଲେ ଦସ୍ତ
ହେବ ଏହିପରି ନାନାକଞ୍ଚି ଯେବେ ସହିନ୍
ଦେବେ ଟକର ଦେଇ ଦେଇ କରୁଁ କାହିଁ ? ଅମ-
ମାନେ ଅନୁରୋଧ କରୁଁ ଦାବମମାନେ ଏ
କଥାମାନକୁ ଥରେ ହୃଦୟଙ୍କମ ବରବେ ।
ପ୍ରକାଶର ଯେ ସାଧାରଣ ମର ନାହିଁ ଏ ବାଧା
ଥରୁ ବୋଲି ଯାଇ କି ପାରେ ରେବେ ସେମନ-
ନକର ଦେହ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ନାହିଁ ଏହି ସେ-
ମାନେ ଆପଣା ମର ଜଣାଇବାର ଉପାୟ
ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଫଳବାରିକ ଯୋଗେ ଏ
ବାଧା ଅମ୍ବାନାନେ ପ୍ରତିଦିନ କଲୁଁ ଏଥିଥାର
ତାହାକୁ ଧଳିବାର ଦେଇ ଅଛି ।

ଏ ନଗରର ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ତରପାତ୍ରର ବାହୀ
ଶ୍ଵରମୁଦର ଦିକ୍ଷାରେ ଜାମରେ ଦୂରନମର
ମୋହଦ୍ଦମା ହୋଇଥାଏ । ମୋହଦ୍ଦମାର ଦୂରନମର
ଏହପରି କଥ୍ଯର କୃତ୍ୟଙ୍କ ଯେ ଗତ ସୋମବାର
ଏ ନଗରର ବିଜ୍ଞାନ ଶାଖର କୁଣ୍ଡଳ ଜିଲ୍ଲା

ବାଂଗୋଡ଼ୀ ନିମ୍ନରେ ସମ୍ମନା ଏକ କର ବାଜା
ବଜାର ମନ୍ଦିରକୁ ପେଟ ଅସୁଧରେ । ପାପ ନ
ଥିବାରୁ ଶାମସ୍ତନର ବାରୁ ଯାତାବାଲକୁ ବାଜା
ବଜାରବାଲୁ ନିଷେଧ କରିବାରେ ମେମାନେ
ତୁମ ହୋଇ ଚାଲି ଗଲେ ମାତ୍ର ମନ୍ଦିର ଘାରେ
ସୁନ୍ଦାର ସଂକଳନ ଅରମ୍ଭ କରିବାରୁ ଯାଏ
ମବାରୁ ଖୋଲାରୁ ଦୌଡ଼ ଯାଇ ସଥେହାରୁପେ
ବାତ ଚଳାଇଲେ । ଏଥରେ ମନ୍ଦିରର ଜମା
ଦାର ଠାକୁରଙ୍କୁ ଅପମାନ ଓ ପାଲଙ୍କ ଓ ମୁଣ୍ଡ
ଦଙ୍ଗ ବାଜି ପକାଇବା ଏବଂ ମାତ୍ର ଖାଲିଥିବା
କେବେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ରିକ ଅପସଥରେ ଦେବ
ଜୀରେ ନାଲଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଦିଙ୍ଗାପାଳଙ୍କ ଏ
ମୁଦଙ୍ଗ ଏବଂ ଫରାଥିଙ୍କ ଦେବର ଦା
ଦେବି ଶୁକା ବେଶ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଆସି ଉପରେ
ସମକ ନ କର ଥାଗେ ମୁଦେଇଠାରୁ ପ୍ରମାଣ
ନେବା କରଣ ତଳମାସ ତା ୨୭ ଜାନ୍ମ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଏପର କର୍ମକାଳ
ଅମେସାନେ ଦିବାର ହେଉ ଅଛି । ଏତେ
ପ୍ରଲିପନ ନାମକୁ ଲୋକେ ଥରଦର ଦ୍ଵାରା
ଭାଦାକ ଯମତା ଅମୀନ ଲଜ୍ଜା କଲେ ନା
ଅଭିନନ୍ଦର କିମ୍ବା ପାରଣ୍ଟ ଏହି କେବୁ
ଲୋକ ତାହାର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିତିର ହେଲେ ସୁ
ଧକରେ କାଳର କରିବାକୁ ବାହାରନ୍ତି ନା
ଏମନ୍ତ ଅଭିପ୍ରାରେ କେହି ଅଭିନ୍ଦ ପ୍ରଥାଦ
ଦୋର ଭାଦାର କରିବାରୁ ସହସ୍ର ଦେବ
ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦର ନିର୍ବର୍ତ୍ତ ଦେଖାଇବା
ସୁଦା ସେବେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଥମକ କରିବ
ଦ୍ୱାରା କରିବେ ତେବେ ପ୍ରଲିପ ବିପର୍ବ ନ
ହେବେ ? ପ୍ରଲିପ କରିପାଇବା ମାନ୍ଦର
ହୋଇ ସେବେ ଧାର୍ଯ୍ୟଦଙ୍ଗ କର ଆନ୍ତିରେ
ପଦା ଅଭିନ୍ଦ ଗୁରୁତର ଅପସଥ ଅଟିଲ
ହୁହୁ ଉତ୍ତମ ଅନୁଷ୍ଠାନକ ଓ ବିଗ୍ରହ ଅବଶ୍ୟ

ମିଳିବିଷୟକ ଟାକା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ

ଏ ନଗରର ମିଛନ୍ତିପଲୁ ଝାକୁର ଜୁଗନ
ବନୋବସ୍ତୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଆରକାନ୍-
ସାରେ ଟାକ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁର ବିଧ ଏହି ବ କମି-
ଶଳରମାନେ ମିଛନ୍ତିପଲୁଟେ ମଧ୍ୟରେ ବାଜା
ରହାଏ ହେବ କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡଳେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ଅବସ୍ଥା ଓ ସମ୍ବନ୍ଧି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଯଥକ ପ୍ରକାଶ
ଦିଇ ଗାହା ଉପରେ ଉପରିକଟାକୁ ଧର୍ମାର୍ଥ କରିବେ
ଝାକୁର ପଞ୍ଚଥିମୀ ଆରକାନ୍ତରେ ପଞ୍ଚଥିମୀ ହେବ
ଯାଏ । ଗାହାର ଏହା ଆସନ୍ତିରେ ଝାକୁ ଯାଏ

ହେବ ଏପର ଅଲକରେ ଲେଖା ନାହିଁ ମୋ
ଅଲକର ମର୍ମ ସହିତ ଘାବା ସଜାତ ନୂହିଲା ।
ତହିଁର କାରଣ ଏ ପରେ କାନ୍ତି ହେବ ଏଥି
ପଦ୍ମବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଅଲକ ଲାଗିଛି ମରେ
ଖାର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଥିଲା ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବସ୍ତୁ ଯେ
ଅନ୍ତରାଳ କେବଳ ଲୋଗିନ ସାର୍ଵର୍ବରେ ଏଠା
ମିଶ୍ରନିଷିଧିଲାହିଁ ଏକ ନୂହିଲ ନିୟମ ବାହାର
ଦରିଅଛିଲା । ମିଶ୍ରନିଷିଧିଲାହିଁ ଶଖକ ସମସ୍ତ
ସରବାଜ ମଦଗୁମା ଏବଂ କଢ଼ି ମହାଜନ
ଅପ୍ରସର ମାସରୁ ଟ ୨୯୮ ଏବଂ କଢ଼ି
ଦେଇଲ ପାର୍ଶ୍ଵବା ସମସ୍ତ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଘାରକା
ଆଶା ସଦକାରୀ ଅପର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତୀ ଆହେ
କଢ଼ି ଅର୍ପଣ ଦରିଅଛି ଏକ ସେ ଆପଣା
କରେନାରେ ବସି ଶବ୍ଦକରୁ ଏକ ଟଙ୍କା ଦରରେ
ସେମାଜଙ୍ଗ ଉପରେ ଟାକ୍ତ ଖାର୍ଯ୍ୟ ଦରିଅଛି ।
ଏହାକୁ ଯେବେ ଅଲକାନ୍ତୁଷ୍ଠାରେ ଟାକ୍ତ ଖାର୍ଯ୍ୟ
ଭବବା ଗୋଲାପାଦ କେବେ ବାତ୍ରିକରେ ଆ-
ନାର ଅର୍ଥ ଲାହିଁ । ଯେବେବେଳେ ଯେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ହାତରେ ଅଲକର ଖର ଦୟା ମିବ
ଘାବାର ଲଜ୍ଜାକୁ ଅଲକ ଦେଇବାଲୁ ହେବ ।
ଏହା ହେଲେ ହେତେ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥାପାଇ
ହେବ ଘାବା ପଠକମରେ ଅଳାମ୍ଭାନ୍ତରେ
ଅଲକକ କରି ପାରନ୍ତି । ବାପୁବରେ ଶାସ୍ତ୍ର
ମାନ୍ଦି ସାହେବ ଯେଷ୍ଟିକାର ବନେବସ୍ତୁ ଅରମ୍ଭ
ଦରିଅଛି ଘାବା ଲଜ୍ଜମଞ୍ଚାହୁ ବା ଅପ୍ର-
ବର ଅଟ୍ଟି ମିଶ୍ରନିଷିଧିଲ ଟାକ୍ତ ନୂହିଁ ଦରି ଯେହି ଲାଗିଲ
ଟାକ୍ତ କରନାହିଁ ବରବା କରିଲ ତାହିଁର
ଆଦି ଅଶ୍ଵା ପ୍ରଫାଇ ହୋଇ ନାହିଁ । ପୁଣି
ଏହା ଅପ୍ରବର ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ବିମ୍ବିତ ଖାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଅଛି । ନନ୍ଦମୁ ଟାକ୍ତ ଯେବେବେଳେ
ନିରାକୁ ଉତ୍ସବରେ ସବାର ନେଇଥିଲେ
ଦେଇବେଲେ ସୁଧା ବାର୍ଷିକ ଦୂରଗତ ଟଙ୍କାର
ଅୟକୁ ଖତ ଦେଇ ଥିଲେ । ବର୍ଷମାନ ଲମ୍ବ-
ଷେନ୍ଦ୍ର ଟାକ୍ତରେ ଟ ୧୦୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପ୍ର
ପର ଯାଇଥାକୁ । ଏଥର ଦେଇଲ ଖାର୍ଯ୍ୟ
ବିଧ ଅନ୍ତରାଳରେ ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବରୁ ମୃତ୍ୟୁ ଘାଲ ଆହୁ । ଏ
ବସମ୍ପତ୍ର ବୋଲିବାର ସନ୍ଦେଶ । ଏହା କାହାର
ଅୟକୁ ଘାବାର ଥିଲୁଗାର ପରମାପକ ବୋଲି
ଗଲେ ସୁଧା ଅନ୍ତରୀ ଘାବାର ମାରିବ ଦେଇଲ
ଟ ୨୫ଟା ଘାବାର ଲଜ୍ଜା ଦୁଃଖୀ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । ପୁଣି ଶରଦବର ଟ ୧୯ଟା ଏକ

ଖରିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଟେଙ୍କା ବେଳନଗ୍ରେଣୀ ଶୂନ୍ୟ ରହ
ମାସିକ ଟାକ୍ତ ଏବଂ ଅଣାରୁ ଲଗ୍ନ ପଢ଼ିଥିଲା ।
କିନ୍ତୁ ମାନସ୍ତ୍ରୀ ସାହେବ ଉଦ୍‌ବାତାରୁ ସୁଦ୍ଧା ଏବଂ
ଅଣା ଟାକ୍ତ ନେବେ ଏଥିରୁ ଏହି କିମ୍ବା ବାହା-
ଶୁଆଛ ଯେ କୌଣସିମତେ ଟାକ୍ତ ଦ୍ୱାରା କରିବା
ଭାବାର ମନର ଗତ ଅଟଇ ସୁଜଗାଂ ଏପରି
ଲୋକ ହାରରେ ସୁଜଗାଂ ହେବା ଅବ୍ୟକ୍ତ ବଠି-
ନ ଅଟଇ । ଏବେବି ନଗରବାହିମାନେ ଆସମା-
କାଲର କଟିଲ କମାରେ ମୁଣ୍ଡ ଟିକି ପାରୁ
ନାବାଟି ବିହିଁ ରାଗରେ ମିଛିଲସିପିଲ ଟାକ୍ତର
ଏପରି ଦୃଢ଼ ଭାଷାଅରେ ଲୁଣ ଲଗାଇବା
ହେବ ।

। ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ଟ ୪୨.୫୦ ଲା. ଦେଇ
ପାଇଲେ ସୁନ୍ଦର ପାହାର ଲୁହମ୍ ଏବଂ ଯେ
ଅନ୍ୟ କୋଣରେ ଟ ୧୦ ଲା. କେବଳରେଣ୍ଡି
ଗୁରୁତବ ଏ ସେ କୁଳୁକ୍ତମ୍ ନୁହଇ ପାହାଠା-
ରୁ ମନ ଅଭସ୍ତୁ ଦେଇ କରଇ । ଏହିପରି ଆ
କେବଳ ଅଭସ୍ତୁ ଦଦମାଳ ରହିଥିଲୁ । ସମେତ
ରେ ଦେଇ ମଚଳୀ ପିରୁକ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଆୟ ବନ୍ଦରାଜୁଙ୍କ ଦେଖି ଉତ୍ସାହ କାନା କଥା
ମିଶାଇ ଦେଖିଲେ କେବଳ ଅଭସ୍ତୁର ପ୍ରକାଶ
ପରିଚୟ ଦିଇଲା ଏହି ଏହି କାରଣ ଥକନ
କରୁ ମାଳେ କମିଶୁଇଲୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଅନୁଭବାଳ କରି
ଟକ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ନିୟମ ବରାହିତାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଏତେ କଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବୋଦିନିରୂପିତାକାରି-
କୁ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର ବର୍ଷା ଦର ଝଣେ ଲାହି
ଲାହା ଉପରେ ସୁନ୍ଦର ଟାକୁ ବିମ୍ବାହି ।

ଏଥର ପ୍ରତି ଏହି ଦେଉଥାଳ କି କମ୍ପୁଟର
ମାତ୍ରେ ଅଲାଙ୍କୁଳାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାନ୍ଧ
କୁବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖୁଳାବାକୁ ବା
ହିଁଛି । ଏଥର ବିଭିନ୍ନ ଏହି କି ଗବଣ୍ମେନ୍ଟ

କମିଶ୍ନୁରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥବ ଗୁରୁତ୍ବର ଭାର ଅର୍ପଣ କରିଥିଲୁଛି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେଇମାନେ ଜାହା ଯୋଗଦା ସହି ନିବାହ କରିବାକୁ ସମ୍ମନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ନିଯମିତ୍ତ କରିଲାବାକୁ । କମିଶ୍ନୁରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶର ସ୍ଥାଧୀନ ମତ ନାହିଁ ଅଥବା ଥିଲେ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ସେମାନେ କେବଳ ହଜୁ-ରକା ପୋ ସାବ ତକ ଲେକ ଅଟନ୍ତି । କେହିଁ କମିଶ୍ନୁର ଇଂରାଜ ନ ଜୀଣିବାରୁ ବିହିନ୍ତି ନ ହୁଏ ଅଛେକ ସମୟରେ କେବଳ ବାହିମଙ୍କ ମୃଦୁଲୁ ଦେଖି ଦୁଇ ନା କହିଥାନ୍ତି ଏବଂ କେହିଁ ମାନିଷେଷ୍ଟ ପ୍ରଭାତ ବାହିମଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବସି ପାରିଲେ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭରେ ବିଶ୍ଵେଳ ହୋଇ ସଥାପାଥ ମଳ ଯୋଗାଇବାରେ ହୁଏ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବେହି ଅବା ନିଜର ସ୍ଥାର୍ଥ ଲାଭ ଆଶାରେ କିଛି କହନ୍ତି ଓ ତାହା ପାଇଲାରୁ ବାହିମଙ୍କ ଭୁଲ୍ଲି ସାଧନ କରନ୍ତି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସେଇଁ ଦୁଇ ଗୁରୁ ଜଣ ସ୍ଥାଧୀନ ମତର ଲେକ ଅଛନ୍ତି ଏପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥାରେ ତାହାଙ୍କ ମତ ସ୍ଥିର ରହିଥାରେ ନାହିଁ ତହୁଁ ସେମାନେ ସରାକୁ ଯିବାକୁ ଅସ୍ତ୍ର କରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥବା ଗଲେ ମଧ୍ୟ କୁଳ ହୋଇ ବସନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ କମିଶ୍ନୁର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ମନେ କରୁଅଛୁ ସେ ଏହା ଶୋଭା ସୁଆଞ୍ଚ ଅଟକ ଏବଂ ସେତେ ଶୀଘ୍ର ଏହା ଭିତ୍ତି ଯାଇ ଟାକ୍ତିବାତା ମନୋମାତ୍ର ଅନୁସାରେ ବିମିଶ୍ନୁର ନୟକୁ କେନାର, ଫ୍ଲାଇ ଏଠାରେ ପରିଚିତ ହେବ ଟାକ୍ତିବାତାଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ଡାକ୍ତର ହଲ ଅନ୍ୟଥା ଭଲ ଗଲ ଦିଲୁ ନାହିଁ ।

ସାହୁହିକ ସଂବାଦ

ଅସୁମାନଙ୍କର ଜଳ ପାହେବ କାଲେସୁର ଗୋପନୀ
ଆହିବାର ତେବେ ଆହି ଅବାମୀ ସୋନାମାର ଦୀର୍ଘ
କରେବ କରୁଥାର ସମ୍ବାଦ ଆହି ।

ଏଠା କେବଳ ହାସିଥିଲା ଅଣିକିମ୍ବ ପରିଚି କାହା
ତୁଳନା ଦାସ ଦୂରମାନର କୁଟ ହେବାରୁ ଅଣିକିମ୍ବ ପଦବୀ
ଦେଇ ଯି ଦିଲେସାଜାମୁକ୍ତ ତାହାକି କମରେ ଏକଟଙ୍କ ନିଷ୍ଠ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଶେଖିଲିର ମହାଶ୍ୱର ପ୍ରାୟ କେବାରୁ
ଦେବ ଏଠାର କୁବେନେବେଳ ବଗନ୍ଧ ହୋଇ ଥାଏ ।

ବେଳାପତାର କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତୀ କେତେ ଗୁପ୍ତକ
ଏହାର ଚାହାର ବାରୁ କନ୍ଦିଲର ବାନ୍ଧିମା ଜେଣିଥା
ବଳେକୁ ତାହାକୁ ପଦରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅସୁନ୍ଦରୀ ।
କନ୍ଦିଲର ବାରୁ ବୃଦ୍ଧିକରେ ବେଳାପତାର ବାହୁଦ
ଆହିରେ ।

ଦୋଷ ଦେଖାଇର ଅଳ୍ପରେ ଯାହମାନଙ୍କରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏହାବୀର ଲୁଗି ଥିଲା । କିମ୍ବା ଏ କିମ୍ବା କାହିଁରେ କିମ୍ବାରେ

ଶାନ୍ତି ଦେବୀରୁ କଥାପୁଣ୍ୟ ବହି ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ନିର୍ମାସ୍ତୁ ଚର୍ମ-
ଗ୍ରାମୀୟ ଶାନ୍ତି ସକଳାମାନରେ ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇ ପିଲାରକଥି
ବିଦୃଷ୍ଣମ ପଦି ଅଛନ୍ତି । ର, ଡ,

ଭାବୁରେ ମୋହାତ୍ର ପ୍ରାଚୀକ କୁଟ୍ଟି କଲ ତୈଥରୁଯେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଦେଇଅଛ । ମିଳ ଜସନ କାମକ କରେ ଉକ୍ତ
ପ୍ରାଚୀ ବର୍ଣ୍ଣପତ୍ରରୀର ମୋହାତ୍ର ପ୍ରାଚୀ କେବାହାର ଅବେଳାର
କରିଅଛୁ ।

ବେଳେହାସାମନରେ ଏବଂପାରା ମାତ୍ର ଧର ପଢ଼ିଥିଲା ।
ଏହାର ଅଳ୍ପ କଷ୍ଟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟରେ । ମନୁଷ୍ୟର ଏହି
ମସ୍ତକ, ଦବାର, ପାଦ ସବୁ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଅଣି ତୁସ୍ତୋଟ ଅପର
ପାଶରେ । ଏମାଜେ ଜାଲରେ ଧର ପଡ଼ିଲ ବେଳେ ଦୀଠି-
କାବ ମନୁଷ୍ୟର ଏହି ଜାଲ ହିଣାଇବାର ଚେଷ୍ଟା ବିରଜନ ।
ଏହାକିରି ଝାବାଟି ମଧ୍ୟ ଦେଖା ସାଇଅଛନ୍ତି । ଏମାଜର
ଅଧେରୁ ମାହୁଳ ପରି । ପଞ୍ଚେ ତୁଳପଟରେ ଅଧେ ମନୁଷ୍ୟ
ଓ ଅଧେ ମାହର ଛକ ଦେଖି ଅମେମାଜେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରୁରେ
ବସାନ୍ତ କହି କ ଥିବୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବାର ଜାଗରପ୍ର
ପଞ୍ଚ ହଦ ମିଳ ଦିଲେ । ତୁ, ମେ ।

ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ ପରିମଳାରେ ଦୂରମହାପ୍ରଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦୂରନେ
ଦେଖିବା କାଳର ନମୀଜ୍ ଏକ ବନେଶନ ନିଷ୍ଠା କବି ଅନୁଭ୍ବ
ଧର ସର୍ବ ଅନୁଭବ ଲେଖାତିଥ ଅଟ୍ଟାନ୍ତ ବନାକେ ସୁଅର୍ଥ
ମହାରାଜମନ୍ତ୍ର ନିଷ୍ଠା କବି କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧୁକେ ।

ଅଗାମୀ ସବାପେ ତାକୁର ଯୋଗୀ ମାହେବ ପ୍ରେସିଡେ-
ନ୍‌ମି ରାନେକର ଠାକୁରଙ୍କ ଅଧ୍ୟାପକ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଅଛଇ । ଏ ମହାଶୟ ଏକକର ଲାର୍ଜନ୍‌ଦେବକାଣ୍ଡ ଅଛି ।
ଯଥୁତ ମଣ୍ଡଳ ଖେଳଠାରୀ ମିଶା କରସିଲେ । ସୁତ୍ତ ଏକ
ହିନ୍ଦ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା କଷ୍ଟପ୍ରେସେ ମିଶା ଦେବେ ।

ଦେବିନ୍ୟୁ ଚାଲନ୍ତି କି ଅରି ଅନ୍ଧର ଜହାନାଳ
ମାନ୍ଦର ଛାଇବର୍ଷର ଅମ୍ବନକ ବିଦ୍ଵା ସକାହ ଅମ୍ବନକ
ଅଟେ ବର୍ଷ ସେ ହୃଦକୁ ଶୀରାର ସମ୍ମାନକାହ ଅଛି ।

ବନ୍ଦଳାର ମାତ୍ରକର ପେଟ ଲଙ୍ଘାଦେବକ ଅଜିରେ
ବେହାର ପ୍ରଦେଶ ନିକିତ ଏକପ୍ରତି ବାବସ ଅଶର ରାଜ
ଗ୍ରହିତ ହୋଇ କେତେମୁହଁଏ ରାଜିକା ଅଶର ଠାକୁ ହୋଇ
ଥାଏ । ଏହି ଅଶରରେ କେହାର ପ୍ରଦେଶର ଶିଖାଦରର
ସମ୍ମର୍ମ ସମ୍ମର୍ମ ମୁକ୍ତ ମ ହେବ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଏହା
ଅଶର ଏବା ବିଳାହାର ହେବ । ହାତଅଶରର ବିରାମର
ଧରାଦାର କିମେ ଲେଖିଛେବାର ସମ୍ବନ୍ଧକାରୀ ଗାହା ହେଲେ
ଏବାକୁ ସଂକଷିତରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ବାର୍ଯ୍ୟର ଫ୍ରାଙ୍କ
ମନ୍ଦିରା ହେବ ।

ବର୍ଷମାନର ମହାଦେଶୀ ପ୍ରକୃତ ବିପାଶ ଦାନ ପରିବାର
ପରିବାରେ ଉଦୟୋଗ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ମୁଲକ ବାହିର ଦେଇ
ଦକ୍ଷକ ଦିନିର ଏବଂ ଉଦୟୋଗ କରି ମୁଲକ ଯାଦିଗୋଡ଼ିର
ଶାପଳ କରିବାକୁ ଏବଂ ତଥା ଜମାର ଘରକର୍ମମେଘକ ଦସ୍ତଖତେ
ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା କରିବ କବି ଅନ୍ଧର ଯେ ତଥାର ସ୍ଥାନ
ଦିନିରେ କରିବାକୁ ସହାୟ କରିବା।

ସୁକୁମାର ସନ୍ଦର୍ଭାନିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିଜପଣ ତ ବିଦୁ ଶିଖା ଚିନିତ୍ତ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କେତେବେଳେ ହେବୀଏ ଏହି ଦରରେପଥ୍ର ପଠାଇ
କାର ହୁକୁଟ କରିପଣ୍ଡାରୁ ଦିନ୍ତରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ଦସର ଉନ୍ନିତାରମାନେ ବାର୍ଷିକ ଦୂରହିତାର ଟଙ୍କା କାର
ବନ୍ଦିକାରୁ ପଢ଼ାଇ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତର୍ବାହି ଲଭିତାର
ମାନେ ଏ ବନ୍ଦାବନରେ ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ୟାମୀ ହେଲେ ବଜ ସୁରକ୍ଷା
ଦେଶ ହେବ ।

କୁଳକେହାଇଲ ନହାଇଛା ଦିନା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବନ୍ଧନ
ପାରେ ଶୁଣିବ ଅମା ପରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ପ୍ରକାଶନ ମେଲି ହେଲାଯାଇଛି

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୬

କା ୧୫ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଅହେଣ ସର୍ବଧାରୀ ନାହିଁବା । ମୁଁ ବୈଶାଖ ୦୯ ବେଳେ ୧୨ ବର୍ଷରେ ପାଇଁ ଶକ୍ତିକାର

ବ୍ୟାକ ଖୋଜ

ମୂଲ୍ୟ	ଅତିମ	ବକ୍ଷାୟୁ
ଦାର୍ଶିକ	ଟ ୫୮	ଟ ୨୯
ଡାକମାସୁଲ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୯

ସାବୁ ହାରକାଳାଥ କନ୍ଦିର୍ଭିକ୍ କୃତ ଶୈଖ
ତୁମୋଳର ନୀତନ ସ୍ଵରଗ ବାହାରିଥାରୁ ଏବଂ
ଆମେମାନେ ତହିଁରୁ ଏକଖ୍ୟ ଉପଦ୍ରାର ପାଲ-
ଶ୍ଵରାର କୃତକ୍ଷତା ସହିତ ଶ୍ଵରାର କରୁଅଛୁ
ଏଥର ଏ ସ୍ଵର୍ଗକ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତିର ହେଉ-
ଅଛି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ନୀତନ ବିଷୟ ଅଳ୍ପବଜାଳ
କରି ଆଣିବାରେ ଗନ୍ଧବାର ସଥ୍ୟାଧ ପରିଶ୍ରମ
ଓ ସହ କରିଅଛୁ । ବର୍ତ୍ତମନ ଏହାକୁ
ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ତୁମୋଳ ବୋଲିଲେ ଅବଲମ୍ବି
ହେବ ନାହିଁ । ସ୍ଵର୍ଗର ମୂଳ୍ୟ ପୃଷ୍ଠ ପ୍ରାୟ
ରହିଥାଛି ଅନ୍ତର ଶ୍ଵରାର କପଦ୍ୟ ଅଛି ।

ତାଦୁଷ ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ମାନିକା ଦିଗୁ
ନାହିଁ ।

ମାନ୍ୟବର ସର ଥିଲା ଉତ୍ତନ ଥାପେ
ଗ୍ରାର୍ଥକା କର ବିଳାଶୀଳ ଭାବଦର୍ଶିୟ ସର୍ବର
ମେଗର ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ସର ଏକଦିନ ଘେ-
ରିଛି ପଦ୍ୟଶୁଣ୍ୟ ଦେବାରୁ ମହାମାନ୍ୟ ବଜ-
ାଇଛି ରିପନ୍ ବାହାରୁ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତନ
ସାହେବଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଗ କରିବା
କାରଣ ଗୋପନରେ ଲର୍ଜ ହାଇଟକାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁ-
ବେଧ କରିବାରେ ତତନୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଉତ୍ତନ ସାହେବ ନିଯୋଗ ହେବା

ପୂର୍ବରୁ ଏକଥା ବିହିମାତ୍ର ଜାଣି ନଥିଲେ ।
ଏଥରେ ବଜ୍ର ଲଟକର ଶୁଣଗାହିଲା ଉତ୍ତମ-
କୁଣ୍ଡ ପ୍ରତିକଳ ହେଲା । ବାସ୍ତବରେ ସେ
ଶୁଣର ସମାଦର କରିବାହାରୁ ସମସ୍ତକର
ପ୍ରିୟଗାତ୍ମକ ହେଉଅଛନ୍ତି । ସର ରବର୍ଷ ଟାମସନଙ୍କୁ
ବଜ୍ରଲାର ଲେଖନକୁ ବାହୀରେ ପଦ ଦାନ
କରିବାହାର ଲର୍ତ୍ତ ରପନ ମେହି ଶୁଣର ସମ-
ଦର ଦେଖାଇ ଥିଲା । ସର ରବର୍ଷ ଟାମସନ
କଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଯୋଗନଲେବ
ବୋଲି କଥିତ ହୁଅଇ । ଏହାକୁ ବଜ୍ରଲାର
ଶାସନଙ୍କର ଅର୍ଥର ହେବାରୁ ସମସ୍ତେ ଅହା-
ଦର ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ସେ ଚକିତମାସ
ତା ୨୦ ରଖିରେ ସିନ୍ଧୁରାତ୍ମାରୁ କରିବାହାରୁ
ଆସି ଗୁର୍ଯ୍ୟ ନେବେ ।

ଚଳନ୍ତି ମାସ ଛା ଏଇଶ ବୃଦ୍ଧକାର ହୁଏ
ପ୍ରତିର ସମୟରେ ଗନ୍ଧବାଲ ବନ୍ଦରତାରେ
ଭାଷା ଅଗ୍ରି କାଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନର
ସେଇ ଅଂଶରେ ନାଶୋଦାମାଳଙ୍କର ଗୋଦା-
ମ ଅଛି ପ୍ରଥମେ ସେ ଦିଗରେ ଅଗ୍ରି ଜାତ
ହେଲା ଏବଂ ସେ କାଳରେ ଭାଷା ବରାଷ ଥୁ-
ବାରୁ ସେଠାରୁ କ୍ଲାର୍କ ସାହେବଙ୍କ କୋଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବୁ ଗୋଦାମ ଓ ଘରମାନ ଦଶ୍ତ କରି ପକାଇଲା
ଅପରାହ୍ନ ଶୂର ଦଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରି ନିରା ନ
ଥିଲା । ଏ ସମୟରେ ସେଠାର ସବୁଷେଷଟି
ଖୃପମାନ ସାହେବ ବିଶେଷ ପରିମା ଓ ସାହୁର
ଧୂମକ ବେଳିଏ ଜଗ ମାତ୍ର ପୁଲିଯ ଜର୍ମନ୍‌ରୁକୁ
ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଅଗ୍ରି ମୁଖରେ ପତ୍ରଥିବା ଗୋଟି-
ଏ କିମ୍ବା ଗୋଦାମରୁ ଭାଙ୍ଗି ମାହରେ ମିଶାଇ
ଦେବାରୁ ଅଗ୍ରି ଥିଲା ଗଲା ନେହଲେ ଆହୁର
ସବନାଶ ପଟାଇ ଥାନ୍ତା । ଖୃପମାନ ସାହେବ
ଏଥିପାଇ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ହୋଇଇଲୁ । ଏହି
ଅଗ୍ରି ଉପରୁଦରେ ନାଶୋଦା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ମହାଲଙ୍କର ଆନ୍ତରନ ୧୦୦୦୦ ହଜାର ଟଙ୍କା-
ର ଦ୍ୱାରା ଧୂମ ହୋଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସା-
ହୋନ୍ତି ବନ୍ଦର ଘରରେ ଏପରି ସବନାଶ
ଅତିନ୍ତରୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ବରଦା ଦୂଷି-
ତ ମହାଲଙ୍କନମାନେ ସବଧାନ ହୋଇ ଏହାରୁ
ସେଠାରେ ପକାଇବାମାନ ଦିଲ୍ଲିର କରିବାକୁ
ଯହଶୀଳ ହେବେ ।

ମାନ୍ୟବର ସବୁ ଥିଲା ଉଚିତକଷାହେବ ପଞ୍ଜୁବ
ଭାରତବର୍ଷରୁ ବିଦାୟ ହୋଇ ଯାଉଥିବାରୁ
ଭାବାଙ୍କ ଖଣ୍ଡିଏ ଅଭିନନ୍ଦନପତ୍ର ଦେବା ଉଚିତ
ବିନା ଏହି ବିଷୟର ବିବେଚନା ସକାଶେ
ଏହି ଶୁଭୁବାର ଘନରେ ପ୍ରଶିଂକମ୍ବାନଙ୍କ ଅଛୁ-
ତକାରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ଏ
ମହାରେ କେତେଜଣ ଜୁମାର ମହାଜନ ଏହି
ସରକାର କମିଶିଯମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥି-
ଲେ । ବାବୁ କୃଷ୍ଣମୋହନ ବୋଲି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପଦରେ ବରଣ ହେଲେ ଏହି ବାବୁ ଜଗନ୍ନା-
ଥନ ରୂପ ସବୁ କୁଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କ ବୁଝାଇ
ଦେଇ ପ୍ରଶବ୍ଦିର ମାନ୍ୟବରଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦନପତ୍ର
ଦେବାର ଉଚିତବୋର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ।
ବାବୁ ସମଦାସ ଉଚିତବର୍ତ୍ତୀ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵନର
ଲଙ୍ଘରେଳା କବୁତାରେ ଉଚିତନ ମହୋ-
ଦୟକ ଅନୁଭୂତି ଏହି ଭାବାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ
ଓ ଖାରିସୁକୁ ରଜକାର୍ଯ୍ୟମରୁ ବର୍ଣ୍ଣିଲା କର
ଭକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବର ଅନୁମୋଦନ କଲେ । ଭାବାଙ୍କ
ସେହି ଅଭିନନ୍ଦନପତ୍ର ଦିଆଯିବ ଭାବା ସବୁରେ
ପଠିବ ଓ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲା ଉତ୍ତର ଭାବାକର
ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଥାଇ ରେବନ୍ଦା କଲେଜ
ଶୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ସ୍ଥର ଦେଲା ଏହି
ପତ୍ରର ବ୍ୟୟ ସକାଶେ ଦେବା ସ୍ଥାନରିତ
ଦେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ସଭ୍ୟମାନେ ଟ ୧୩୦ ଟା
ମ୍ବାର କଲେ । ତହୁଁ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ଜଗ-
ନୋହନ ରୂପ ଓ ନନ୍ଦିଶ୍ଵର ଦାସ ଟ ୨୫
ଟା ଲେଖାଏ ରୂପ ନିମାଇରବଣବୟ ଏହି
ଭାରମାନେ ଟ ୨୦ ଟା ବାବୁ ବରଦାହାନୁ
ମଜୁମଦାର ଟ ୨ ଟା ଏହି ବାବୁ ବିହାରିଲାଲ
ପଣ୍ଡିତ ଟ ୧୦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଦେବାନ କର୍ତ୍ତାବିଧ ପୁନବାର ସନ୍ଦେଖ୍ୟ
ହୋଇ ଏକ ୧୯୦୨ ସାଲର ୧୫ ଅଜନ ନା-
ମରେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବକକ ହୋଇଥିଲା । ଏହି
ଅଜନ ଆଗମୀ ଜୁନ ମାସରୁ ପ୍ରତିକିତ ଦେବ ।
ଅଜନର ଦିନମାନକର ସକାଶ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ
ରହିଥିଲା । ନେବଳ କେତେବେଳ ଦିନାର ଦିନା
ନୂଳାଧିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଧାନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହି ବି ବର୍ଣ୍ଣିମେଖ ପ୍ରଦତ୍ତ ଯେଳ-
ସନ ଏହି ମାସକୁ ଟ ୨୦ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇସି
ବା ବର୍ଣ୍ଣିମେଖ ବୟା ରେବନ୍ଦେଖେ ସନକା
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେବାର ତକ୍ଷିକାପରେ କୋରିବ
ଦେବ କାହିଁ । କେବଳ ମାସକୁ ଟ ୨୦ ଟାର

ଉଚ୍ଚି ଦେବନ ହେଲେ ତକ୍ଷିକାପା ଦାୟିରେ
ଉଚ୍ଚି ଅଧି କୋରିବ ହୋଇ ଥାଇ । ପା-
ପର ନାଲିଶରେ ଅଇଯୋଗକାପର କୌଣସି
ଖଣ୍ଡ ପଢିବ ଲାହା । ଅଛି ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଏହି ବିଶ୍ଵର ସମର୍ପିତ କରିବାରମାନେ
ଅବସ୍ଥା ବିଶେଷରେ ରେବନ୍ଦ୍ୟ ଅବଳିତର
ବିଶ୍ଵାଶ ପରିଆଳାରୁ ଅବ୍ୟବତ ପାଇଥାରିବେ
ଏହିପରି ଅଛି ଦେବକୋ ମୁଦ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଭିନ ଜ୍ଞାନ କରିବା ପୂର୍ବେ
ଗବ୍ରୁମେଖ ଦେଶ ତକ୍ଷିକାପା ସକାଶେ କାରାକାର
ବନ୍ଦୁ ଭାବାରବେବା ଉଚିତ ଥାଇଲ ବିନା ଏ
ବିଷୟର ଅନୁଷ୍ଠାନକ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ସେ ନୂଳ ଅଭିନନ୍ଦନରେ ଗାହା ଭାବାର
ଦେବାର ବିଦ୍ୟା ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବମାନ-
କ ବିବେଚନାରେ ଅନୁରାଗ ପରିବାଳିକ ଧ୍ୟ-
ାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହା ଭାବାରଦେବାର ଉଚିତବ୍ୟାଳ
କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ଥଳେ ଉଚିତରେ ଅବସର ପ୍ରଦାନ
ଦେଇ ଦେଶ ତକ୍ଷିକା ନିମିତ୍ତ କାହିଁ ଉଚିତିଯାଇଥାରୁ
ସେ ସ୍ଥଳେ ଏ ଦେଶରୁ ଭାବା ଏକାବେଳିକେ
ତତ୍ତି ଗଲେ ବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବା ନ ଥିଲ । ଭଲଭାର
ଭାବିତବୀପ୍ରିୟ ସବୁ ଏ ପ୍ରକାର କାରାକାର ବନ୍ଦୁ
ଭାବାର ଦେବାରୁ ଶୁଭାନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲିଗରି-
ବିଷୟରେ ସେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମିଶନଶିପିଲ ବିଜେଟ ।

ଏ ନିଗରର ଚଳିଗର୍ବର୍ଷର ବିଜେଟ ବାହାର
ଅଛି । ଉଚ୍ଚି ସମେତ କବରର କିମ୍ବୁ ଲେଖି
ଅଛି ଯଥା;—

ଆୟ

ଶୁଭୁବାର ଭେଜିବାର ଟାକ୍ତ ଟ ୧୫୦୦୦	
ସରତ୍ତ ଟାକ୍ତ	ଟ ୧୦୦୦
ଗାତ୍ରିବୋତ୍ତା ଇନ୍ଦ୍ରିଯିତ ଟାକ୍ତ	ଟ ୧୪୦୦
ନିଧାଗାଟ ମାସକ	ଟ ୮୦୦
କାର୍ତ୍ତିବାହ୍ୟ ମାସକ	ଟ ୨
ସରବରିକୁ ଓ ଦାଟ ଖଜଣା	ଟ ୧୫୫୦
କରମାଲା ଓ ବାଜେ	ଟ ୫୦୦

ବ୍ୟା

ଟ ୨୫୧୦୦	
ସାବଦ ବାଜେ	ଟ ୮୦୦

ବ୍ୟା

ଟ ୮୮୧୦୦	
ଗରବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ଭୁବନୀ କରିବାରେ ଦେ- ଖାପାର ସେ ଦେବକ ଟ ୨୦୦୫ ଟା ଅଧିକା	

ଆୟ ଟ ୨୮୫୫ ଟା ଧର ସାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ
ଅଧିକା ଆୟ ବାଟିକାରୀ ଏକ ଜୁରମାନା
ଇତ୍ୟାଦିହାର ଲାଭ କରିବାକୁ କମିଶିଯମାନେ
ଆଗା ବରନ୍ତି । ସର ହାଟ ମରାହ ଏକା
ଗରବର୍ଷ ଟ ୨୦୦୯ ଟା ପ୍ରକାର ଏବେବେ ଟ ୨୫୫୮
ଟା ଏବୁ କରମାନା ବାଜେ ଇତ୍ୟାଦି ଟ ୨୫୫୯
ଟା ପ୍ରକାର ଏବେବେ ଟ ୧୦୦୧ ଟା ହୋଇଥିଲା । ଶାପୁ
ମାନ୍ୟ ସାହେବ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲା ହାଟକୁ
ଟ ୨୦୦୫ ଟାରେ ନିଜମବର ମିଶନଶି-
ପାଇତିର ଗୋଟିଏ ଆୟ ବୁଦ୍ଧି କରିଥିଲା ଏହି
ଅଧିକ ପରିମାରରେ ଜୁରମାନା କର ଅଳ୍ପକର
ଆୟ ବନ୍ଦାର ଅଛନ୍ତି ସୁହରା ଏବିର ପ୍ରକାର
ବାବୁ ସେହି ପାଇବାକୁ ଜୁନକ ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ର
ଯେତେବେଳେ ଏହି ବାବୁର ବିଜେଟରେ ପରିମାନ
ଆୟରେ ପରିପରି ଦେଇଲୁ । ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହୋଇ-
ପାଇଲା ସେ ସେ ବଜାରିବକ ଉପରେ ବାବୁ କାହାର
ବିଜେଟ ଟାକ୍ତ ଉଚିତ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ହେବେ
ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେ ଟ ୨୫ ଟା ହେବାର
ପିପ୍ଳାଦା ଚପର୍ବିତା ଶକ୍ତି ନାହାନ୍ତି ଏହି ବୁଦ୍ଧି
ଏକାନ୍ତର ଅନୁମାନ ଆଗା ବରୁଁ ସେ ଏହି ଅଧିକରି
ଅଭିନ୍ଦନ ରେବା କରିବେ ନାହିଁ । କମଶା

ବାହାର ନାଲମାନ ।

ଟ ୧୩୦୩୮୮୮	ବାହାର ବାହାର ବିଜେଟ ଦେଇର ଜନ ଦେବନ ସମର୍ପିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଜେଟରେ ସମର୍ପିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗଜେଟରେ ଶପା ହୋଇ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚି କେବାପାର ସେ ଅଧି କିମ୍ବା ଦେଇ କାର୍ତ୍ତିବାହ୍ୟ ବିଜେଟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଟ ୧୦୧୩୮୮୮	ବାହାର ବାହାର ବିଜେଟ ଦେଇ କାର୍ତ୍ତିବାହ୍ୟ ବିଜେଟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଟ ୧୦୧୩୮୮୮	ବାହାର ବାହାର ବିଜେଟ ଦେଇ କାର୍ତ୍ତିବାହ୍ୟ ବିଜେଟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଟ ୧୦୧୩୮୮୮	ବାହାର ବାହାର ବିଜେଟ ଦେଇ କାର୍ତ୍ତିବାହ୍ୟ ବିଜେଟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଟ ୧୦୧୩୮୮୮	ବାହାର ବାହାର ବିଜେଟ ଦେଇ କାର୍ତ୍ତିବାହ୍ୟ ବିଜେଟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କର ବାବଦରେ ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୋଢ଼-
ଳ ବାଜା ପଡ଼ିଥିଲା ଏହା ଥିବାୟ ହୋଇଥିଲେ
ସେ ପରିମାଣରେ ସତି ଭଣା ହୋଇଆନ୍ତା ।
କାଳ ଅରମ୍ଭ ସମୟରୁ ଦେସାବ ବରବାରେ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କା ଦୂର କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା
ସତି ହୋଇଥିଲା ।

ଶେଷା ନାଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବଧ ପ୍ରାୟ ଦୂର
ବୋଟ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଅଛି । ଗତ ବର୍ଷ
ଏ ନାଲମାନଙ୍କର ସରକାର ଏବଂ ସମ୍ବାଦରେ
ଲକ୍ଷ ୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ହୋଇଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟେକେ କୁଳକର ଉତ୍ସାଦିତାର କେବଳ ୨
ଲକ୍ଷ ୨୦ହଜାର ଟଙ୍କା ଆୟ ହୋଇଥିଲା ସୁରଖାଃ
ସୁଧ ଛାଡ଼ା କେବଳ ନିୟମିତ ବ୍ୟୁତକୁ ଆୟ
ନିଆଯା ହୋଇ କରିବ ହଜାର ଟଙ୍କା ତୁଟ୍ ପଢି-
ଅଛି । ଏଠା ନାଲ ସମସ୍ତରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତ-
ଶୀମେଞ୍ଜିର ୩ ୮୫୦୨୭ ଟଙ୍କା ଦୁଃଃପତି-
ଅଛି ।

ମେଦିମାୟୁର ନାଳର ଆୟ୍ତ ଟ ୧୯୫୯୯
 କା ଏବଂ ବ୍ୟୟ ଟ ୧୮୫୯୯୦ ର କା ସୁହରା
 ଏ ନାଳ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଉଥିଲୁ କେବଳ ସୁଧ
 ସାତେଇନ ଲକ୍ଷ ସଙ୍କୁଳୀ ଅଦାୟ ହୋଇ ନାହିଁ
 ଛାଇଲ ନାଳର ଆୟ୍ତ ଟ ୫୪୩୮୨ ର କା ବ୍ୟୟ
 ଟ ୨୮୫୭ ର କା ଲାଭ ଟ ୨୮୫୭ ର କା
 ମାତ୍ର ସୁଧ ଟ ୨୯୯୯ ର କା ସୁହରା ସୁଧ
 ଦେଉଥିଲ ହଣ୍ଡ ପତ୍ତା ।

ପୋକନାଳରେ ଅବ୍ୟ ଗହୋଟି ୨୭ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ହୋଇଥାଏଇବା । ବିଜ୍ଞାପନା ବର୍ଷରେ
ଏହାର ଆୟ ଟ ୪୭୮୭୫୯ ଟା ଏହି ବ୍ୟୁତ
ଟ ୪୭୯୫୭୦୯ ଟା ଏପରି ଟ ୭୦୭୫୫ ଟା
ଲକ୍ଷ ହୋଇଥାଏଇ ମତି ଏହି ବର୍ଷର ସ୍ଥିତି
ଟ ୫୫୭୭୧୫ ଟା ଅଟକ । ପ୍ରଥମରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି ନାଳରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧାତାର ଦଶ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା
ଟଙ୍କା ପଡ଼ିଥାଏ ।

ଏପରି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ତୁମ୍ହିଁ କିନା କୌଣସି
ନାଲରେ ଲବ ଦେଖା ଯାଉ କାହିଁ ଏବଂ
ଅକୁଳାଳରେ ଲବ ଦେବାର ଅଶାମୟ ଦିଗ୍ଜ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଉଦୟ ଶେଳନଟ ଏବଂ ବଡ଼ନଟ
ସାହେବମାନେ ଏ ଫଳକୁ ସନ୍ତୋଷଜନକ
ଜୀବନ କରନ୍ତି । ତହିଁର ବାରଷ ଏହାକି ଯଦ୍ୟପି
କି ପରୁର ଦୃଷ୍ଟି ବର୍ଷରେ କାଳଜଳର ଦିଶେଷ
ଦରକାର ନ ଦେବାରୁ ଅସ୍ତ୍ର କିଣା ହୁଅଛି
ମାତ୍ର ଦେଶର ସାଧାରଣ ସୌଭଗ୍ୟହାର ତାହା
ପ୍ରୀତିହୋଇ ଯାଏ ଏବଂ ଜଳ ବିଷ୍ଣୁ ସମୟରେ

କାଳର ଉପକାର ଅଧୀମ ଏମନ୍ତ ବି ପ୍ରାଣର-
ଶାର କାରଣ ହୁଅଇ । କାଳରେ ଯାତାଯୁଦ୍ଧ
କରିବା ନୌକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ମାସୁଲ
ଆଦୟ ହୁଅଇ ଭାବୀ କମଣଃ ଚକ୍ରି ଦେବାର
ଦେଖି ମହାମାନ୍ୟ ବଜ ଲୁଟସାହେବ ଅଧିକ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥରୁ ଦେଶର
ଗୋଟିଏ ମହାତ୍ମା ଅର୍ଜୁବ ଧୂର୍ତ୍ତ ଦେବାର ଘନ୍ତା
ପରିଚିତ ପାଇଅଛନ୍ତି । ନାଲଦ୍ଵାରା ସେ ଅନେକ
ଉପକାର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏହା କେହି ଅଧୀକାର
କରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷକୁ କୋଡ଼ିଏଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ତୁଟି ସହିବା ସହଜ କଥା ନୁହଇ । କାଳ ସର-
ବର୍ଷରେ ରେଲ୍‌ବାଟ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ସମସ୍ତ
ଉପକାର ସଙ୍ଗେ ଅନେକଟଙ୍କା ଲାହ ହୋଇ-
ଆନ୍ତା । ଫଳରଙ୍ଗ ଏତେବେଳେ ଝାବିଲେ କ
ହେବ ।

ଭାବ ବିଭାଗ ।

ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଜାକ ବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟ କୁ
ମଣିଷ ଦ୍ଵାରା ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଲୁଭିବ
ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରାଚୀନତର ଅଟଇ । ଗରି ଲକ୍ଷ୍ମୀୟ ଗଙ୍ଗା
ଟରେ ଏହି ବିଭାଗର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ବାହା-
ରିଥିଲୁ ଏକ ରହୁଁରେ ସେଇଁ ସୁନ୍ଦର ଫଳର
ବର୍ଣ୍ଣନା ଦୋଇଥିଲୁ ଗାହା ଭାଷା ସନ୍ଦୂଷିତନକୁ
ଅଟଇ । ଡାକ୍‌ଟରେ ପୁଣେ କେବଳ ଚାଟୀପଡ଼ୁ
ଯାତାୟାତର ଆଶୀର୍ବାଦ ଥିଲା ଏତେବେଳେ
ସେ ବିଭାଗରେ ମନିଅର୍ଜୁର ସେନିଂଶବାନ୍ତ ପ୍ର-
ଦିତ ସାଧାରଣ ହିତକର ବ୍ୟାପାରମାନ ନ୍ୟୁନ
ଦେବାରୁ ଏ ମହିକୁମାଟ ପୂର୍ବାପେଣ୍ଠା ଅଧିକ
ସାଧାରଣ ପ୍ରଯୋଜନୀୟ ଦୋଇଥିଲୁ ଏବଂ
ଏହାର ବାର୍ଷିକାରିତା ଦିନକୁ ଦିନ କି ପ୍ରକା-
ରରେ ବଢ଼ିଥିଲା ଏକ କେମନ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀରେ
ଭାର୍ଯ୍ୟକଳିଥିଲୁ ସମସ୍ତକୁ ଜାଗିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଏ ସ୍ଥଳେ ଉପର ଲିଖିତ ବିଜ୍ଞା-
ପନୀର ସାହଂଶ ପାଠକମାନଙ୍କ ଗୋତ୍ରଥେ
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ।

ଅନୁକାଳରେ ଲହ ଦେବାର ଆଶାମୟ ଦିଶ୍ଯ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଉଦୟ ଶେଳଟ ଏବଂ ବଡ଼ଲଟ
ସାହେବମାନେ ଏ ଫଳକୁ ସନ୍ତୋଷଜଳକ
ଜୀବ କରନ୍ତି । ତହିଁର ବାବଣ ଏହିକ ସଦ୍ୟପି
କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷରେ ବାଲକଳର ବିଶେଷ
ଦରକାର ନ ଦେବାରୁ ଥୟ ଜଣା ହୁଅଇ
ମାତ୍ର ଦେଶର ସାଧାରଣ ସୌଭଗ୍ୟହାର ତାଦା
ପ୍ରୀତିହୋଇ ଆଏ ଏବଂ ଜଳ ବୃକ୍ଷ ସମୟରେ

ସୁବାର୍ଜିର ସଂଖ୍ୟା ୧,୪୮,୭୫,୦୦୦ ହୋଇ
ସନ୍ତା ପୁଷ୍ପକର୍ଷ ଭୁଲକାରେ ସବୁ ଦିବ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା
ଶତକରୀ ୧୯ ଏବଂ ଏକା ଗୋପ୍ତାକାର୍ତ୍ତର ସଞ୍ଚୟା
ଶତକରୀ ୫୦ ଲେଖୀଏ ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥିଲା ।
ସେତେବେଳେ ଗୋପ୍ତାକାର୍ତ୍ତ ପ୍ରକଳର ଦେଲା
ଦେଲେବେଳେ କେହିଁ ମନେ କରିଥିଲେ କି
ଏହାହାର ଚିଠୀର ସଂଖ୍ୟା ଉଣା ପତିବ ମାତ୍ର
ବାହା ନ ହୋଇ ଏକା ଅଦ୍ୟ ଚିଠୀର
ସଂଖ୍ୟା ୮,୮୦,୦୦,୦୦୦ ଠାରୁ ୫,୭୦,୦୦,୦୦୦
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥାଛି । କେବଳ ବୈଜ୍ଞାନି
କାରୀ ପତ୍ର ଏବଂ ଏବୁ ପତିବ ଉଣା
ପତିବାର ଏତମାତ୍ର କରିବା ମନୀଷଙ୍କର ଅଟଇ ।
ପୂର୍ବେ ମନୀଷଙ୍କର କିମ୍ବା ପତିବ ଉଣା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପତିବ ହୋଇଥାବାର ପତିବ
ମନୀଷଙ୍କର ପତିବ ହୋଇଥାବାର ପତିବ
ବେଳେ ପଠାଉ ଥିଲେ । ଏବେ ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା
ମନୀଷଙ୍କର ହାର ପ୍ରେରତ ହୋଇଥାବାର ପତିବ
ବେଳେ ପଠାଉ ଥିଲେ । ଏବେ ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା
ମନୀଷଙ୍କର ହାର ଅଛୁ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର ସେ-
ମନ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ସୁବିଧା ହୋଇଥାବାର ଏ ବିଭାଗର
ବାର୍ଷିକ ତାହା ବିଲକ୍ଷଣ ଜଣା ପଡ଼ୁଥାଇ ।
ଏକ ୮୮୭୩୭ ଶହରରେ ମାସକୁ ବର-
ଷରେ ପ୍ରାୟ ସାତେ ସାତଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମନୀଷଙ୍କର
ହାର ପ୍ରେରତ ହୋଇଥିଲା । ଗର୍ଭର୍ଵରେ
ଭକ୍ତି ଦିନର ଦେଖାବ ୩୮ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ି ହେଲା । ଏହାହାର ମାସକୁ
୪୮,୭୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖୀଏ କମିଶନ ଆଦାଯୁ
ଦାଇଥାବା । ସୁତରଂ ବୈଜ୍ଞାନିକାର ସାହା
ଦ ହୋଇଥାବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅନ୍ତର
ନେବ ଲାଭ ହୋଇଥାବା । ମନୀଷଙ୍କର ହାର
ବ୍ୟୁଦ୍ଧା ସାହା ଖରବାଟ ଟଙ୍କା ଭାରତ-
ର ଏକଶ୍ରାନ୍ତ ଅଳ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ପ୍ରେରତ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ
୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅସ୍ତରାରୁ ହୋଇ ଥିବାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା
ଏ ଅଥବା ଗାହାକ ଜାମିନଦାରଙ୍କଠାରୁ
ଦାୟ ହୋଇଥାବା । ଜାକଦର ଅଧିକାଂଶ
ମନ୍ତ୍ରର ଦେଶାୟ ଲୋକ ଏବଂ ଉପର ଲୁଧିଆ
ପାର ସେମାନଙ୍କ ସତରିଯର ଉତ୍ତମ ପରି-
ଯୁ ଦେଇପଣ୍ଡ । ଅତ୍ୟ ବ୍ୟୁଦ୍ଧ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ କେ-
ମାର ଘେ କେବଳ ଜାକଦର ବିକ୍ରିତାର
ପ୍ରମେତାର ଟ ୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅ-
ମାନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବର୍ଷର ସମସ୍ତ ଅୟରୁ
ପ୍ରକାର ବ୍ୟୁଦ୍ଧ ସାର ଟ ୧୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା

